

Retningslinjer



Retningslinjer 01/2022 om registreredes rettigheder — ret til indsigt

Udgave 2.0

Vedtaget den 28. marts 2023

Versionshistorik

Udgave 1.0	18. januar 2022	Vedtagelse af retningslinjerne med henblik på offentlig høring
Udgave 2.0	28. marts 2023	Vedtagelse af retningslinjerne efter offentlig høring

RESUMÉ

De registreredes ret til indsigt er nedfældet i artikel 8 i EU's charter om grundlæggende rettigheder. Den har indgået i den europæiske retlige ramme for databeskyttelse siden den blev etableret, og er nu videreudviklet af nærmere angivne og præcise regler i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen.

Formålet med og den overordnede opbygning af retten til indsigt

Det overordnede formål med retten til indsigt er at give fysiske personer tilstrækkelige, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om behandlingen af deres personoplysninger, så de kan få kendskab til og kontrollere, at behandlingen er lovlige, og at de behandlede oplysninger er korrekte. Dette vil gøre det lettere — men det er ikke en betingelse — for den enkelte at udøve andre rettigheder, f.eks. retten til sletning eller berigtigelse.

Der skal skelnes mellem retten til indsigt i henhold til databeskyttelseslovgivningen og lignende rettigheder med andre formål, f.eks. retten til aktindsigt i offentlige dokumenter, der har til formål at sikre gennemsigtighed i offentlige myndigheders beslutningstagning og god administrativ praksis.

Den registrerede skal dog ikke begrunde anmodningen om indsigt, og det er ikke op til den dataansvarlige at analysere, om anmodningen rent faktisk vil hjælpe den registrerede med at kontrollere lovligheden af den pågældende behandling eller udøve andre rettigheder. Den dataansvarlige skal behandle anmodningen, medmindre det er klart, at anmodningen er fremsat i henhold til andre regler end databeskyttelsesreglerne.

Retten til indsigt omfatter tre forskellige komponenter:

- Bekræftelse af, om oplysninger om personen behandles eller ej.
- Adgang til disse personoplysninger.
- Adgang til oplysninger om behandlingen, såsom formål, kategorier af oplysninger og modtagere, behandlingens varighed, registreredes rettigheder og fornødne garantier i tilfælde af overførsel fra tredjelande.

Generelle betragtninger vedrørende vurderingen af den registreredes anmodning

Den dataansvarlige skal i forbindelse med analysen af anmodningens indhold vurdere, om anmodningen vedrører personoplysninger om den person, der fremsætter anmodningen, om anmodningen falder ind under anvendelsesområdet for artikel 15, og om der er andre og mere specifikke bestemmelser, der regulerer adgangen i en bestemt sektor. Den dataansvarlige skal også vurdere, om anmodningen vedrører alle eller kun dele af de behandlede oplysninger om den registrerede.

Der er ingen specifikke krav til anmodningens format. Den dataansvarlige bør stille passende og brugervenlige kommunikationskanaler til rådighed, som den registrerede let kan anvende. Den registrerede er dog ikke forpligtet til at anvende disse specifikke kanaler og kan i stedet sende anmodningen til den dataansvarliges officielle kontaktpunkt. Den dataansvarlige er ikke forpligtet til at reagere på anmodninger, der sendes til helt vilkårlige eller åbenbart forkerte adresser.

Hvis den dataansvarlige ikke er i stand til at identificere oplysninger, der vedrører den registrerede, underretter vedkommende den registrerede herom. Den dataansvarlige kan nægte at give indsigt, medmindre den registrerede giver yderligere oplysninger, der muliggør identifikation. Hvis den dataansvarlige er i tvivl om, hvorvidt den registrerede er den, vedkommende hævder at være, kan den

dataansvarlige desuden anmode om yderligere oplysninger for at bekræfte den registreredes identitet. Anmodningen om yderligere oplysninger skal stå i et rimeligt forhold til typen af behandlede oplysninger, den skade, der kan opstå osv., for at undgå, at der indsamles flere oplysninger end nødvendigt.

Omfanget af retten til indsigt

Omfanget af retten til indsigt bestemmes af anvendelsesområdet for begrebet personoplysninger som fastlagt i artikel 4, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen. Ud over grundlæggende personoplysninger såsom navn, adresse, telefonnummer osv. er der en bred vifte af oplysninger, som kan falde ind under denne definition, f.eks. lægejournaler, tidligere køb, indikatorer for kreditværdighed, aktivitetslogfiler, søgeaktiviteter osv. Personoplysninger, der har været genstand for pseudonymisering, er stadig personoplysninger i modsætning til anonymiserede oplysninger. Retten til indsigt vedrører personoplysninger om den person, der fremsætter anmodningen. Dette bør ikke fortolkes alt for restriktivt og kan omfatte oplysninger, der også kan vedrøre andre personer, f.eks. kommunikationshistorik, der omfatter indgående og udgående meddelelser.

Ud over at give adgang til personoplysningerne skal den dataansvarlige give yderligere oplysninger om behandlingen og om de registreredes rettigheder. Sådanne oplysninger kan være baseret på, hvad der allerede er samlet i den dataansvarliges fortegnelse over behandlingsaktiviteter (artikel 30 i databeskyttelsesforordningen) og meddelelse om databeskyttelse (artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen). Det kan dog være nødvendigt at ajourføre disse generelle oplysninger i henhold til anmodningstidspunktet eller tilpasse dem til de behandlingsaktiviteter, der udføres i forbindelse med den specifikke person, der fremsætter anmodningen.

Sådan gives der adgang

Den måde, der gives adgang på, kan variere afhængigt af datamængden og kompleksiteten af den behandling, der foretages. Medmindre andet udtrykkeligt er angivet, bør anmodningen forstås som en henvisning til *alle* personoplysninger vedrørende den registrerede, og den dataansvarlige kan anmode den registrerede om at præcisere anmodningen, hvis denne behandler en stor mængde oplysninger.

Den dataansvarlige skal søge efter personoplysninger i alle it-systemer og andre registreringsystemer end it-registre på grundlag af søgekriterier, der afspejler den måde, oplysningerne er struktureret på, f.eks. navn og kundenummer. Underretning om data og andre oplysninger om behandlingen skal gives i en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog. De mere præcise krav i denne henseende afhænger af omstændighederne vedrørende databehandlingen samt den registreredes evne til at forstå kommunikationen (f.eks. under hensyntagen til, at den registrerede kan være et barn eller en person med særlige behov). Hvis dataene består af koder eller andre "rådata", kan det være nødvendigt at forklare disse, så det giver mening for den registrerede.

Den vigtigste måde at give adgang på er at give den registrerede en kopi af dennes oplysninger, men der kan fastsættes andre bestemmelser (f.eks. mundtlig information og adgang på stedet), hvis den registrerede anmoder herom. Oplysningerne kan sendes pr. e-mail, forudsat at alle nødvendige sikkerhedsforanstaltninger overholdes og i betragtning af f.eks. oplysningernes art, eller på andre måder, f.eks. ved hjælp af et selvbetjeningsværktøj.

Nogle gange, når der er tale om en stor mængde data, og den registrerede ville have svært ved at forstå oplysningerne, hvis de alle overdrages på én gang — navnlig i onlinesammenhæng — kunne den mest hensigtsmæssige foranstaltning være en lagdelt tilgang. Det kan gøre det lettere for den registrerede at forstå oplysningerne, når de formidles i forskellige lag. Den dataansvarlige skal kunne

påvise, at den lagdelte tilgang har en merværdi for den registrerede, og alle lag bør stilles til rådighed samtidig, hvis den registrerede vælger det.

Kopien af oplysningerne og de supplerende oplysninger bør gives i permanent form, f.eks. skriftlig tekst i et almindeligt anvendt elektronisk format, så den registrerede let kan downloade dem. Oplysningerne kan gives i en udskrift eller i en samlet form, så længe alle oplysninger medtages, og det ikke ændrer oplysningernes indhold.

Anmodningen skal efterkommes hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen af anmodningen. Denne periode kan forlænges med to måneder, hvis det er nødvendigt, under hensyntagen til anmodningens kompleksitet. Den registrerede skal derefter informeres om årsagen til forsinkelsen. Den dataansvarlige skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at behandle anmodninger så hurtigt som muligt og tilpasse disse foranstaltninger til omstændighederne i forbindelse med behandlingen. Hvis oplysningerne kun lagres i en meget kort periode, skal der træffes foranstaltninger for at sikre, at en anmodning om indsigt kan efterkommes, uden at oplysningerne slettes, mens anmodningen behandles. Hvis en stor mængde oplysninger behandles, skal den dataansvarlige indføre processer og mekanismer, der er tilpasset behandlingens kompleksitet.

Vurderingen af anmodningen bør afspejle situationen på det tidspunkt, hvor den dataansvarlige modtog anmodningen. Selv oplysninger, der muligvis er forkerte eller ulovligt behandlede, skal angives. Oplysninger, der allerede er slettet, f.eks. i overensstemmelse med en opbevaringspolitik, og som derfor ikke længere er tilgængelige for den dataansvarlige, må ikke videregives.

Begrænsninger og restriktioner

Databeskyttelsesforordningen giver mulighed for at foretage visse begrænsninger af retten til indsigt. Der er ingen yderligere undtagelser eller fravigelser. Retten til indsigt er uden noget generelt forbehold med hensyn til proportionaliteten, for så vidt angår den indsats, som den dataansvarlige skal gøre for at efterkomme den registreredes anmodning.

I henhold til artikel 15, stk. 4, må retten til at få udleveret en kopi ikke krænke andres rettigheder og frihedsrettigheder. Databeskyttelsesrådet er af den opfattelse, at disse rettigheder ikke kun skal tages i betragtning, når der gives adgang ved at udlevere en kopi, men også, hvis der gives dataadgang på andre måder (f.eks. adgang på stedet). Artikel 15, stk. 4, finder imidlertid ikke anvendelse på de yderligere oplysninger om behandlingen som anført i artikel 15, stk. 1, litra a) - h). Den dataansvarlige skal kunne påvise, at andres rettigheder eller frihedsrettigheder vil blive krænket i den konkrete situation. Anvendelsen af artikel 15, stk. 4, bør ikke give anledning til, at den registreredes anmodning afslås. Det vil blot medføre, at dele, der kan have negative virkninger for andres rettigheder og frihedsrettigheder, udelades eller gøres ulæselige.

I henhold til artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen kan dataansvarlige afvise anmodninger, der er åbenbart grundløse eller overdrevne, eller opkræve et rimeligt gebyr for sådanne anmodninger. Disse begreber skal fortolkes snævert. Da der kun er meget få betingelser for anmodninger om indsigt, er muligheden for at betragte en anmodning som åbenbart grundløs temmelig begrænset. Overdrevne anmodninger afhænger af de særlige forhold i den sektor, hvor den dataansvarlige opererer. Jo oftere der sker ændringer i den dataansvarliges database, jo oftere kan den registrerede få lov til at anmode om indsigt, så længe det ikke er overdrevent. Den dataansvarlige kan i stedet for at nægte indsigt beslutte at opkræve et gebyr fra den registrerede. Dette vil kun være relevant i tilfælde af overdrevne anmodninger for at dække de administrative omkostninger, der kan være forbundet med sådanne anmodninger. Den dataansvarlige skal kunne påvise, at en anmodning er åbenbart grundløs eller overdreven.

Der kan også være begrænsninger af retten til indsigt i medlemsstaternes nationale lovgivning i henhold til artikel 23 i databeskyttelsesforordningen og undtagelserne heri. Dataansvarlige, der agter at påberåbe sig sådanne begrænsninger, skal nøje kontrollere kravene i de nationale bestemmelser og notere sig eventuelle særlige betingelser, der måtte gælde. Sådanne betingelser kan være, at retten til indsigt kun midlertidigt forsinkes, eller at begrænsningen kun gælder for visse kategorier af oplysninger.

Indholdsfortegnelse

1	Indledning — generelle bemærkninger	9
2	Formålet med retten til indsigt, strukturen i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen og generelle principper	12
2.1	Formålet med retten til indsigt	12
2.2	Strukturen i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen	13
2.2.1	Fastsættelse af indholdet i retten til indsigt	14
2.2.1.1	Angivelse af, om "personoplysninger" behandles eller ej.....	14
2.2.1.2	Adgang til de personoplysninger, der behandles.....	15
2.2.1.3	Oplysninger om behandlingen og de registreredes rettigheder	15
2.2.2	Bestemmelser om nærmere regler	15
2.2.2.1	Udlevering af en kopi	15
2.2.2.2	Udlevering af flere kopier.....	16
2.2.2.3	At stille oplysningerne til rådighed i en almindeligt anvendt elektronisk form	18
2.2.3	Mulig begrænsning af retten til indsigt.....	18
2.3	Generelle principper for retten til indsigt	18
2.3.1	Oplysningernes fuldstændighed.....	18
2.3.2	Oplysningernes rigtighed.....	20
2.3.3	Referencetidspunkt for vurderingen.....	21
2.3.4	Overholdelse af datasikkerhedskrav	22
3	Generelle betragtninger vedrørende vurderingen af anmodninger om indsigt	23
3.1	Indledning.....	23
3.1.1	Analyse af anmodningens indhold	23
3.1.2	Anmodningens form.....	26
3.2	Identifikation og autentifikation	28
3.3	Proportionalitetsvurdering vedrørende autentificering af den anmodende person.....	30
3.4	Anmodninger indgivet via tredjeparter/stedfortrædere	33
3.4.1	Udøvelse af retten til indsigt på vegne af børn	34
3.4.2	Udøvelse af retten til indsigt via portaler/kanaler, der stilles til rådighed af en tredjepart	34
4	Omfanget af retten til indsigt og de personoplysninger og oplysninger, som den henviser til....	35
4.1	Definition af personoplysninger.....	35
4.2	De personoplysninger, som retten til indsigt vedrører	39
4.2.1	"personoplysninger om den pågældende"	39
4.2.2	Personoplysninger, der "behandles".....	41
4.2.3	Omfanget af en ny begæring om aktindsigt.....	42

4.3	Oplysninger om behandlingen og de registreredes rettigheder	42
5	Hvordan kan en dataansvarlig give adgang?	46
5.1	Hvordan kan den dataansvarlige hente de ønskede oplysninger?	46
5.2	Passende foranstaltninger med henblik på at give adgang	47
5.2.1	Træffe "passende foranstaltninger"	47
5.2.2	Forskellige måder at give adgang på	48
5.2.3	Give adgang i en "kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog"	50
5.2.4	For store mængder oplysninger skal der fastsættes særlige krav til, hvordan oplysningerne skal gives.	52
5.2.5	Format	53
5.3	Tidspunkt for levering af adgang	55
6	Begrænsninger af retten til indsigt	57
6.1	Generelle bemærkninger	57
6.2	Databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 4	58
6.3	Artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen.	61
6.3.1	Hvad betyder åbenbart grundløs?	62
6.3.2	Hvad betyder overdreven?	62
6.3.3	Konsekvenser	65
6.4	Mulige begrænsninger i EU-retten eller medlemsstaternes lovgivning baseret på artikel 23 i databeskyttelsesforordningen og undtagelser	66
	Bilag — flowdiagram	68

Det Europæiske Databeskyttelsesråd har

under henvisning til artikel 70, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af disse oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter benævnt "databeskyttelsesforordningen"),

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), særlig bilag XI og protokol 37 som ændret ved Det Blandede EØS-Udvalgs afgørelse nr. 154/2018 af 6. juli 2018¹,

under henvisning til artikel 12 og artikel 22 i Databeskyttelsesrådets forretningsorden,

og i betragtning af, at det forberedende arbejde med disse retningslinjer omfattede indsamling af input fra interessenter, både skriftligt og ved et særligt interessentarrangement om registreredes rettigheder, med henblik på at identificere de udfordringer og fortolkningsproblemer, der foreligger i forbindelse med anvendelsen af de relevante bestemmelser i databeskyttelsesforordningen,

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJER

1 INDLEDNING — GENERELLE BEMÆRKNINGER

1. I dagens samfund behandles personoplysninger af offentlige og private enheder i forbindelse med mange forskellige aktiviteter, til diverse formål og på mange forskellige måder. Enkeltpersoner kan ofte være dårligt stillet med hensyn til at forstå, hvordan deres personoplysninger behandles, herunder den teknologi, der anvendes i det konkrete tilfælde, uanset om det er af en privat eller en offentlig enhed. Den generelle forordning om databeskyttelse har med henblik på at beskytte fysiske personers personoplysninger i disse situationer etableret en sammenhængende og solid retlig ramme, der finder anvendelse på forskellige typer behandling, herunder specifikke bestemmelser vedrørende registreredes rettigheder.
2. Retten til indsigt i personoplysninger er en af de registreredes rettigheder, der er fastsat i kapitel III i databeskyttelsesforordningen, bl.a. retten til berigtigelse og sletning, retten til begrænsning af behandling, retten til portabilitet, retten til indsigelse eller retten til ikke at være genstand for automatisk individuel beslutningstagning, herunder profilering². Den registreredes ret til indsigt er nedfældet både i EU's charter om grundlæggende rettigheder (chartret)³ og i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen, hvor den er nøje formuleret som retten til indsigt i personoplysninger og andre relaterede oplysninger.
3. I henhold til databeskyttelsesforordningen består retten til indsigt af tre komponenter, nemlig bekræftelse af, om personoplysninger behandles, adgangen hertil og oplysninger om selve behandlingen. Den registrerede kan også få en kopi af de behandlede personoplysninger, selv om

¹ Henvisninger til "medlemsstater" i hele dette dokument skal forstås som henvisninger til "EØS-medlemsstater".

² Artikel 15-22 i databeskyttelsesforordningen.

³ I henhold til artikel 8, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder har alle ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører dem. Alle har ret til indsigt i indsamlede oplysninger, der vedrører dem, og til berigtigelse heraf, jf. artikel 8, stk. 2, andet punktum.

denne mulighed ikke er en yderligere ret for den registrerede, men en måde at give adgang til oplysningerne på. Retten til indsigt kan således både forstås som den registreredes mulighed for at spørge den dataansvarlige om, hvorvidt den registreredes personoplysninger behandles, og som muligheden for at få adgang til og kontrollere disse oplysninger. Den dataansvarlige giver på grundlag af den registreredes anmodning give vedkommende de oplysninger, der er omfattet af artikel 15, stk. 1 og 2, i databeskyttelsesforordningen.

4. Udøvelsen af retten til indsigt sker både inden for rammerne af databeskyttelseslovgivningen i overensstemmelse med databeskyttelseslovgivningens mål og mere specifikt inden for rammerne af "*fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig deres ret til beskyttelse af personoplysninger*", jf. artikel 1, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen. Retten til indsigt er et vigtigt element i hele databeskyttelsessystemet.
5. Det praktiske formål med retten til indsigt er at give fysiske personer mulighed for at få kontrol over deres egne personoplysninger⁴. For i praksis at nå dette mål på effektiv vis omfatter den generelle forordning om databeskyttelse en række garantier, der gør det nemt for den registrerede at udøve denne ret uden unødige begrænsninger, med rimelige mellemrum og uden uforholdsmæssigt store forsinkelser eller omkostninger. Alt dette bør føre til en mere effektiv håndhævelse af den registreredes ret til indsigt i den digitale tidsalder, hvilket i bredere forstand også inkluderer den registreredes ret til at indgive en klage til tilsynsmyndigheden og retten til effektiv retsbeskyttelse⁵.
6. Med hensyn til udviklingen af retten til indsigt som led i den retlige ramme for databeskyttelse bør det understreges, at den lige fra starten har indgået i det europæiske databeskyttelsessystem. Sammenlignet med direktiv 95/46/EF er standarden for de registreredes rettigheder, der er fastsat i databeskyttelsesforordningen, både blevet forbedret og styrket. Dette gælder også for retten til indsigt. Da reglerne for retten til indsigt nu er præciseret nærmere i databeskyttelsesforordningen, er denne ret også mere oplysende ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt for både den registrerede og den dataansvarlige. Den specifikke ordlyd i artikel 15 og den præcise frist for levering af oplysninger i henhold til artikel 12, stk. 3, i databeskyttelsesforordningen forpligter desuden den dataansvarlige til at forberede sig på de registreredes forespørgsler ved at udarbejde procedurer til behandling af anmodninger.
7. Retten til indsigt bør ikke betragtes isoleret, da den er nøje forbundet med andre bestemmelser i den generelle forordning om databeskyttelse, navnlig med databeskyttelsesprincipper, herunder behandlingens rimelighed og lovlighed, den dataansvarliges gennemsigtighedsforpligtelse og andre registreredes rettigheder i henhold til kapitel III i databeskyttelsesforordningen.
8. Det er i forbindelse med registreredes rettigheder også vigtigt både at understrege betydningen af artikel 12 i databeskyttelsesforordningen, som fastsætter krav til passende foranstaltninger, som den dataansvarlige indfører i forbindelse med fremlæggelsen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen, og af de meddelelser, der er omhandlet i artikel 15-22 og 34 i databeskyttelsesforordningen. Disse krav præciserer generelt formatet, måden og tidsfristen for svar til den registrerede og navnlig for alle de oplysninger, der er rettet til et barn.
9. Databeskyttelsesrådet finder det nødvendigt at give mere præcise retningslinjer for, hvordan retten til indsigt skal gennemføres i forskellige situationer. Disse retningslinjer har til formål at analysere de forskellige aspekter af retten til indsigt. Følgende afsnit har nærmere bestemt til formål at give et generelt overblik over og forklare indholdet af selve artikel 15, mens de efterfølgende afsnit indeholder

⁴ Se betragtning 7, 68, 75 og 85 i databeskyttelsesforordningen.

⁵ Jf. kapitel VIII, artikel 77, stk. 78, og artikel 79 i databeskyttelsesforordningen.

en nærmere analyse af de hyppigst forekommende praktiske spørgsmål og spørgsmål vedrørende gennemførelsen af retten til indsigt.

2 FORMÅLET MED RETTEN TIL INDSIGT, STRUKTUREN I ARTIKEL 15 I DATABESKYTTELSESFORORDNINGEN OG GENERELLE PRINCIPPER

2.1 Formålet med retten til indsigt

10. Retten til indsigt har således til formål at give fysiske personer mulighed for at få kontrol over de personoplysninger, der vedrører dem, idet den giver dem mulighed for "*at forvisse sig om og kontrollere en behandlings lovlighed*"⁶. Mere specifikt er formålet med retten til indsigt at sætte de registrerede i stand til at forstå, hvordan deres personoplysninger behandles, samt konsekvenserne af en sådan behandling, og til at kontrollere rigtigheden af de behandlede oplysninger uden at skulle begrunde deres hensigt. Formålet med retten til indsigt er med andre ord at give enkeltpersoner tilstrækkelige, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om databehandling, uanset hvilke teknologier der anvendes, og at sætte dem i stand til at verificere forskellige aspekter af en bestemt behandlingsaktivitet i henhold til databeskyttelsesforordningen (f.eks. lovlighed, nøjagtighed).
11. Fortolkningen af databeskyttelsesforordningen i disse retningslinjer er baseret på EU-Domstolens hidtidige retspraksis. I betragtning af, hvor vigtigt retten til indsigt er, kan den relevante retspraksis forventes at udvikle sig betydeligt i fremtiden.
12. Retten til indsigt har i overensstemmelse med EU-Domstolens afgørelser⁷ til formål at værne om de registreredes ret til privatlivets fred og om databeskyttelse i forbindelse med behandling af oplysninger om dem selv⁸, og retten til indsigt kan lette udøvelsen af deres rettigheder, der f.eks. udspringer af artikel 16-19, 21-22 og 82 i databeskyttelsesforordningen. Udøvelsen af retten til indsigt er imidlertid en persons ret, og den er ikke betinget af udøvelsen af disse andre rettigheder, og udøvelsen af de øvrige rettigheder afhænger ikke af udøvelsen af retten til indsigt.
13. I betragtning af det brede formål med retten til indsigt er formålet med retten til indsigt ikke egnet til at blive analyseret som en forudsætning for den dataansvarliges udøvelse af retten til indsigt som led i vurderingen af anmodninger om indsigt. Dataansvarlige bør derfor ikke vurdere, "hvorfor" den registrerede anmoder om indsigt, men kun "hvad" den registrerede anmoder om (se afsnit 3 om analysen af anmodningen), og om vedkommende er i besiddelse af personoplysninger om den pågældende person (se afsnit 4). Derfor bør den dataansvarlige f.eks. ikke nægte indsigt på grund af eller ved mistanke om, at den registrerede kunne anvende de ønskede oplysninger til at forsvare sig i retten i forbindelse med en afskedigelse eller en handelstvist med den dataansvarlige⁹. Med hensyn til begrænsninger i retten til indsigt henvises til afsnit 6.

Eksempel 1: En arbejdsgiver afskedigede en person. En uge senere beslutter den afskedigede at indsamle dokumentation for at anlægge sag om uberettiget afskedigelse mod denne tidligere arbejdsgiver. Den pågældende anmoder i den forbindelse skriftligt den tidligere arbejdsgiver om indsigt i alle personoplysninger, som den tidligere arbejdsgiver som dataansvarlig behandler om den pågældende som registreret.

⁶ Betragtning 63 i databeskyttelsesforordningen.

⁷ Domstolens dom, C-434/16, Nowak, og forenede sager C-141/12 og C-372/12, YS m.fl.

⁸ Domstolens dom, C-434/16, Nowak, præmis 56.

⁹ Spørgsmål vedrørende dette emne er genstand for en sag, der i øjeblikket verserer for EU-Domstolen (C-307/22).

Den dataansvarlige vurderer ikke den registreredes hensigt, og den registrerede behøver ikke at give den dataansvarlige en begrundelse for anmodningen. Hvis anmodningen opfylder alle de øvrige krav (se afsnit 3), skal den dataansvarlige derfor efterkomme anmodningen, medmindre anmodningen viser sig at være åbenbart grundløs eller overdreven i henhold til artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen (se afsnit 6.3), hvilket den dataansvarlige skal påvise.

Variation: Den registrerede udøver retten til indsigt i de personoplysninger, der vedrører vedkommende, under retssagen. Den nationale lovgivning i medlemsstaten, som regulerer ansættelsesforholdet mellem den dataansvarlige og den registrerede, indeholder imidlertid visse bestemmelser, der begrænser, hvilke oplysninger, der skal gives til eller udveksles mellem parterne i verserende eller fremtidige retssager, og som finder anvendelse på den afvisning af anmodning om personoplysninger, som den registrerede har anlagt sag om. I denne forbindelse, og forudsat at disse nationale bestemmelser opfylder kravene i artikel 23 i databeskyttelsesforordningen¹⁰, har den registrerede ikke ret til at modtage flere oplysninger fra den dataansvarlige, end det er foreskrevet i medlemsstatens nationale lovgivning om udveksling af oplysninger mellem parter i retstvister.

14. Selv om formålet med retten til indsigt er bredt, illustrerede EU-Domstolen også grænserne for databeskyttelseslovgivningens anvendelsesområde og retten til indsigt. EU-Domstolen fandt f.eks., at der skal skelnes mellem formålet med den ret til indsigt, der er sikret ved EU's databeskyttelseslovgivning, og retten til aktindsigt i offentlige dokumenter, der er fastsat i EU-lovgivningen og national lovgivning, idet sidstnævnte har til formål at "skabe størst mulig gennemsigtighed i de offentlige myndigheders beslutningsproces og fremme god administrativ praksis"¹¹, hvilket ikke er et mål, der forfølges i databeskyttelseslovgivningen. EU-Domstolen konkluderede, at retten til indsigt i personoplysninger finder anvendelse, uanset om der gælder en anden form for ret til indsigt med et andet formål, f.eks. i forbindelse med en undersøgelsesprocedure.

2.2 Strukturen i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen

15. For at besvare en anmodning om indsigt og sikre, at ingen af dens aspekter tilsidesættes, er det nødvendigt først at forstå strukturen af artikel 15 og de komponenter, der indgår i retten til indsigt og er fastsat i denne artikel.
16. Artikel 15 kan opdeles i otte forskellige elementer som anført i nedenstående tabel:

1.	Bekræftelse på, om den dataansvarlige behandler personoplysninger om den anmodende person	Artikel 15, stk. 1, første halvdel af punktummet
2.	Adgang til den anmodende persons personoplysninger	Artikel 15, stk. 1, anden halvdel af punktummet (første del)
3.	Adgang til følgende oplysninger om behandlingen: a) formålene med behandlingen b) kategorierne af personoplysninger c) modtagerne eller kategorierne af modtagere	Artikel 15, stk. 1, anden halvdel af punktummet (anden del)

¹⁰ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 10/2020 om begrænsninger i henhold til artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, offentlig version, 18. december 2020.

¹¹ EU-domstolen, forenede sager C-141/12 og C-372/12, YS og andre, præmis 47.

	<p>d) behandlingens forventede varighed eller kriterierne for fastlæggelse af varigheden</p> <p>e) retten til berigtigelse, sletning, begrænsning af behandling og indsigelse mod behandling</p> <p>f) retten til at indgive en klage til en tilsynsmyndighed</p> <p>g) enhver tilgængelig information om, hvorfra personoplysningerne stammer, hvis de ikke indsamles hos den registrerede</p> <p>h) adgang til automatiske afgørelser, herunder profilering og andre oplysninger i forbindelse hermed.</p>	
4.	Oplysninger om garantier i henhold til artikel 46, når personoplysningerne videregives til et tredjeland eller en international organisation	Artikel 15, stk. 2
5.	Den dataansvarliges forpligtelse til at udlevere en kopi af de personoplysninger, der behandles	Artikel 15, stk. 3, første punktum
6.	Den dataansvarliges opkrævning af et rimeligt gebyr baseret på de administrative omkostninger for eventuelle yderligere kopier, som den registrerede måtte anmode om	Artikel 15, stk. 3, andet punktum
7.	Levering af oplysninger i elektronisk form	Artikel 15, stk. 3, tredje punktum
8.	Hensyntagen til andres rettigheder og frihedsrettigheder	Artikel 15, stk. 4

Alle elementer i artikel 15, stk. 1 og 2, definerer tilsammen indholdet af retten til indsigt, mens artikel 15, stk. 3, omhandler betingelserne for adgang ud over de generelle krav i artikel 12 i databeskyttelsesforordningen. Artikel 15, stk. 4, supplerer de begrænsninger, som artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen fastsætter for alle registreredes rettigheder, med særligt fokus på andres rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med indsigt.

2.2.1 Fastsættelse af indholdet i retten til indsigt

17. Artikel 15, stk. 1 og 2, indeholder følgende tre aspekter: for det første bekræftelse af, at den anmodende persons personoplysninger behandles, dernæst adgang til disse oplysninger og som det tredje oplysninger om behandlingen. De kan betragtes som tre forskellige komponenter, der tilsammen udgør retten til indsigt.

2.2.1.1 Angivelse af, om "personoplysninger" behandles eller ej

18. Når de registrerede fremsætter en anmodning om indsigt i personoplysninger, er det første, som de registrerede skal vide, hvorvidt den dataansvarlige behandler oplysninger, der vedrører dem. Disse oplysninger udgør derfor første komponent af retten til indsigt i henhold til artikel 15, stk. 1. Hvis den dataansvarlige ikke behandler personoplysninger om den registrerede, der anmoder om indsigt, vil de oplysninger, der skal stilles til rådighed, blot være en bekræftelse af, at der ikke behandles personoplysninger om den registrerede. Hvis den dataansvarlige behandler oplysninger om den anmodende person, skal den dataansvarlige bekræfte dette over for den pågældende. Denne bekræftelse kan meddeles særskilt, eller den kan indgå som en del af oplysningerne om de personoplysninger, der behandles (se nedenfor).

2.2.1.2 Adgang til de personoplysninger, der behandles

19. Adgang til personoplysninger er den anden komponent af retten til indsigt i henhold til artikel 15, stk. 1, og udgør kernen i denne ret. Det vedrører begrebet personoplysninger som fastlagt i artikel 4, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen. Ud over grundlæggende personoplysninger såsom navn og adresse kan et ubegrænset udvalg af oplysninger falde ind under denne definition, forudsat at de henhører under det materielle anvendelsesområde for databeskyttelsesforordningen, navnlig med hensyn til den måde, de behandles på (artikel 2 i databeskyttelsesforordningen). Adgang til personoplysninger betyder i den forbindelse adgang til selve personoplysningerne, ikke kun en generel beskrivelse af oplysningerne eller en simpel henvisning til de kategorier af personoplysninger, som den dataansvarlige behandler. Hvis der ikke gælder nogen begrænsninger¹², har de registrerede ret til at få adgang til alle de oplysninger, der behandles vedrørende dem selv, eller til dele af oplysningerne, afhængigt af anmodningens omfang (se afsnit 2.3.1). Forpligtelsen til at give adgang til oplysningerne afhænger ikke af typen af eller kilden til disse oplysninger. Den finder anvendelse i fuldt omfang, selv i tilfælde, hvor den anmodende person oprindeligt havde givet den dataansvarlige oplysningerne, fordi forpligtelsen har til formål at give den registrerede kendskab til den dataansvarliges faktiske behandling af disse oplysninger. Omfanget af personoplysninger i henhold til artikel 15 er nærmere forklaret i afsnit 4.1 og 4.2.

2.2.1.3 Oplysninger om behandlingen og de registreredes rettigheder

20. Den tredje komponent af retten til indsigt er de oplysninger om behandlingen og registreredes rettigheder, som den dataansvarlige skal give adgang til i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a) - h), og artikel 15, stk. 2. Sådanne oplysninger kan være baseret på tekst, der f.eks. stammer fra den dataansvarliges meddelelse om databeskyttelse¹³ eller fra den dataansvarliges registrering af behandlingsaktiviteter, jf. artikel 30 i databeskyttelsesforordningen, men de skal muligvis ajourføres og tilpasses til den registreredes anmodning. Indholdet og graden af udspecificering af oplysningerne er nærmere beskrevet i afsnit 4.3.

2.2.2 Bestemmelser om nærmere regler

21. Artikel 15, stk. 3, supplerer kravene til de nærmere regler for besvarelsen af anmodninger om indsigt i artikel 12 i databeskyttelsesforordningen med visse specifikationer i forbindelse med anmodninger om indsigt.

2.2.2.1 Udlevering af en kopi

22. I henhold til artikel 15, stk. 3, første punktum, i databeskyttelsesforordningen skal den dataansvarlige udlevere en gratis kopi af de personoplysninger, som behandlingen vedrører. Kopien henviser derfor kun til den anden komponent af retten til indsigt ("adgang til de behandlede personoplysninger", se ovenfor). Den dataansvarlige skal sikre, at den første kopi er gratis, også selv om vedkommende mener, at gengivelsesomkostningerne er høje (eksempel: udgifter forbundet med at udlevere en kopi af en optaget telefonsamtale).

¹² Jf. afsnit 6 i nærværende retningslinjer.

¹³ Oplysninger om Artikel 29-Gruppen findes i WP260 rev. 01, 11. april 2018, Retningslinjer om gennemsigtighed under forordning 2016/679 — godkendt af Databeskyttelsesrådet (i det følgende benævnt "Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet").

23. Forpligtelsen til at udlevere en kopi skal ikke forstås som en yderligere rettighed for den registrerede, men som en metode til at give adgang til oplysningerne. Denne forpligtelse styrker retten til indsigt i dataene¹⁴ og bidrager til at fortolke denne ret, fordi den gør det klart, at adgang til data i henhold til artikel 15, stk. 1, omfatter fuldstændige oplysninger om alle data og ikke skal forstås som en simpel sammenfatning af oplysningerne. Forpligtelsen til at fremlægge en kopi har i øvrigt ikke til formål at udvide omfanget af retten til indsigt: Den henviser (kun) til en kopi af de personoplysninger, der er genstand for behandling, og ikke nødvendigvis en gengivelse af originaldokumenterne (jf. afsnit 5, punkt 152). Mere generelt skal der ikke gives yderligere oplysninger til den registrerede, når der er udleveret en kopi: Omfanget af de oplysninger, som kopien skal indeholde, er omfanget af adgangen til oplysningerne i henhold til 15, stk. 1 (anden komponent af retten til indsigt som nævnt ovenfor, jf. punkt 19), som omfatter alle de oplysninger, der er nødvendige for, at den registrerede kan forstå og verificere lovligheden af behandlingen¹⁵.
24. I lyset af ovenstående gælder det, at hvis der gives adgang til oplysningerne som omhandlet i artikel 15, stk. 1, ved fremlæggelse af en kopi, er forpligtelsen til at udlevere en kopi som nævnt i artikel 15, stk. 3, opfyldt. Forpligtelsen til at udlevere en kopi opfylder målene med retten til indsigt, så den registrerede kan få kendskab til og kontrollere, at behandlingen er lovlig (betragtning 63). For at nå disse mål vil den registrerede i de fleste tilfælde ikke kun have midlertidig brug for at se oplysningerne. Den registrerede skal derfor have adgang til oplysningerne ved at modtage en kopi af personoplysningerne.
25. I lyset af ovenstående skal begrebet kopi fortolkes bredt og omfatte de forskellige former for adgang til personoplysninger, så længe de er fuldstændige (dvs. omfatter alle de personoplysninger, der anmodes om), og den registrerede er i stand til at opbevare dem. Kravet om at udlevere en kopi indebærer således, at personoplysningerne vedrørende den person, der fremsætter anmodningen, videregives til den registrerede på en måde, der gør det muligt for den registrerede at opbevare alle oplysningerne og vende tilbage til dem.
26. På trods af denne brede fortolkning af, hvad en kopi er, og under hensyntagen til, at det er den vigtigste måde, hvorpå der bør gives adgang, kan andre metoder under visse omstændigheder være hensigtsmæssige. Yderligere forklaringer på kopier og andre adgangsmetoder findes i afsnit 5, navnlig 5.2.2-5.2.5.

2.2.2.2 Udlevering af flere kopier

27. Artikel 15, stk. 3, andet punktum, vedrører situationer, hvor den registrerede anmoder den dataansvarlige om mere end én kopi, f.eks. hvis det første eksemplar er beskadiget eller gået tabt, eller hvis den registrerede ønsker at videregive en kopi til en anden person eller en tilsynsmyndighed. Hvis den dataansvarlige på anmodning af den registrerede skal udlevere yderligere kopier, kan den dataansvarlige i henhold til artikel 15, stk. 3, opkræve et rimeligt gebyr baseret på administrationsomkostninger for alle yderligere kopier, der anmodes om (artikel 15, stk. 3, andet punktum).
28. Hvis den registrerede anmoder om en ny kopi efter indgivelsen af den første anmodning, kan der opstå spørgsmål om, hvorvidt dette skal betragtes som en ny anmodning, eller om den registrerede ønsker en yderligere kopi af oplysningerne som omhandlet i artikel 15, stk. 3, andet punktum, i hvilket tilfælde der kan opkræves gebyr for en yderligere kopi. Besvarelsen af disse spørgsmål afhænger helt og

¹⁴ Forpligtelsen til at udlevere en kopi er ikke nævnt i databeskyttelsesdirektiv 95/46/EF.

¹⁵ Spørgsmål vedrørende emnet i dette punkt er genstand for en sag, der i øjeblikket verserer for EU-Domstolen (C-487/21)

holdent af anmodningens indhold: Anmodningen bør fortolkes som en anmodning om en yderligere kopi, for så vidt som den med hensyn til tid og omfang vedrører den samme behandling af personoplysninger som den tidligere anmodning. Hvis den registrerede imidlertid ønsker at få information om de oplysninger, der behandles på et andet tidspunkt, eller som vedrører et andet datasæt end det, der oprindeligt blev anmodet om, gælder retten til at få en gratis kopi i henhold til artikel 15, stk. 3, endnu en gang. Dette gælder også i tilfælde, hvor den registrerede har indgivet en første anmodning kort tid forinden. En registreret kan udøve sin ret til indsigt gennem en efterfølgende anmodning og få en gratis kopi, medmindre anmodningen anses for at være overdreven i henhold til artikel 12, stk. 5, i hvilket tilfælde der eventuelt kan opkræves et rimeligt gebyr i overensstemmelse med artikel 12, stk. 5, litra a) (om den overdrevne karakter af gentagne anmodninger, se afsnit 6).

Eksempel 2: En kunde indgiver en anmodning om indsigt til et erhvervsdrivende selskab. Et år efter virksomhedens svar anmoder den samme kunde den samme virksomhed om indsigt i henhold til artikel 15. Uanset om der har været nye forretningstransaktioner eller andre kontakter mellem parterne siden den foregående anmodning, skal denne anden anmodning betragtes som en ny anmodning. Selv om der ikke er sket nogen ændring i virksomhedens databehandling — hvilket ikke nødvendigvis er synligt for den registrerede — har den registrerede ret til at få en gratis kopi af oplysningerne.

Variation 1: Selv om kunden i ovennævnte tilfælde f.eks. kun indgiver den nye anmodning en uge efter den første anmodning, kan dette meget vel betragtes som en ny anmodning i henhold til artikel 15, stk. 1 og 3, første punktum, hvis ikke den skal fortolkes som en simpel påmindelse om den første anmodning. Med hensyn til det korte interval og afhængig af de særlige omstændigheder i forbindelse med den nye anmodning er spørgsmålet, hvorvidt den er overdreven i henhold til artikel 12, stk. 5 (se afsnit 6).

Variation 2: En anmodning om en "ny kopi" af de oplysninger, der allerede var givet i kopi som svar på en tidligere anmodning, f.eks. hvis kunden mistede den tidligere modtagne kopi, bør naturligvis betragtes som en anmodning om en yderligere kopi, da den henviser til den tidligere anmodning både med hensyn til behandlingens omfang og tidspunkt.

29. Hvis den registrerede gentager en første anmodning om indsigt med den begrundelse, at det modtagne svar ikke var fuldstændigt, eller at der ikke blev givet nogen begrundelse for afslaget, skal denne anmodning ikke betragtes som en ny anmodning, da den blot er en påmindelse om den første anmodning, som ikke blev imødekommet på tilfredsstillende vis.
30. Med hensyn til fordelingen af omkostninger i tilfælde af, at der anmodes om en yderligere kopi, fastsættes det i artikel 15, stk. 3, at den dataansvarlige kan opkræve et rimeligt gebyr baseret på de administrative omkostninger, som anmodningen medfører. Det betyder, at administrationsomkostningerne er et relevant kriterium for fastsættelse af gebyrets størrelse. Gebyret bør samtidig være passende under hensyntagen til betydningen af retten til indsigt som en grundlæggende rettighed for den registrerede. Den dataansvarlige bør ikke videreføre generalomkostninger til den registrerede, men bør fokusere på de specifikke omkostninger, der opstod i forbindelse med udleveringen af den supplerende kopi. Ved tilrettelæggelsen af denne proces bør den dataansvarlige anvende sine menneskelige og materielle ressourcer på effektiv vis for at holde omkostningerne ved kopien nede, herunder hvis den dataansvarlige inddrager ekstern støtte.
31. Hvis den dataansvarlige beslutter at opkræve et gebyr, skal den dataansvarlige på forhånd angive, at der vil blive opkrævet et gebyr samt — så nøjagtigt som muligt — størrelsen af de omkostninger, som vedkommende planlægger at opkræve fra den registrerede for at give den registrerede mulighed for at afgøre, om denne vil gennemføre anmodningen eller trække den tilbage.

2.2.2.3 At stille oplysningerne til rådighed i en almindeligt anvendt elektronisk form

32. Hvis den registrerede indgiver en anmodning i elektronisk form, meddeles oplysningerne så vidt muligt ad elektronisk vej, medmindre den registrerede anmoder om andet (se artikel 12, stk. 3, databeskyttelsesforordningen). Artikel 15, stk. 3, tredje punktum, supplerer dette krav i forbindelse med anmodninger om indsigt ved at anføre, at den dataansvarlige desuden er forpligtet til at give svaret i en almindeligt anvendt elektronisk form, medmindre den registrerede anmoder om andet. Artikel 15, stk. 3, forudsætter, at det for dataansvarlige, der er i stand til at modtage elektroniske anmodninger, vil være muligt at besvare anmodningen i en almindeligt anvendt elektronisk form (yderligere oplysninger findes i afsnit 5.2.5). Denne bestemmelse henviser til alle de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 15, stk. 1 og 2. Hvis den registrerede indgiver en anmodning om indsigt ad elektronisk vej, skal alle oplysninger derfor gives i en almindeligt anvendt elektronisk form. Spørgsmål vedrørende format uddybes nærmere i afsnit 5. Den dataansvarlige bør altid træffe passende sikkerhedsforanstaltninger, navnlig i forbindelse med særlige kategorier af personoplysninger (se nedenfor, afsnit 2.3.4).

2.2.3 Mulig begrænsning af retten til indsigt

33. Endelig er der i forbindelse med retten til indsigt fastsat en specifik begrænsning i artikel 15, stk. 4. Ifølge denne skal der tages hensyn til eventuelle negative virkninger for andres rettigheder og frihedsrettigheder. Spørgsmål om anvendelsesområdet for og konsekvenserne af denne begrænsning samt spørgsmål om de yderligere begrænsninger, der er fastsat i artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen eller i artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, er forklaret i afsnit 6.

2.3 Generelle principper for retten til indsigt

34. Når registrerede indgiver en anmodning om adgang til deres oplysninger, skal de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen, i princippet altid gives i deres helhed. Når den dataansvarlige behandler oplysninger om den registrerede, giver den dataansvarlige alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, og, hvor det er relevant, de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2. Den dataansvarlige skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at oplysningerne er fuldstændige, korrekte og ajourførte og så tæt som muligt på databehandlingssituationen på det tidspunkt, hvor anmodningen modtages¹⁶. Hvis to eller flere dataansvarlige behandler oplysninger i fællesskab, berører de fælles dataansvarliges ordning for så vidt angår deres respektive ansvar for udøvelsen af registreredes rettigheder, navnlig for så vidt angår svaret på anmodninger om indsigt, ikke de registreredes rettigheder over for den dataansvarlige, som de retter deres anmodning til¹⁷.

2.3.1 Oplysningernes fuldstændighed

35. Registrerede har med nedenstående undtagelser ret til fuld adgang til alle oplysninger om dem (se afsnit 4.2 for nærmere oplysninger om anvendelsesområdet). Medmindre den registrerede udtrykkeligt anmoder om andet, skal en anmodning om at udøve retten til indsigt forstås i generel

¹⁶ For vejledning om passende foranstaltninger henvises til afsnit 5, punkt 123-129.

¹⁷ Databeskyttelsesrådets retningslinjer 07/2020 om begreberne dataansvarlig og databehandler i databeskyttelsesforordningen, punkt 162f. Databehandlere skal bistå den dataansvarlige, databeskyttelsesforordningen, punkt 129.

forstand og omfatte alle personoplysninger vedrørende den registrerede¹⁸. Det kan overvejes at begrænse adgangen til en del af oplysningerne i følgende tilfælde:

- a) Den registrerede har udtrykkeligt begrænset anmodningen til en undergruppe. For at undgå at give ufuldstændige oplysninger må den dataansvarlige kun overveje denne begrænsning af den registreredes anmodning, hvis vedkommende kan være sikker på, at denne fortolkning er i overensstemmelse med den registreredes ønske (for yderligere oplysninger henvises til afsnit 3.1.1, punkt 51). Den registrerede er i princippet ikke forpligtet til at gentage anmodningen om overdragelse af alle de oplysninger, som den registrerede har ret til at modtage.
- b) I situationer, hvor den dataansvarlige behandler en stor mængde oplysninger om den registrerede, kan den dataansvarlige være i tvivl om, hvorvidt en anmodning om indsigt, der er udtrykt i meget generelle vendinger, reelt har til formål at indhente information om alle former for behandlede oplysninger eller detaljerede oplysninger om alle dele af den dataansvarliges aktiviteter. Dette kan navnlig ske i situationer, hvor der ikke var mulighed for at give den registrerede værktøjer til at præcisere dennes anmodning fra starten, eller hvor den registrerede ikke gjorde brug af dem. Den dataansvarlige skal derefter give et fyldestgørende svar og samtidig undgå at generere en overvældende mængde oplysninger til den registrerede, som den registrerede ikke er interesseret i og ikke kan håndtere på effektiv vis. Der kan være forskellige måder at løse dette problem på afhængigt af omstændighederne og de tekniske muligheder, f.eks. ved at stille selvbetjeningsværktøjer til rådighed online (se afsnit 5 om lagdelt tilgang). Hvis sådanne løsninger ikke finder anvendelse, kan en dataansvarlig, der behandler en stor mængde oplysninger om den registrerede, anmode den registrerede om at præcisere de oplysninger eller den behandling, som anmodningen vedrører, inden oplysningerne overdrages (se betragtning 63 i databeskyttelsesforordningen). Eksempler herpå kan være en virksomhed med flere aktivitetsområder eller en offentlig myndighed med forskellige administrative enheder, hvis den dataansvarlige har konstateret, at en lang række oplysninger om den registrerede behandles i de dertil hørende organisationer. En stor mængde oplysninger kan desuden behandles af dataansvarlige, der indsamler oplysninger om den registreredes hyppige aktiviteter over en længere periode.

Eksempel 3: En offentlig myndighed behandler oplysninger om den registrerede i en række forskellige afdelinger og i forskellige sammenhænge. Sagsforvaltning og opbevaring af dokumenter behandles delvist på ikke-automatiseret vis, og de fleste af oplysningerne lagres kun i sagsakter. Med hensyn til anmodningens generelle ordlyd tvivler den offentlige myndighed på, at den registrerede er bekendt med anmodningens omfang, navnlig de mange forskellige behandlingsaktiviteter, den vil omfatte, mængden af oplysninger og det antal sider, som den registrerede vil modtage.

Eksempel 4: Et stort forsikringselskab modtager et brev med en generel anmodning om indsigt fra en person, der har været kunde i mange år. Selv om fristen for sletning overholdes fuldt ud, behandler virksomheden i realiteten en stor mængde oplysninger om kunden, fordi behandlingen stadig er nødvendig for at opfylde kontraktlige forpligtelser, der udspringer af kontraktforholdet med kunden (herunder f.eks. løbende forpligtelser, kommunikation om kontroversielle spørgsmål med kunden og tredjeparter...) eller for at opfylde retlige forpligtelser (arkiverede data, der skal opbevares for at opfylde skattemæssige forpligtelser osv.). Forsikringselskabet kan være i tvivl om, hvorvidt anmodningen, der er fremsat i meget generelle vendinger, reelt har til formål at omfatte alle disse typer oplysninger. Dette kan være særligt problematisk, hvis forsikringselskabet kun har en postadresse for den registrerede og derfor skal sende eventuelle

¹⁸ Nærmere oplysninger findes i afsnit 5.2.3 nedenfor om lagdelt tilgang.

oplysninger med almindelig post. Den samme tvivl kan imidlertid opstå, hvis oplysningerne gives på anden måde.

Hvis den dataansvarlige i sådanne tilfælde beslutter at anmode den registrerede om at præcisere anmodningen for at opfylde sin forpligtelse til at lette udøvelsen af retten til indsigt (artikel 12, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen), giver den dataansvarlige samtidig relevante oplysninger om sine behandlingsaktiviteter, der eventuelt kunne berøre den registrerede, ved at informere om relevante dele af sine aktiviteter, databaser osv.

Eksempel 5: I et ansættelsesforhold er det i tilfælde af en generelt formuleret anmodning om indsigt ikke i sig selv klart, at medarbejderen ønsker at modtage alle bruger-login-data, oplysninger om adgang til en arbejdsplads, oplysninger om afregninger i kantinen, oplysninger om lønudbetalinger osv. En anmodning om specifikation fra arbejdsgiverens side kunne f.eks. føre til den præcisering, at medarbejderen ønsker at forstå eller verificere, hvem hans præstationsvurdering er blevet videregivet til. Uden anmodning om specifikation ville medarbejderen modtage en stor mængde oplysninger uden at have interesse i de fleste af dem. Samtidig skal arbejdsgiveren give oplysninger om de forskellige behandlingssammenhænge, som kan vedrøre arbejdstageren, for at give arbejdstageren mulighed for at præcisere anmodningen på fornuftig vis.

Det er vigtigt at understrege, at anmodningen om specifikation ikke må have til hensigt at begrænse svaret på anmodningen om indsigt og ikke må anvendes til at skjule information om oplysningerne eller behandlingen vedrørende den registrerede. Hvis den registrerede, som er blevet anmodet om at præcisere omfanget af sin anmodning, bekræfter, at denne søger at indhente alle personoplysninger, der vedrører den pågældende, skal den dataansvarlige naturligvis give adgang til alle oplysninger.

Den dataansvarlige bør under alle omstændigheder altid kunne påvise, at håndteringen af anmodningen har til formål at give den størst mulige indsigt, og at den foregår i overensstemmelse med den dataansvarliges forpligtelse til at lette udøvelsen af registreredes rettigheder (artikel 12, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen). Med forbehold af disse principper kan den dataansvarlige afvente den registreredes svar, inden der gives yderligere oplysninger efter den registreredes ønske, hvis den dataansvarlige har givet den registrerede et klart overblik over alle behandlingsaktiviteter, der kan vedrøre den registrerede, herunder navnlig dem, som den registrerede måske ikke har forventet, hvis den dataansvarlige også har givet adgang til alle de oplysninger, som den registrerede klart ønskede, og hvis disse oplysninger desuden er blevet kombineret med en klar angivelse af, hvordan der opnås adgang til de resterende dele af de behandlede oplysninger.

- c) Der gælder undtagelser fra eller begrænsninger af retten til indsigt (se afsnit 6 nedenfor). I sådanne tilfælde bør den dataansvarlige nøje kontrollere, hvilke dele af oplysningerne undtagelsen vedrører, og give alle oplysninger, der ikke er udelukket af undtagelsen. F.eks. berøres bekræftelsen af selve behandlingen af personoplysninger (komponent 1) ikke nødvendigvis af undtagelsen. Der skal derfor gives oplysninger om alle de personoplysninger og alle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1 og 2, som ikke er omfattet af undtagelsen eller begrænsningen.

2.3.2 Oplysningernes rigtighed

36. Oplysningerne i kopien af de personoplysninger, der gives til den registrerede, skal omfatte de faktiske oplysninger eller personoplysninger, der opbevares om den registrerede. Dette omfatter forpligtelsen til at informere om forkerte oplysninger eller om databehandling, der ikke eller ikke længere er lovlig. Den registrerede kan f.eks. gøre brug af retten til indsigt for at få kendskab til, hvor de unøjagtige oplysninger, der cirkulerer mellem forskellige dataansvarlige, stammer fra. Hvis den dataansvarlige

berigtiger forkerte oplysninger, inden den registrerede underrettes herom, vil den registrerede blive frataget denne mulighed. Det samme gælder i tilfælde af ulovlig behandling. Muligheden for at få kendskab til ulovlig behandling vedrørende den registrerede er et af hovedformålene med retten til indsigt. Forpligtelsen til at informere om den uændrede behandlingsstatus berører ikke den dataansvarliges forpligtelse til at ophøre med ulovlig behandling eller til at rette forkerte oplysninger. Spørgsmål om, i hvilken rækkefølge disse forpligtelser skal opfyldes, besvares i det følgende.

2.3.3 Referencetidspunkt for vurderingen

37. Vurderingen af de oplysninger, der behandles, skal så nøje som muligt afspejle den situation, hvor den dataansvarlige modtager anmodningen, og svaret bør omfatte alle tilgængelige oplysninger på det pågældende tidspunkt. Det betyder, at den dataansvarlige skal forsøge at sætte sig ind i alle databehandlingsaktiviteter vedrørende den registrerede uden unødigt forsinkelse. Dataansvarlige er således ikke forpligtet til at videregive personoplysninger, som de tidligere har behandlet, men som de ikke længere har til rådighed¹⁹. Den dataansvarlige kan f.eks. have slettet personoplysninger i overensstemmelse med sin datalagringspolitik og/eller lovbestemmelser og kan derfor muligvis ikke længere videregive de ønskede personoplysninger. Der mindes i den forbindelse om, at varigheden af datalagringen bør fastsættes i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, litra e), i databeskyttelsesforordningen, da enhver lagring af data skal være objektivt begrundet.
38. Samtidig gennemfører den dataansvarlige på forhånd de nødvendige foranstaltninger for at lette udøvelsen af retten til indsigt og behandle sådanne anmodninger så hurtigt som muligt (se artikel 12, stk. 3), og inden oplysningerne skal slettes. I tilfælde af korte opbevaringsperioder bør de foranstaltninger, der træffes for at besvare anmodningen, derfor tilpasses den relevante tilbageholdelsesperiode for at lette udøvelsen af retten til indsigt og for at undgå, at det permanent er umuligt at give adgang til de oplysninger, der behandles på anmodningstidspunktet²⁰. I nogle tilfælde er det dog muligvis ikke muligt at besvare en anmodning, før oplysningerne skal slettes. Hvis en dataansvarlig f.eks. besvarer en anmodning så hurtigt som muligt og i den forbindelse henter personoplysninger, der efter planen skulle slettes den følgende dag, kan den dataansvarlige have brug for yderligere tid til at overveje, om der er behov for redigering for at beskytte andres frihedsrettigheder, inden der videregives en kopi af personoplysningerne til den anmodende part. Hvis oplysningerne er hentet inden for den planlagte opbevaringsperiode, kan den dataansvarlige fortsætte med at behandle disse oplysninger med henblik på at opfylde sin forpligtelse til at besvare anmodningen. Behandling kan i sådanne tilfælde være baseret på artikel 6, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 15 i databeskyttelsesforordningen, og dens varighed skal opfylde kravene i artikel 12, stk. 3, i databeskyttelsesforordningen²¹. Anvendelsen af dette retsgrundlag er begrænset til behandling af de oplysninger, der anses for at være nødvendige for at besvare den konkrete anmodning, og retsgrundlaget må ikke anvendes som begrundelse for generelle forlængelser af opbevaringsperioder.

¹⁹ Se i den forbindelse yderligere præciseringer i afsnit 4 i disse retningslinjer samt i Den Europæiske Unions Domstol, C-553/07, af 7. maj 2009, *College van burgemeester en wethouders van Rotterdam mod M. E. E. Rijkeboer*, om retten til indsigt i oplysninger om modtagere eller kategorier af modtagere i fortiden.

²⁰ Det kan for eksempel overvejes at indføre et selvbetjeningsværktøj, der gør det muligt for den registrerede at få nem adgang til de ønskede personoplysninger, og et underretningssystem, der gør den dataansvarlige opmærksom på en anmodning, der vedrører personoplysninger med korte opbevaringsperioder, for at opnå en hurtig indsats.

²¹ Dette berører ikke den efterfølgende behandling af oplysninger til bevisformål i forbindelse med behandlingen af anmodningen om indsigt i et passende tidsrum.

39. Den dataansvarlige må desuden ikke bevidst unddrage sig forpligtelsen til at stille de ønskede personoplysninger til rådighed ved at slette eller ændre personoplysninger som svar på en anmodning om indsigt (se 2.3.2). Hvis den dataansvarlige i forbindelse med behandlingen af anmodningen om indsigt opdager forkerte oplysninger eller ulovlig behandling, skal den dataansvarlige vurdere behandlingssituationen og underrette den registrerede herom, inden vedkommende opfylder sine øvrige forpligtelser. For at undgå behovet for yderligere kommunikation om dette og for at overholde gennemsigtighedsprincippet bør den dataansvarlige i egen interesse tilføje oplysninger om de efterfølgende berigtigelser eller sletninger.

Eksempel 6: I forbindelse med besvarelsen af en anmodning om indsigt er en dataansvarlig blevet opmærksom på, at en ansøgning fra den registrerede om en ledig stilling i den dataansvarliges virksomhed er blevet opbevaret ud over opbevaringsperioden. I så fald må den dataansvarlige ikke først slette og derefter svare den registrerede, at der ikke er behandlet nogen oplysninger (vedrørende ansøgningen). Den dataansvarlige skal først give adgang til oplysningerne og derefter slette dem. For at undgå en efterfølgende anmodning om sletning anbefales det derefter at tilføje oplysninger om, hvad sletningen går ud på, og hvornår den finder sted.

For at overholde princippet om gennemsigtighed bør dataansvarlige informere den registrerede om det specifikke tidspunkt for den behandling, som den dataansvarliges svar vedrører. I nogle tilfælde, f.eks. i forbindelse med hyppige kommunikationsaktiviteter, kan der forekomme yderligere behandling eller ændringer af oplysningerne mellem det tidspunkt, hvor behandlingen blev vurderet, og den dataansvarliges svar. Hvis den dataansvarlige er bekendt med sådanne ændringer, anbefales det at medtage oplysninger om disse ændringer samt oplysninger om yderligere behandling, der er nødvendig for at besvare anmodningen.

2.3.4 Overholdelse af datasikkerhedskrav

40. Eftersom videregivelse og tilrådighedsstillelse af personoplysninger til den registrerede er en behandlingsaktivitet, er den dataansvarlige altid forpligtet til at gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre, at der forefindes et sikkerhedsniveau, der modsvarer risikoen ved behandlingen (se artikel 5, stk. 1, litra f), artikel 24 og artikel 32 i databeskyttelsesforordningen). Dette gælder, uanset hvordan der gives adgang. I tilfælde af ikke-elektronisk overførsel af oplysninger til den registrerede kan den dataansvarlige afhængigt af de risici, der er forbundet med behandlingen, overveje at anvende anbefalet post eller alternativt tilbyde men ikke forpligte den registrerede til at hente dokumentet direkte fra en af den dataansvarliges etableringer ved at kvittere for modtagelsen. Hvis oplysningerne i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1 og 3, gives elektronisk, skal den dataansvarlige vælge elektroniske midler, der opfylder datasikkerhedskravene. Hvis der udleveres en kopi af oplysningerne i en almindeligt anvendt elektronisk form (se artikel 15, stk. 3), skal den dataansvarlige også tage hensyn til datasikkerhedskravene ved valg af, hvordan den elektroniske fil skal overføres til den registrerede. Dette kan omfatte anvendelse af kryptering, adgangskodebeskyttelse osv. For at lette adgangen til de krypterede oplysninger bør den dataansvarlige også sikre, at der stilles passende oplysninger til rådighed, så den registrerede kan få adgang til de dekrypterede oplysninger. I tilfælde, hvor datasikkerhedskravene ville nødvendiggøre end-to-end-kryptering af elektroniske mails, men hvor den dataansvarlige kun ville være i stand til at sende en normal e-mail, skal den dataansvarlige benytte andre midler og f.eks. sende en USB-nøgle med (anbefalet) brev til den registrerede.

3 GENERELLE BETRAGTNINGER VEDRØRENDE VURDERINGEN AF ANMODNINGER OM INDSIGT

3.1 Indledning

41. Når den dataansvarlige modtager anmodninger om indsigt i personoplysninger, skal denne vurdere hver enkelt anmodning individuelt. Den dataansvarlige tager bl.a. hensyn til følgende spørgsmål, der uddybes i de følgende afsnit: hvorvidt anmodningen vedrører personoplysninger, der er knyttet til den anmodende person, og hvem den anmodende person er. Dette afsnit har til formål at præcisere, hvilke elementer i anmodningen om indsigt den dataansvarlige bør tage hensyn til, når den foretager sin vurdering, og drøfte mulige scenarier for en sådan vurdering samt konsekvenserne heraf. Når den dataansvarlige vurderer en anmodning om indsigt i personoplysninger, skal vedkommende i henhold til artikel 12, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen også tage hensyn til forpligtelsen til at lette udøvelsen af den registreredes rettigheder, samtidig med at der tages behørigt hensyn til personoplysningernes sikkerhed²².
42. Dataansvarlige bør derfor proaktivt være rede til at behandle anmodninger om indsigt i personoplysninger. Det betyder, at den dataansvarlige skal være forberedt på at modtage anmodningen, vurdere den korrekt (denne vurdering er omhandlet i dette afsnit i retningslinjerne) og give den anmodende person et passende svar uden unødigt forsinkelse. Den måde, hvorpå de dataansvarlige forbereder sig på behandlingen af anmodninger om indsigt, bør være passende og forholdsmæssige og afhænge af behandlingens karakter, omfang, kontekst og formål samt risiciene for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i overensstemmelse med artikel 24 i databeskyttelsesforordningen. Afhængigt af de specifikke omstændigheder kan det f.eks. kræves, at de dataansvarlige gennemfører en passende procedure, hvis gennemførelse bør garantere oplysningernes sikkerhed uden at hindre den registreredes udøvelse af sine rettigheder.

3.1.1 Analyse af anmodningens indhold

43. Dette spørgsmål kan vurderes mere specifikt ved at stille følgende spørgsmål.
- a) Vedrører anmodningen personoplysninger?
44. I henhold til databeskyttelsesforordningen skal anmodningen kun omfatte personoplysninger²³. Anmodninger om oplysninger om andre spørgsmål, herunder generelle oplysninger om den dataansvarlige, dennes forretningsmodeller eller behandlingsaktiviteter, der ikke vedrører personoplysninger, skal derfor ikke betragtes som en anmodning, der er indgivet i henhold til artikel

²² Den dataansvarlige skal sørge for tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger i overensstemmelse med princippet om integritet og fortrolighed (artikel 5, stk. 1, litra f), i databeskyttelsesforordningen) ved at gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger som omhandlet i artikel 32 i databeskyttelsesforordningen og uddybet i artikel 24 i databeskyttelsesforordningen. Den dataansvarlige skal kunne påvise, at vedkommende sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau i overensstemmelse med ansvarlighedsprincippet (se også: Artikel 29-Gruppens udtalelse 3/2010 om ansvarlighedsprincippet, som blev vedtaget den 13. juli 2010, 00062/10/EN WP173 og Databeskyttelsesrådets retningslinjer 7/2020 om begreberne dataansvarlig og databehandler i databeskyttelsesforordningen).

²³ Medmindre anmodningen også omfatter andre oplysninger end personoplysninger, der er uløseligt forbundet med den registreredes personoplysninger. Yderligere forklaringer findes i punkt 100.

15 i databeskyttelsesforordningen. En anmodning om information om anonyme oplysninger eller oplysninger, der ikke vedrører den anmodende person eller den person, på hvis vegne den bemyndigede person fremsatte anmodningen, vil ikke være omfattet af retten til indsigt. Dette spørgsmål vil blive analyseret nærmere i afsnit 4.

45. I modsætning til anonyme oplysninger (som ikke er personoplysninger) anses pseudonymiserede oplysninger, der kan henføres til en fysisk person ved brug af supplerende oplysninger, for at være personoplysninger²⁴. Pseudonymiserede oplysninger, der kan knyttes til en registreret — f.eks. når den registrerede angiver den identifikator, der gør det muligt at identificere dem, eller når den dataansvarlige er i stand til at forbinde oplysningerne med den anmodende person ved hjælp af egne midler — skal derfor anses for at være omfattet af anmodningen²⁵.

b) Vedrører anmodningen den anmodende person (eller den person, som den bemyndigede person fremsætter anmodningen for)?

46. Som hovedregel må en anmodning kun vedrøre oplysninger om den person, der fremsætter anmodningen. Der kan kun anmodes om indsigt i andre personers oplysninger, efter at der er givet behørig tilladelse²⁶.

Eksempel 7: Den registrerede X er afdelingsleder for en virksomhed, der stiller parkeringspladser til rådighed for sine ledere på virksomhedens parkeringsplads. Selv om den registrerede X har en permanent parkeringsplads, er denne plads ofte allerede besat af en anden bil, når den registrerede ankommer til kontoret til sit andet skift. Da der er tale om en gentagen situation, anmoder den registrerede derfor den dataansvarlige for videoovervågningssystemet, der dækker kontorets parkeringsplads, om at få adgang til den pågældende førers personoplysninger for at finde ud af, hvem der foretager den uautoriserede parkering. I et sådant tilfælde vil den registreredes anmodning ikke være en anmodning om indsigt i sine personoplysninger, da anmodningen ikke vedrører den anmodende persons personoplysninger, men en anden persons oplysninger — og den bør derfor ikke betragtes som en anmodning i henhold til artikel 15 i databeskyttelsesforordningen.

c) Finder andre bestemmelser end databeskyttelsesforordningen anvendelse på adgangen til en bestemt kategori af oplysninger?

47. Registrerede er ikke forpligtet til at angive retsgrundlaget i deres anmodning. Hvis de registrerede imidlertid præciserer, at deres anmodning er baseret på sektorspecifik lovgivning eller national lovgivning, der regulerer det pågældende spørgsmål om adgang til visse kategorier af oplysninger, og ikke på databeskyttelsesforordningen, skal en sådan anmodning behandles af den dataansvarlige i overensstemmelse med sådanne sektorspecifikke eller nationale regler, hvor det er relevant. Afhængigt af den relevante nationale lovgivning kan dataansvarlige ofte blive bedt om at afgive særskilte svar, der hver især vedrører de specifikke krav, der er fastsat i de forskellige retsakter. Dette

²⁴ Se betragtning 26 i databeskyttelsesforordningen. Yderligere forklaringer på begreberne anonyme oplysninger og pseudonymiserede oplysninger findes i Artikel 29-Gruppens udtalelse 4/2007 om begrebet personoplysninger, s. 18-21.

²⁵ Artikel 29-Gruppen, WP242 rev. 01, 5. april 2017, Retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet (i det følgende benævnt "Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet"), s. 9.

²⁶ Se afsnit 3.4 ("Anmodninger indgivet via tredjeparter/stedfortrædere").

må ikke forveksles med national lovgivning eller EU-lovgivning, der fastsætter begrænsninger for retten til indsigt, som skal overholdes ved besvarelse af anmodninger om aktindsigt.

48. Hvis den dataansvarlige er i tvivl om, hvilken rettighed den registrerede ønsker at udøve, anbefales det at anmode den registrerede, der fremsætter anmodningen, om at redegøre for genstanden for anmodningen. En sådan korrespondance med den registrerede berører ikke den dataansvarliges pligt til at handle uden unødigt forsinkelse²⁷. Hvis den dataansvarlige imidlertid i tvivlstilfælde anmoder den registrerede om en nærmere forklaring og ikke modtager noget svar, bør den dataansvarlige fortolke oplysningerne i den første anmodning og handle på dette grundlag under hensyntagen til forpligtelsen til at lette udøvelsen af den registreredes ret til indsigt. Den dataansvarlige kan i overensstemmelse med ansvarlighedsprincippet fastsætte en passende tidsramme, inden for hvilken den registrerede kan give yderligere forklaringer. Den dataansvarlige bør ved fastsættelsen af en sådan tidsramme give tilstrækkelig tid til at efterkomme anmodningen, efter at den er udløbet, og derfor overveje, hvor lang tid der objektivt er nødvendig for at indsamle og levere de ønskede oplysninger, når den registrerede har givet (eller ikke har afgivet) specifikationen.
49. Hvis anmodningen er omfattet af databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, har eksistensen af en sådan specifik lovgivning ikke forrang for den generelle anvendelse af retten til indsigt som fastsat i databeskyttelsesforordningen. Der kan være begrænsninger, som er fastsat i EU-retten eller national ret, såfremt det tillades i henhold til artikel 23 i databeskyttelsesforordningen (se afsnit 6.4).

d) Falder anmodningen ind under rammerne af artikel 15?

50. Det skal bemærkes, at databeskyttelsesforordningen ikke introducerer nogen formelle krav til personer, der anmoder om adgang til data. Det er for at fremsætte anmodningen om indsigt tilstrækkeligt, at de anmodende personer angiver, at de ønsker at vide, hvilke af deres personoplysninger den dataansvarlige behandler. Den dataansvarlige kan derfor ikke nægte at udlevere oplysningerne ved at henvise til manglende angivelse af retsgrundlaget for anmodningen, navnlig mangel på en specifik henvisning til retten til indsigt eller til databeskyttelsesforordningen.

For eksempel vil det for at fremsætte en anmodning være tilstrækkeligt, at den anmodende person angiver en af følgende årsager:

- de ønsker at få adgang til de personoplysninger, der vedrører dem
- de udøver deres ret til indsigt
- de ønsker at vide, hvilke oplysninger om dem, den registeransvarlige behandler.

Det skal bemærkes, at ansøgerne muligvis ikke er fortrolige med databeskyttelsesforordningen, og at det er tilrådeligt at være lempelig over for personer, der udøver deres ret til indsigt, navnlig når den udøves af mindreårige. Som anført ovenfor anbefales det, at den dataansvarlige i tvivlstilfælde beder den registrerede, der fremsætter anmodningen, om at angive genstanden for anmodningen.

e) Ønsker de registrerede at få indsigt i alle eller dele af de oplysninger, der behandles om dem?

51. Den dataansvarlige skal desuden vurdere, om anmodningerne fra de anmodende personer henviser til alle eller dele af de behandlede oplysninger om dem. Enhver begrænsning af omfanget af en anmodning for en specifik bestemmelse i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen, som foretages af

²⁷ Se yderligere vejledning om tidsplanen i afsnit 5.3.

de registrerede, skal være klar og utvetydig. Hvis de registrerede f.eks. ordret kræver "information om de oplysninger, der behandles i forbindelse med dem", bør den dataansvarlige antage, at de registrerede agter at udøve deres fulde ret i henhold til artikel 15, stk. 1-2, i databeskyttelsesforordningen. En sådan anmodning bør ikke fortolkes som om, at de registrerede kun ønsker at modtage de kategorier af personoplysninger, der behandles, og at give afkald på deres ret til at modtage de oplysninger, der er anført i artikel 15, stk. 1, litra a)-h). Dette ville f.eks. være anderledes, hvis de registrerede med hensyn til de oplysninger, de angiver, ønsker at få adgang til kilden til personoplysningerne eller til den angivne opbevaringsperiode. I dette tilfælde kan den dataansvarlige begrænse sit svar til de specifikke oplysninger, der anmodes om.

3.1.2 Anmodningens form

52. Som tidligere nævnt pålægger databeskyttelsesforordningen ikke de registrerede nogen krav med hensyn til formen af anmodningen om indsigt i personoplysninger. Der er derfor i henhold til databeskyttelsesforordningen i princippet ingen krav, som de registrerede skal overholde, når de vælger en kommunikationskanal til at komme i kontakt med den dataansvarlige.
53. Databeskyttelsesrådet opfordrer dataansvarlige til at stille de mest hensigtsmæssige og brugervenlige kommunikationskanaler til rådighed i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, og artikel 25 i databeskyttelsesforordningen, så den registrerede kan fremsætte en effektiv anmodning. Hvis en registreret fremsætter en anmodning ved hjælp af en kommunikationskanal, som den dataansvarlige stiller til rådighed²⁸, og som er forskellig fra den, der er angivet som den foretrukne, anses en sådan anmodning dog generelt for at være gyldig, og den dataansvarlige bør behandle en sådan anmodning i overensstemmelse hermed (se eksemplerne nedenfor). De dataansvarlige bør gøre enhver rimelig indsats for at sikre, at udøvelsen af den registreredes rettigheder lettes (når en registreret f.eks. sender en anmodning om indsigt til en ansat, der er på orlov, kan en automatisk meddelelse, der informerer den registrerede om en alternativ kommunikationskanal til denne anmodning, være en rimelig løsning).
54. Det bemærkes, at den dataansvarlige ikke er forpligtet til at efterkomme en anmodning, der sendes til en tilfældig eller forkert e-mailadresse (eller postadresse), som ikke er direkte angivet af den dataansvarlige, eller til en kommunikationskanal, der tydeligvis ikke har til formål at modtage anmodninger vedrørende den registreredes rettigheder, hvis den dataansvarlige har stillet en passende kommunikationskanal til rådighed, som den registrerede kan anvende.
55. Den dataansvarlige er heller ikke forpligtet til at efterkomme en anmodning, der sendes til e-mailadressen på en af den dataansvarliges ansatte, som muligvis ikke er involveret i behandlingen af anmodninger vedrørende registreredes rettigheder (f.eks. chauffører, rengøringspersonale osv.). Sådanne anmodninger anses ikke for at være gyldige, hvis den dataansvarlige klart har opgivet en passende kommunikationskanal til den registrerede. Sender den registrerede imidlertid en anmodning til den dataansvarliges ansatte, der er blevet udpeget som deres kontaktperson (f.eks. en personlig kontoadministrator i en bank eller en konsulent hos en mobiltelefonudbyder), bør en sådan kontakt ikke betragtes som tilfældig, og den dataansvarlige bør gøre enhver rimelig indsats for at behandle en

²⁸ Dette kan f.eks. omfatte kommunikationsdata fra den dataansvarlige i dennes meddelelser rettet direkte til registrerede eller kontaktoplysninger, som den dataansvarlige stiller offentligt til rådighed, f.eks. i den dataansvarliges privatlivspolitik eller andre obligatoriske juridiske meddelelser fra den dataansvarlige (f.eks. oplysninger om ejeren eller forretningskontaktoplysninger på et websted).

sådan anmodning, så den kan omdirigeres til kontaktpunktet og besvares inden for de frister, der er fastsat i databeskyttelsesforordningen.

56. Databeskyttelsesrådet anbefaler Ikke desto mindre som god praksis, at dataansvarlige indfører passende mekanismer til at lette udøvelsen af registreredes rettigheder, herunder autorespondersystemer til at informere om fraværende personale og passende alternative kontakter og, hvor det er muligt, mekanismer til at forbedre den interne kommunikation mellem medarbejdere om anmodninger, der modtages af personer, der muligvis ikke er kompetente til at behandle sådanne anmodninger.

Eksempel 8: Den dataansvarlige X oplyser både på sit websted og i meddelelsen om databeskyttelse to e-mailadresser — den dataansvarliges generelle e-mailadresse: CONTACT@X.COM og e-mailadressen på den dataansvarliges kontaktpunkt for databeskyttelse: QUERIES@X.COM. Dataansvarlig X angiver desuden på sit websted, at privatpersoner skal indgive forespørgsler eller fremsætte anmodninger om behandling af personoplysninger ved at kontakte kontaktpunktet for databeskyttelse via den angivne e-mailadresse. Den registrerede sender imidlertid en anmodning til den dataansvarliges generelle e-mailadresse: CONTACT@X.COM.

I et sådant tilfælde bør den dataansvarlige gøre enhver rimelig indsats for at gøre sine tjenestegrene opmærksomme på den anmodning, der blev fremsat via den generelle e-mail, således at den kan omdirigeres til kontaktpunktet for databeskyttelse og blive besvaret inden for de frister, der er fastsat i databeskyttelsesforordningen. Den dataansvarlige har desuden ikke ret til at forlænge fristen for besvarelse af en anmodning, alene fordi den registrerede har sendt en anmodning til den dataansvarliges generelle e-mailadresse og ikke til e-mailadressen for den dataansvarliges kontaktpunkt.

Eksempel 9: Dataansvarlig Y driver et netværk af fitnessklubber. Den dataansvarlige Y anfører på sit websted og i meddelelsen om databeskyttelse for fitnessklubbens kunder, at privatpersoner skal indgive forespørgsler eller fremsætte anmodninger om behandling af personoplysninger ved at kontakte den dataansvarlige på e-mailadressen: QUERIES@Y.COM. Den registrerede sender imidlertid en anmodning til en e-mailadresse i omklædningslokalet, hvor han fandt en meddelelse med følgende ordlyd: "Hvis du ikke er tilfreds med rengøringen af lokalet, bedes du kontakte os på: CLEANERS@Y.COM", der er en e-mailadresse tilhørende det rengøringspersonale, som arbejder for Y. Rengøringspersonalet er naturligvis ikke involveret i håndtering af sager, der vedrører udøvelsen af de rettigheder, der gælder for registrerede — fitnesscentrets kunder. Selv om e-mailadressen var tilgængelig i fitnessklubbens lokaler, kunne den registrerede ikke med rimelighed forvente, at dette var en passende kontaktadresse for sådanne anmodninger, eftersom webstedet og meddelelsen om databeskyttelse klart oplyste, hvilken kommunikationskanal der skal anvendes til udøvelse af registreredes rettigheder.

57. Den dato, hvor den dataansvarliges modtager anmodningen, udløser som hovedregel fristen på en måned, som den dataansvarlige har til at oplyse, hvilke foranstaltninger der er truffet efter en anmodning, i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3, i databeskyttelsesforordningen (yderligere vejledning om tidsplan findes i afsnit 5.3). Databeskyttelsesrådet anser det for god praksis, at de dataansvarlige skriftligt bekræfter modtagelsen af anmodninger, f.eks. ved at sende e-mails (eller oplysninger pr. post, hvis det er relevant) til de anmodende personer med bekræftelse af, at deres anmodninger er modtaget, og at fristen på en måned løber fra dag X til dag Y.

3.2 Identifikation og autentifikation

58. For at garantere behandlingssikkerheden og minimere risikoen for uautoriseret videregivelse af personoplysninger skal den dataansvarlige kunne finde ud af, hvilke oplysninger der vedrører den registrerede (identifikation), og bekræfte denne persons identitet (autentifikation).
59. Der erindres om, at i situationer, hvor det formål, der ligger til grund for behandlingen af personoplysningerne, ikke eller ikke længere kræver identifikation af den registrerede, behøver dataansvarlige ikke at opbevare identifikationen blot for at overholde registreredes rettigheder, også i lyset af princippet om dataminimering. Disse situationer omhandles i artikel 11, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen.
60. I henhold til artikel 12, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen må den dataansvarlige ikke afvise at efterkomme den registreredes anmodning om at udøve sine rettigheder, medmindre den dataansvarlige behandler personoplysninger til et formål, der ikke kræver identifikation af den registrerede, og den dataansvarlige påviser, at vedkommende ikke er i stand til at identificere den registrerede. Under sådanne omstændigheder kan den registrerede dog beslutte at give yderligere oplysninger, der gør det muligt at identificere den pågældende (artikel 11, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen)²⁹.
61. Den dataansvarlige er ikke forpligtet til at indhente sådanne supplerende oplysninger for at identificere den registrerede blot for at efterkomme den registreredes anmodning, også i lyset af princippet om dataminimering. Den dataansvarlige bør dog ikke nægte at tage imod yderligere oplysninger fra den registrerede, som han eller hun giver med henblik på udøvelsen af sine rettigheder (betragtning 57 i databeskyttelsesforordningen).

Eksempel 10: X er dataansvarlig for de oplysninger, der behandles i forbindelse med videoovervågningen af en bygning. I henhold til artikel 11, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen er den dataansvarlige ikke forpligtet til at identificere alle personer, der er registreret af et sikkerhedskamera i forbindelse med overvågningen (formål, der ikke kræver identifikation). Den dataansvarlige modtager en anmodning om indsigt i personoplysningerne fra den person, der hævder at være blevet optaget af den dataansvarliges videoovervågning. Den dataansvarliges handlinger vil afhænge af, hvilke yderligere oplysninger der gives. Hvis den anmodende person angiver en bestemt dag og et bestemt tidspunkt, hvor kameraerne kan have registreret den pågældende hændelse, er det sandsynligt, at den dataansvarlige vil være i stand til at udlevere sådanne oplysninger (artikel 11, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen). Hvis den dataansvarlige imidlertid ikke er i stand til at identificere den registrerede (hvis det f.eks. er umuligt for den dataansvarlige at være sikker på, at en anmodende person rent faktisk er den registrerede, eller hvis anmodningen f.eks. vedrører en lang periode med registreringer, og den dataansvarlige ikke er i stand til at behandle så store datamængder), kan den dataansvarlige afvise at imødegå anmodningen, hvis vedkommende kan påvise sig ude af stand til at identificere den registrerede (artikel 12, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen).

Eksempel 11: En dataansvarlig C behandler personoplysninger med henblik på at lave adfærdsreklamer til sine webbrugere. Personoplysninger, der indsamles med henblik på adfærdsreklamer, indsamles normalt ved hjælp af cookies og forbindes med pseudonyme tilfældige identifikatorer. En registreret person X udøver sin ret til indsigt hos C via C's websted. C er i stand til præcist at identificere X for at vise den registreredes adfærdsreklamer ved at forbinde X's

²⁹ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 13.

terminaludstyr med dennes reklameprofil med de cookies, der er lagt i terminalen. C bør så også være i stand til præcist at identificere X for at give vedkommende indsigt i sine personoplysninger, da der bør eksistere en forbindelse mellem de behandlede oplysninger og den registrerede. Af denne grund og under hensyntagen til principperne i databeskyttelsesforordningen falder ovennævnte eksempel ikke ind under anvendelsesområdet for artikel 11 i databeskyttelsesforordningen. Mere præcist kræver formålene med C's håndtering af personoplysning i ovennævnte eksempel identifikation af de registrerede, mens artikel 11 i databeskyttelsesforordningen omhandler en behandlingssituation, der ikke kræver identifikation, og hvor en dataansvarlig ikke er forpligtet til at behandle yderligere oplysninger som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen alene med henblik på at kunne overholde databeskyttelsesforordningen. Derfor bør der i nogle tilfælde ikke anmodes om yderligere oplysninger for at kunne udøve den registreredes rettigheder.

Hvis X imidlertid forsøger at udøve sin ret til indsigt via e-mail eller almindelig post, vil C i denne sammenhæng ikke have andet valg end at bede X om at give "yderligere oplysninger" (artikel 12, stk. 6, i databeskyttelsesforordningen) for at kunne identificere den reklameprofil, der er knyttet til X. I dette tilfælde vil de yderligere oplysninger være den cookie-identifikator, der er gemt i terminaludstyret hos X.

62. Hvis det påvises, at det ikke er muligt at identificere den registrerede (artikel 11 i databeskyttelsesforordningen), skal den dataansvarlige om muligt underrette den registrerede herom, da den dataansvarlige skal besvare anmodninger fra den registrerede uden unødigt forsinkelse og give en begrundelse, hvis vedkommende ikke har til hensigt at efterkomme sådanne anmodninger. Disse oplysninger skal kun gives, "hvis det er muligt", da den dataansvarlige muligvis ikke er i stand til at underrette de registrerede, hvis det umuligt at identificere dem.
63. Både hvis behandlingen ikke kræver identifikation, og hvis den dataansvarlige kræver det, kan den dataansvarlige, hvis der hersker rimelig tvivl om identiteten af den fysiske person, der fremsætter anmodningen, anmode om yderligere oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte den registreredes identitet (artikel 12, stk. 6, i databeskyttelsesforordningen).
64. Den generelle forordning om databeskyttelse indeholder ingen krav til, hvordan den registrerede autentificeres. Artikel 11 og 12 i databeskyttelsesforordningen fastsætter imidlertid betingelserne for udøvelsen af alle de registreredes rettigheder, herunder retten til indsigt i personoplysninger.
65. Der mindes om, at den dataansvarlige som hovedregel ikke kan anmode om flere personoplysninger, end det er nødvendigt for at muliggøre denne autentifikation, og at anvendelsen af sådanne oplysninger helt og holdent bør være begrænset til at imødekomme den registreredes anmodning.
66. Der findes ofte i forvejen autentifikationsprocedurer mellem de registrerede og de dataansvarlige. De dataansvarlige kan anvende disse autentifikationsprocedurer til at fastslå identiteten af de registrerede, der anmoder om deres personoplysninger eller udøver de rettigheder, der er fastsat i databeskyttelsesforordningen³⁰. I modsat fald bør de dataansvarlige indføre deres egen autentifikationsprocedure for at gøre dette³¹.
67. I tilfælde, hvor den dataansvarlige anmoder om eller modtager yderligere oplysninger fra den registrerede, som er nødvendige for at bekræfte den registreredes identitet, vurderer den dataansvarlige i hvert tilfælde, hvilke oplysninger der vil gøre det muligt for den dataansvarlige at bekræfte den registreredes identitet og eventuelt stille yderligere spørgsmål til den anmodende

³⁰ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 14.

³¹ Se yderligere vejledning om autentificeringen i afsnit 3.3.

person eller bede den registrerede om at fremlægge andre typer identifikation, hvis det er forholdsmæssigt rimeligt (se afsnit 3.3).

68. For at gøre det muligt for den registrerede at tilvejebringe de supplerende oplysninger, der er nødvendige for at identificere vedkommendes oplysninger, bør den dataansvarlige underrette den registrerede om, hvilken type supplerende oplysninger der er nødvendige for identifikationen. Sådanne supplerende oplysninger bør ikke udgøre mere end de oplysninger, der oprindeligt var nødvendige for at autentificere den registrerede. Generelt må det forhold, at den dataansvarlige kan anmode om yderligere oplysninger for at vurdere den registreredes identitet, ikke føre til uforholdsmæssigt store krav og til indsamling af personoplysninger, som ikke er relevante eller nødvendige for at styrke forbindelsen mellem den registrerede og de personoplysninger, der anmodes om³².
69. Hvis oplysninger, der indsamles online, er knyttet til pseudonymer eller andre entydige identifikatorer, kan den dataansvarlige derfor gennemføre passende procedurer, der gør det muligt for den anmodende person at fremsætte en anmodning om dataadgang og modtage de oplysninger, der vedrører dem³³.

Eksempel 12: Den registrerede, X, anmoder om indsigt i sine oplysninger, mens hun taler med en konsulent i et elselskab, som hun har indgået en kontrakt med. Konsulenten, der er i tvivl om identiteten af den person, der fremsætter anmodningen, genererer i virksomhedens system en unik engangskode, der sendes til brugerens mobiltelefonnummer, forudsat at kontoen blev oprettet med dobbelt kontrol, og at dette blev gjort på en forholdsmæssig måde.

3.3 Proportionalitetsvurdering vedrørende autentificering af den anmodende person

70. Som anført ovenfor kan den dataansvarlige, hvis der er rimelig grund til at betvivle den anmodende persons identitet, anmode om yderligere oplysninger for at bekræfte den registreredes identitet. Den dataansvarlige skal dog samtidig sikre, at der ikke indsamles flere personoplysninger end er nødvendigt for at muliggøre autentificering af den anmodende person. Den dataansvarlige skal derfor foretage en proportionalitetsvurdering, som skal tage hensyn til den behandlede type personoplysninger (f.eks. særlige kategorier af oplysninger eller ej), anmodningens art, den sammenhæng, hvori anmodningen fremsættes, samt enhver skade, som uretmæssig videregivelse kan give anledning til. I forbindelse med vurderingen af proportionaliteten skal den dataansvarlige huske at undgå overdreven dataindsamling og samtidig sikre et tilstrækkeligt niveau af behandlingssikkerhed.
71. Den dataansvarlige bør gennemføre en autentifikationsprocedure for at bekræfte identiteten af de personer, der anmoder om adgang til deres oplysninger³⁴, og garantere behandlingssikkerheden under hele behandlingen af en anmodning om indsigt i overensstemmelse med artikel 32 i databeskyttelsesforordningen, herunder f.eks. en sikker kommunikationsforbindelse, hvor de registrerede kan give yderligere oplysninger. Den metode, der anvendes til autentifikation, bør være relevant, hensigtsmæssig og forholdsmæssig og overholde princippet om dataminimering. Hvis den dataansvarlige pålægger foranstaltninger, der har til formål at autentificere den registrerede, og som er byrdefulde, skal den dataansvarlige begrunde dette på behørig vis og sikre overholdelse af alle

³² Ibid, s. 14.

³³ Ibid, s. 13 og 14.

³⁴ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 14.

grundlæggende principper, herunder dataminimering og forpligtelsen til at lette udøvelsen af registreredes rettigheder (artikel 12, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen).

72. I en onlinesammenhæng kan autentifikationsmekanismen omfatte de samme legitimationsoplysninger, som den registrerede bruger til at logge på den onlinetjeneste, som den dataansvarlige stiller til rådighed (betragtning 57 i databeskyttelsesforordningen)³⁵.
73. I praksis findes der ofte autentifikationsprocedurer, og de dataansvarlige behøver ikke at indføre yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre uautoriseret adgang til de forskellige tjenester. For at gøre det muligt for enkeltpersoner at få adgang til oplysningerne på deres konti (f.eks. en e-mailkonto, en konto på sociale netværk eller onlinebutikker) vil dataansvarlige højst sandsynligt anmode om, at der logges på via brugerens login og adgangskode, hvilket i sådanne tilfælde bør være tilstrækkeligt til at autentificere en registreret³⁶. De registrerede er desuden ofte allerede autentificeret af den dataansvarlige, inden de indgår en kontrakt eller indhenter samtykke til behandlingen, og som følge heraf kan de personoplysninger, der anvendes til at registrere den fysiske person, der er berørt af behandlingen, også anvendes som dokumentation til at autentificere den registrerede med henblik på adgang³⁷. Det er derfor uforholdsmæssigt at kræve, at der fremvises en kopi af et identitetsdokument, hvis den registrerede, der fremsætter en anmodning, allerede er autentificeret af den dataansvarlige.
74. Det bør understreges, at det udgør en risiko for personoplysningernes sikkerhed at anvende en kopi af et identitetsdokument som led i autentifikationsprocessen, og at det kan føre til uautoriseret eller ulovlig behandling, hvorfor det bør anses for upassende, medmindre det er nødvendigt, hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med national ret. De dataansvarlige bør med henblik på sådanne tilfælde have indført systemer, der tilvejebringer et passende sikkerhedsniveau, for at reducere de forhøjede risici for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med modtagelse af sådanne oplysninger. Det er også vigtigt at bemærke, at autentificering ved hjælp af et identitetskort ikke nødvendigvis hjælper noget i onlinesammenhæng (f.eks. ved anvendelse af pseudonymer), hvis den pågældende person ikke kan bidrage med anden dokumentation, f.eks. yderligere karakteristika, der matcher brugerkontoen.
75. I betragtning af, at mange organisationer (f.eks. hoteller, banker, biludlejningsvirksomheder) anmoder kunder om kopier af deres ID-kort, bør det generelt ikke betragtes som en passende autentifikationsmetode. Alternativt kan den dataansvarlige indføre en hurtig og effektiv sikkerhedsforanstaltning for at identificere en registreret på grundlag af den autentifikation, denne tidligere har foretaget, f.eks. via e-mail eller sms med bekræftelseslinks, sikkerhedsspørgsmål eller bekræftelseskoder³⁸.
76. Oplysninger om ID, der ikke er nødvendige for at bekræfte den registreredes identitet, såsom adgang og serienummer, nationalitet, størrelse, øjenfarve, foto og maskinlæsbart felt, på baggrund af en individuel vurdering, kan redigeres eller skjules af den registrerede, inden de sendes til den

³⁵ Se yderligere vejledning om autentifikationsmetoder i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 1/2021 om eksempler på meddelelser om databrud, der blev vedtaget den 14. januar 2021, s. 30-31, og i Databeskyttelsesrådets retningslinjer 2/2021 om virtuelle taleassistenter, version 2.0, vedtaget den 7. juli 2021, afsnit 3.7.

³⁶ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 14.

³⁷ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 14.

³⁸ Se også Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF, der har fremlagt forskellige tjenester, som muliggør sikker fjernidentifikation.

dataansvarlige, medmindre den nationale lovgivning kræver, at der forelægges en fuldstændig ikke-redigeret kopi af identitetskortet (jf. punkt 78 nedenfor). Generelt er udstedelses- eller udløbsdatoen, udstedelsesmyndigheden og det fulde navn, som skal matche onlinekontoen, tilstrækkelig til, at den dataansvarlige kan verificere identiteten, altid forudsat at kopiens ægthed og forholdet til ansøgeren er bekræftet. Der er muligvis kun behov for yderligere oplysninger, såsom den registreredes fødselsdato, hvis der fortsat er risiko for identifikationsfejl, hvis den dataansvarlige er i stand til at sammenligne dem med de allerede behandlede oplysninger.

77. For at følge princippet om dataminimering bør den dataansvarlige orientere den registrerede om, hvilke oplysninger, der ikke er nødvendige, og om muligheden for at redigere eller skjule de pågældende dele af ID-dokumentet. Hvis den registrerede i et sådant tilfælde ikke ved, hvad der skal gøres, eller ikke er i stand til at redigere sådanne oplysninger, er det god praksis, at den dataansvarlige redigerer dem ved modtagelsen af dokumentet, hvis dette er muligt for den dataansvarlige, under hensyntagen til, hvilke midler den dataansvarlige har til rådighed under de givne omstændigheder.

Eksempel 13: Brugeren Y har oprettet en adgangskode i onlinebutikken og angivet sin e-mail og/eller sit brugernavn. Kontoejeren anmoder efterfølgende den dataansvarlige om oplysninger om, hvorvidt den dataansvarlige behandler kontoejers personoplysninger, og kontoejeren anmoder i bekræftende fald om indsigt i dem inden for det anvendelsesområde, der er angivet i artikel 15. Den dataansvarlige anmoder om ID for den person, der fremsætter anmodningen, for at bekræfte vedkommendes identitet. Den dataansvarliges handlinger er i dette tilfælde uforholdsmæssige og fører til unødvendig dataindsamling.

For at bekræfte den anmodende persons identitet og samtidig undgå unødvendig dataindsamling kan den dataansvarlige imidlertid kræve, at vedkommende autentificerer sig ved at logge på sin konto, ved at besvare et (ikke-krænkende) sikkerhedsspørgsmål, som kun den registrerede bør kunne besvare, ved at anvende en form for tofaktor godkendelse, der blev konfigureret, da den registrerede oprettede sin konto, eller ved at anvende andre eksisterende kommunikationsmidler, som den registrerede vides at besidde, såsom en e-mailadresse eller et telefonnummer, så der kan sendes en adgangskode.

Eksempel 14: En bankkunde, Y, planlægger at få et forbrugslån. Y henvender sig i den forbindelse til en bankfilial for at indhente oplysninger, herunder de personoplysninger, der er nødvendige for at vurdere vedkommendes kreditværdighed. For at bekræfte den registreredes identitet anmoder bankrådgiveren om en notarial bekræftelse af vedkommendes identitet for at kunne udlevere de søgte oplysninger.

Den dataansvarlige bør ikke stille krav om notarial bekræftelse af identitet, medmindre det er nødvendigt, hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med national ret (f.eks. hvis en person midlertidigt ikke er i besiddelse af noget identitetsdokument, og den nationale lovgivning kræver bevis for den registreredes identitet for at udføre et retligt skridt). En sådan praksis udsætter de anmodende personer for yderligere omkostninger og pålægger de registrerede en uforholdsmæssig stor byrde, hvilket hæmmer udøvelsen af deres ret til indsigt.

78. Autentificering med ID kan, uden at det berører ovennævnte generelle principper, under visse omstændigheder være en berettiget og forholdsmæssig foranstaltning, navnlig for enheder, der behandler særlige kategorier af personoplysninger, eller som foretager databehandling, som kan udgøre en risiko for den registrerede (f.eks. læge- eller sundhedsoplysninger). Samtidig bør det dog erindres, at visse nationale bestemmelser fastsætter begrænsninger for behandlingen af oplysninger i offentlige dokumenter, herunder dokumenter, der bekræfter en persons identitet (også på grundlag

af artikel 87 i databeskyttelsesforordningen). Begrænsninger i behandlingen af data fra disse dokumenter kan navnlig vedrøre scanning eller fotokopiering af ID-kort eller behandling af officielle personlige identifikationsnumre³⁹.

79. Under hensyntagen til ovenstående skal den dataansvarlige, når der anmodes om et ID (og dette både er i overensstemmelse med national ret og berettiget og forholdsmæssigt i henhold til databeskyttelsesforordningen), gennemføre sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre ulovlig behandling af ID'et. Uanset eventuelle gældende nationale bestemmelser om ID-autentifikation kan dette omfatte at afstå fra at lave en kopi eller slette en kopi af et ID umiddelbart efter, at der er foretaget en vellykket autentifikation af den registrerede. Dette skyldes, at hvis en kopi af et ID lagres yderligere, vil det sandsynligvis udgøre en overtrædelse af principperne om formålsbegrænsning og opbevaringsbegrænsning (artikel 5, stk. 1, litra b) og e) i databeskyttelsesforordningen) og af national lovgivning om behandling af det nationale identifikationsnummer (artikel 87 i databeskyttelsesforordningen). Databeskyttelsesrådet anbefaler som god praksis, at den dataansvarlige efter at have kontrolleret ID-kortet anfører en bemærkning, f.eks. "ID-kort blev kontrolleret", for at undgå unødvendig kopiering eller lagring af kopier af ID-kort.

3.4 Anmodninger indgivet via tredjeparter/stedfortrædere

80. Selv om retten til indsigt generelt udøves af de registrerede, da den vedrører dem, kan tredjemand fremsætte en anmodning på vegne af den registrerede. Dette kan bl.a. gælde for handlinger gennem en stedfortræder eller juridisk værge på vegne af mindreårige samt handlinger gennem andre enheder på onlineportaler. Under visse omstændigheder kan det være nødvendigt at kontrollere identiteten af den person, der er bemyndiget til at udøve retten til indsigt, og kontrollere bemyndigelsen til at handle på vegne af den registrerede, hvis det er hensigtsmæssigt og forholdsmæssigt (se afsnit 3.3 ovenfor)⁴⁰. Der er indres om, at det at stille personoplysninger til rådighed for en person, der ikke adgangsrret til dem, kan udgøre et brud på persondatasikkerheden⁴¹.
81. Der bør i den forbindelse tages hensyn til nationale love om juridisk repræsentation (f.eks. fuldmagter), som kan pålægge specifikke krav til dokumentation af tilladelse til at fremsætte en anmodning på vegne af den registrerede, eftersom databeskyttelsesforordningen ikke regulerer dette forhold. Den dataansvarlige skal i overensstemmelse med princippet om ansvarlighed og de øvrige databeskyttelsesprincipper være i stand til at påvise eksistensen af den relevante tilladelse til at fremsætte en anmodning på vegne af den registrerede og modtage de ønskede oplysninger, medmindre national ret afviger (f.eks. hvis national ret indeholder specifikke regler om advokaters troværdighed), så den dataansvarlige kan kontrollere stedfortræderens identitet (hvilket f.eks. i tilfælde af advokater kunne være kontrol af, at de er medlemmer af advokatsamfundet). Det anbefales derfor at indsamle passende dokumentation i denne henseende i forbindelse med de tidligere anførte generelle regler for bekræftelse af identiteten af en fysisk person, der fremsætter en anmodning, og hvis den dataansvarlige nærer begrundet tvivl om identiteten af en person, der handler på vegne af den registrerede, skal den dataansvarlige anmode om yderligere oplysninger for at bekræfte den pågældendes identitet.

³⁹ Flere medlemsstater indførte i den forbindelse en sådan begrænsning i deres nationale bestemmelser, idet de f.eks. anførte, at det kun er lovligt at tage kopier af ID-kort, hvis det følger direkte af bestemmelserne i en retsakt.

⁴⁰ For så vidt angår fristerne for udøvelse af retten til indsigt, når den dataansvarlige har brug for yderligere oplysninger, henvises til punkt 157.

⁴¹ Artikel 4, stk. 12, i databeskyttelsesforordningen.

82. Selv om udøvelsen af retten til indsigt i afdødes personoplysninger udgør et andet eksempel på adgang for en anden tredjepart end den registrerede, præciseres det i betragtning 27, at databeskyttelsesforordningen ikke finder anvendelse på personoplysninger om afdøde personer. Spørgsmålet behandles derfor i national ret, og medlemsstaterne kan fastsætte regler for behandling af personoplysninger om afdøde personer. Det bør dog erindres, at oplysningerne desuden kan vedrøre levende tredjeparter, f.eks. i forbindelse med en anmodning om indsigt i en afdøds korrespondance. Fortroligheden af sådanne data skal stadig beskyttes.

3.4.1 Udøvelse af retten til indsigt på vegne af børn

83. Børn bør nyde særlig beskyttelse af deres personoplysninger, eftersom de ofte er mindre bevidste om risici, konsekvenser og garantier i forbindelse med deres rettigheder for så vidt angår behandling af personoplysninger⁴². Ved behandling af personoplysninger om et barn bør alle oplysninger og meddelelser til barnet være affattet på et klart og enkelt sprog, så barnet let kan forstå det⁴³.
84. Børn er selv registrerede, og retten til indsigt tilhører således barnet. Afhængigt af dets modenhed og evne kan barnet have brug for en tredjepart til at handle på dets vegne — f.eks. indehaveren af forældremyndigheden.
85. Barnets tarv bør være et af de primære hensyn i alle afgørelser, der træffes med hensyn til udøvelsen af retten til indsigt i forbindelse med børn, navnlig når retten til indsigt udøves på barnets vegne, f.eks. af indehaveren af forældremyndigheden.
86. På grund af den særlige beskyttelse af børns personoplysninger, der er indeholdt i databeskyttelsesforordningen, træffer den dataansvarlige passende foranstaltninger for at undgå enhver videregivelse af personoplysninger om en mindreårig til en uautoriseret person (se også afsnit 3.4 ovenfor).
87. Endelig bør den ret, som indehaveren af forældremyndigheden har til at handle på barnets vegne, ikke forveksles med tilfælde uden for databeskyttelseslovgivningen, hvor national lovgivning kan give indehaveren af forældremyndigheden ret til at anmode om og modtage oplysninger om barnet (f.eks. barnets skolegang).

3.4.2 Udøvelse af retten til indsigt via portaler/kanaler, der stilles til rådighed af en tredjepart

88. Der er virksomheder, der leverer tjenester, som gør det muligt for registrerede at indgive anmodninger om adgang via en portal. Den registrerede logger på og får adgang til en portal, hvorigennem vedkommende f.eks. kan indgive en anmodning om adgang, berigtigelse af oplysninger eller sletning af oplysninger fra forskellige dataansvarlige. Der opstår forskellige spørgsmål som følge af brugen af de portaler, som en tredjepart stiller til rådighed.

⁴² Betragtning 38 i databeskyttelsesforordningen. Som fastsat i Databeskyttelsesrådets arbejdsprogram er det dets hensigt at yde vejledning om børns oplysninger. Et sådant dokument forventes at give mere vejledning om betingelserne for, at et barn kan udøve sin egen ret til indsigt, og indehaveren af forældremyndigheden kan udøve retten til indsigt på barnets vegne.

⁴³ Betragtning 58 i databeskyttelsesforordningen. Databeskyttelsesrådets retningslinjer 5/2020 vedrørende samtykke i henhold til forordning 2016/679, afsnit 7.

89. Det første problem, som dataansvarlige skal tage sig af, når de står over for disse omstændigheder, er at sikre, at tredjeparten handler lovligt på vegne af den registrerede, da det er nødvendigt at sikre, at ingen oplysninger videregives til uautoriserede parter.
90. Desuden skal en dataansvarlig, der modtager en anmodning fremsat via en sådan portal, altid behandle anmodningen rettidigt⁴⁴. Den dataansvarlige er imidlertid ikke forpligtet til at videregive oplysningerne i henhold til artikel 15 i databeskyttelsesforordningen direkte til portalen, hvis den dataansvarlige f.eks. fastslår, at sikkerhedsforanstaltningerne er utilstrækkelige, eller det anses for hensigtsmæssigt at anvende en anden metode til videregivelse af oplysninger til den registrerede. Under sådanne omstændigheder, og når den dataansvarlige har andre procedurer til at behandle anmodninger om adgang på en sikker og effektiv måde, kan den dataansvarlige give de ønskede oplysninger gennem disse procedurer.

4 OMFANGET AF RETTEN TIL INDSIGT OG DE PERSONOPLYSNINGER OG OPLYSNINGER, SOM DEN HENVISER TIL

91. Dette afsnit har til formål at kaste lys over definitionen af personoplysninger (4.1) og præcisere omfanget af de oplysninger, der generelt er omfattet af retten til indsigt (4.2 og 4.3). Det skal bemærkes, at anvendelsesområdet for begrebet personoplysninger og dermed sondringen mellem personoplysninger og andre oplysninger er en integreret del af den vurdering, som den dataansvarlige foretager for at identificere omfanget af de oplysninger, som den registrerede har ret til indsigt i⁴⁵.
92. Der mindes indledningsvist om, at retten til indsigt kun kan udøves i forbindelse med behandling af personoplysninger, der er omfattet af databeskyttelsesforordningens materielle og territoriale anvendelsesområde. Derfor er personoplysninger, der ikke behandles automatisk, eller som ikke indgår i eller er beregnet til at blive en del af et register i henhold til artikel 2, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, eller som behandles af en fysisk person som led i rent personlige eller familiemæssige aktiviteter, jf. artikel 2, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen, ikke omfattet af retten til indsigt.

4.1 Definition af personoplysninger

93. Artikel 15, stk. 1 og 3, i databeskyttelsesforordningen henviser til henholdsvis "*personoplysninger*" og "*personoplysninger, der behandles*". Omfanget af retten til indsigt bestemmes derfor først og fremmest af anvendelsesområdet for begrebet personoplysninger som defineret i artikel 4, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen⁴⁶. Begrebet personoplysninger har allerede været genstand for flere af

⁴⁴ For så vidt angår fristerne for udøvelse af retten til indsigt, når den dataansvarlige har brug for yderligere oplysninger, henvises til punkt 157.

⁴⁵ I overensstemmelse med princippet om indbygget databeskyttelse indgår en sådan analyse i vurderingen af passende foranstaltninger og garantier til beskyttelse af databeskyttelsesprincipper og registreredes rettigheder, som foretages "*på tidspunktet for fastlæggelse af midlerne til behandling og på tidspunktet for selve behandlingen*". Et af parametrene kan f.eks. være at reducere svartiden, når de registrerede udøver deres rettigheder. For yderligere forklaringer henvises til vejledning 4/2019 om artikel 25 om databeskyttelse gennem design og standardindstillinger.

⁴⁶ I henhold til artikel 4, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen forstås personoplysninger som "enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person ("den registrerede"). Ved identificerbar fysisk person forstås en fysisk person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator som f.eks. et

Artikel 29-Gruppens⁴⁷ dokumenter⁴⁸ og er blevet fortolket af EU-Domstolen, herunder i forbindelse med retten til indsigt i henhold til artikel 12 i direktiv 95/46/CE.

94. Artikel 29-Gruppen fandt, at definitionen af personoplysninger i direktiv 95/46/EF "afspejler den europæiske lovgivers hensigt om at have en bred fortolkning af begrebet "personoplysninger"⁴⁹. I henhold til databeskyttelsesforordningen henviser definitionen stadig til "*enhver information om en identificeret eller identificerbar fysisk person*". Ud over grundlæggende personoplysninger såsom navn og adresse, telefonnummer osv. kan en ubegrænset bred vifte af oplysninger falde ind under denne definition, herunder lægelige resultater, købshistorik, indikatorer for kredittværdighed, kommunikationsindhold osv. I lyset af det brede anvendelsesområde for definitionen af personoplysninger vil en restriktiv vurdering af denne definition fra den dataansvarliges side føre til en fejlagtig klassificering af personoplysninger⁵⁰ og i sidste ende til en krænkelse af retten til indsigt.
95. I de forenede sager C-141/12 og C-372/12⁵¹ fastslog EU-Domstolen, at retten til indsigt omfattede personoplysninger i referater, nemlig "*navn, fødselsdato, nationalitet, køn, etnisk tilhørsforhold, religion og sprog*" og "*hvor det er relevant, oplysningerne i den juridiske analyse, der er indeholdt i redegørelsen*", men ikke selve den juridiske analyse⁵². Den retlige analyse kunne i denne forbindelse ikke i sig selv gøres til genstand for den registreredes kontrol af dens rigtighed eller for berigtigelse. Adgang til den juridiske analyse opfylder desuden ikke formålet om at sikre privatlivets fred, men blot adgangen til administrative dokumenter.
96. I Nowak-sagen⁵³ foretog Domstolen en bredere analyse og den fandt, at skriftlige svar fra en ansøger ved en faglig prøve og eventuelle bemærkninger fra en eksaminator til disse svar repræsenterer personoplysninger vedrørende kandidaten til den pågældende prøve. Mere præcist er sådanne subjektive oplysninger personoplysninger "*i form af meningstilkendegivelser eller bedømmelser, forudsat at informationen er "om" den pågældende person*"⁵⁴ i modsætning til undersøgelsesspørgsmålene, der ikke betragtes som personoplysninger⁵⁵. En kontekstuel vurdering bør således kaste lys over den virkning eller det resultat, som en information kan have på en person og dermed omfanget af retten til indsigt.

Eksempel 15: En person er til jobsamtale på en virksomhed. Jobansøgeren overdrager i den forbindelse et CV og et ansøgningsbrev. Under samtalen fører personalemedarbejderen notater på en computer for at dokumentere samtalen. Derefter anmoder jobansøgeren som registreret om indsigt i de

navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en onlineidentifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for denne fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet"

⁴⁷ Artikel 29-Gruppen er den uafhængige europæiske arbejdsgruppe, der behandlede spørgsmål vedrørende beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger indtil den 25. maj 2018 (ikrafttrædelsen af databeskyttelsesforordningen), forgænger til Databeskyttelsesrådet.

⁴⁸ F.eks. WP251 rev01 Retningslinjer for automatiseret individuel beslutningstagning og profilering som omhandlet i forordning 2016/679, s. 19, Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 9.

⁴⁹ Artikel 29-Gruppens udtalelse 4/2007 om begrebet personoplysninger, s. 4.

⁵⁰ Som information, der ikke vedrører en identificeret eller identificerbar fysisk person.

⁵¹ Domstolens dom, forenede sager C-141/12 og C-372/12, YS v Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel v M og S, 17. juli 2014.

⁵² Domstolens dom, forenede sager C-141/12 og C-372/12, YS og andre, præmis 38 og 48.

⁵³ Domstolens dom, C-434/16, Peter Nowak v Data Protection Commissioner, 20. december 2017.

⁵⁴ Domstolens dom, C 434/16, Nowak, præmis 34-35.

⁵⁵ Domstolens dom, C-434/16, Nowak, præmis 58.

personoplysninger om vedkommende, som virksomheden som dataansvarlig har indsamlet i løbet af ansættelsesproceduren.

Den dataansvarlige er forpligtet til at give den registrerede personoplysninger, som vedkommende aktivt har meddelt i sit CV og ansøgningsbrev. Den dataansvarlige skal desuden give den registrerede et sammendrag af samtalen, herunder de subjektive bemærkninger om den registreredes adfærd, som personalemedarbejderen skrev under jobsamtalen, med forbehold af eventuelle undtagelser i henhold til national ret og i overensstemmelse med artikel 23 i databeskyttelsesforordningen.

97. Med forbehold af sagens specifikke omstændigheder skal dataansvarlige bl.a. levere følgende typer oplysninger, når de vurderer en specifik anmodning om indsigt, uden at dette berører artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen:

- Særlige kategorier af personoplysninger i henhold til artikel 9 i databeskyttelsesforordningen
- Personoplysninger vedrørende straffedomme og lovovertrædelser i henhold til artikel 10 i databeskyttelsesforordningen
- Oplysninger, som den registrerede bevidst og aktivt har indgivet (f.eks. kontooplysninger indsendt via formularer, besvarelser i et spørgeskema)⁵⁶
- Observerede data eller rådata, som den registrerede har leveret i kraft af brugen af tjenesten eller enheden (f.eks. data, der behandles af forbundne objekter, transaktionshistorik, aktivitetslogfiler såsom adgangslogfiler, historik over brugen af webstedet, søgeaktiviteter, lokaliseringsdata, klikaktivitet, unikke aspekter af en persons adfærd såsom håndskrivning, tastetryk, særlig gang eller tale)⁵⁷
- Data, der stammer fra andre data i stedet for direkte fra den registrerede (f.eks. kreditforhold, klassifikation baseret på registreredes fælles attributter, bopælsland afledt af postnummer)⁵⁸
- Data udledt af andre data i stedet for leveret direkte af den registrerede (f.eks. for at tildele en kreditvurdering eller overholde reglerne om bekæmpelse af hvidvask af penge, algoritmiske resultater, resultater af en sundhedsvurdering eller en personaliserings- eller anbefalingsproces)⁵⁹
- Pseudonymiserede data i modsætning til anonymiserede data (se også afsnit 3 i disse retningslinjer).

Eksempel 16: Elementer, der er blevet anvendt til at træffe en beslutning om f.eks. medarbejderens forfremmelse, lønstigning eller nye arbejdsopgaver (f.eks. årlige præstationsvurderinger, uddannelsesanmodninger, disciplinære registre, rangordning, karrieremuligheder), er personoplysninger om den pågældende medarbejder. Sådanne elementer kan således tilgås af den registrerede efter anmodning og under overholdelse af artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen, hvis personoplysninger f.eks. også vedrører en anden person (f.eks. identitet eller elementer, der afslører identiteten af en anden medarbejder, hvis udtalelse om den faglige indsats indgår i en årlig præstationsvurdering, kan være underlagt begrænsninger i henhold til

⁵⁶ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 9.

⁵⁷ Artikel 29-Gruppens udtalelse 4/2007 om begrebet personoplysninger, s. 8.

⁵⁸ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 10-11.

⁵⁹ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 10 Artikel 29-Gruppen, WP 251 rev. 01, 6. februar 2018, Retningslinjer for automatiseret individuel beslutningstagning og profilering som omhandlet i forordningen 2016/679 — godkendt af Databeskyttelsesrådet (i det følgende benævnt "Artikel 29-Gruppens retningslinjer for automatiseret individuel beslutningstagning og profilering — godkendt af Databeskyttelsesrådet"), s. 9-10.

artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen, og det er derfor muligt, at de ikke kan videregives til den registrerede for at beskytte den pågældende medarbejders rettigheder og frihedsrettigheder). Nationale arbejdsretlige bestemmelser kan ikke desto mindre eksempelvis finde anvendelse på medarbejders adgang til personalemapper eller andre nationale bestemmelser såsom bestemmelserne om tavshedspligt. Sådanne begrænsninger i udøvelsen af den registreredes ret til indsigt (eller andre rettigheder) i henhold til national lovgivning skal under alle omstændigheder overholde betingelserne i artikel 23 i databeskyttelsesforordningen (se afsnit 6.4).

98. Der kan gøres flere overvejelser ud fra ovennævnte ikke-udtømmende liste over personoplysninger, der kan videregives til den registrerede i forbindelse med en anmodning om indsigt. Det fremgår af ovenstående, at når den dataansvarlige giver adgang til personoplysninger, må den dataansvarlige ikke sondre mellem de oplysninger, der er indeholdt i sagsakter i papirform, og dem, der lagres elektronisk, så længe de er omfattet af databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde. Personoplysninger, der findes i papirform i et register, eller som er bestemt til at indgå i et register, er omfattet af retten til indsigt på samme måde som personoplysninger, der lagres i en computers hukommelse, f.eks. ved hjælp af binær kode eller videobånd.
99. Retten til indsigt omfatter ligesom de fleste registreredes rettigheder endvidere både konkluderede og afledte oplysninger, herunder personoplysninger, som en tjenesteyder har samlet, mens retten til dataportabilitet kun omfatter oplysninger, som den registrerede stiller til rådighed⁶⁰. Hvis der foretages en anmodning om indsigt — i modsætning til en anmodning om dataportabilitet — bør den registrerede derfor ikke blot få udleveret personoplysninger, som den dataansvarlige har modtaget med henblik på en efterfølgende analyse eller vurdering af disse oplysninger, men også få udleveret resultatet af en sådan efterfølgende analyse eller vurdering.
100. Det er også vigtigt at minde om, at der er oplysninger såsom anonyme data⁶¹, som er data, der ikke direkte eller indirekte vedrører en identificerbar person, og som derfor er udelukket fra databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde. F.eks. er placeringen af den server, hvor den registreredes personoplysninger behandles, ikke personoplysninger. Sondringen kan være en udfordring, og dataansvarlige kan undre sig over, hvordan der kan skelnes klart mellem personoplysninger og andre data end personoplysninger, navnlig hvis der forekommer blandede datasæt. I sådanne tilfælde kan det være nyttigt at skelne mellem blandede datasæt, hvor personoplysninger og andre data end personoplysninger er uløseligt forbundet, og datasæt, hvor dette ikke er tilfældet. Personoplysninger og andre data end personoplysninger kan være uløseligt forbundet i blandede datasæt og falde helt ind under anvendelsesområdet for retten til indsigt for den registrerede, som personoplysningerne vedrører⁶². I andre tilfælde er personoplysninger og andre data end personoplysninger i blandede datasæt ikke uløseligt forbundet, så kun personoplysningerne i sættet er tilgængelige for den registrerede. En virksomhed kan f.eks. være nødt til at give en registreret de individuelle indberetninger af IT-hændelser, som den udløste, men ikke virksomhedens videndatabase over IT-problemer. De sikkerhedsforanstaltninger, som den dataansvarlige har indført,

⁶⁰ Som tidligere anført i Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet, der er godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 10, og gentaget i Artikel 29-Gruppens retningslinjer for automatisk individuel beslutningstagning og profilering, der er godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 17.

⁶¹ Der findes yderligere forklaringer af begrebet anonymisering i Artikel 29-Gruppen, udtalelse 05/2014 om anonymiseringsteknikker, WP216, 10. april 2014, s. 5-19.

⁶² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet, Vejledning vedrørende forordningen om en ramme for fri udveksling af andre data end personoplysninger i Den Europæiske Union af 29. maj 2019 (COM/2019/250 final).

skal dog generelt ikke forstås som personoplysninger, forudsat at disse ikke er uløseligt forbundet med personoplysninger og derfor ikke er omfattet af retten til indsigt.

101. Inden Databeskyttelsesrådet afslutter afsnittet, minder det i denne forbindelse om, at beskyttelsen af fysiske personer, for så vidt angår behandling af personoplysninger, omfatter alle de typer personoplysninger, der er anført ovenfor, og at en restriktiv fortolkning af definitionen er i strid med bestemmelserne i databeskyttelsesforordningen og i sidste ende tilsidesætter artikel 8 i chartret om grundlæggende rettigheder. Det er kun muligt at anvende en anden ordning til udøvelse af en rettighed i forbindelse med visse typer personoplysninger, som ikke er fastsat i databeskyttelsesforordningen, hvis det er indført ved lov i overensstemmelse med artikel 23 i databeskyttelsesforordningen (som nærmere forklaret i afsnit 6.4). Dataansvarlige kan således ikke begrænse udøvelsen af retten til indsigt ved uretmæssigt at begrænse personoplysningernes anvendelsesområde.

4.2 De personoplysninger, som retten til indsigt vedrører

102. Følgende gælder henhold til artikel 15, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen: "*Den registrerede har ret til at få den dataansvarliges bekræftelse på, om personoplysninger vedrørende den pågældende behandles, og i givet fald adgang til personoplysningerne og følgende information*" (understregning tilføjet).

103. Adskillige elementer stammer fra artikel 15, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen. I stykket henvises der *expressis verbis* til "*personoplysninger vedrørende den pågældende*" (4.2.1), som "*behandles*" (4.2.2) af den dataansvarlige:

4.2.1 "personoplysninger om den pågældende"

104. Retten til indsigt kan udelukkende udøves med hensyn til personoplysninger om den registrerede, der anmoder om indsigt, eller, hvor det er relevant, af en bemyndiget person eller stedfortræder (se afsnit 3.4). Der er også situationer, hvor oplysningerne ikke har forbindelse til den person, der udøver retten til indsigt, men til en anden person. De registrerede har imidlertid kun ret til personoplysninger, der vedrører dem selv, hvilket udelukker oplysninger, der udelukkende vedrører en anden person⁶³.
105. Klassificering af data som personoplysninger vedrørende den registrerede afhænger imidlertid ikke af, at disse personoplysninger også omhandler en anden person⁶⁴. Det er således muligt, at personoplysninger vedrører mere end én person på samme tid. Dette betyder ikke automatisk, at der bør gives adgang til personoplysninger, der også vedrører en anden person, da den dataansvarlige skal overholde artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen.
106. Ordene "*personoplysninger vedrørende den pågældende*" bør ikke fortolkes på en "*alt for restriktiv*" måde af de dataansvarlige, som Artikel 29-Gruppen allerede har fastslået med hensyn til retten til

⁶³ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 9: "*Det er kun personoplysninger, der indgår i en dataportabilitetsanmodning. Derfor vil alle oplysninger, der er anonyme eller ikke vedrører den registrerede, ikke indgå. Pseudonyme data, der er klart forbundet til en registreret (f.eks. ved at vedkommende oplyser den pågældende identifikator, jf. artikel 11, stk. 2), er dog omfattet af anvendelsesområdet.*"

⁶⁴ Domstolens dom i sag C-434/16, Peter Nowak mod Data Protection Commissioner, 2017, præmis 44.

dataportabilitet⁶⁵. Hvad angår retten til indsigt, mener Databeskyttelsesrådet f.eks., at optagelser af telefonsamtaler (og transskription heraf) mellem den registrerede, der anmoder om indsigt, og den dataansvarlige, kan være omfattet af retten til indsigt, forudsat at der er tale om personoplysninger⁶⁶. Forudsat at databeskyttelsesforordningen finder anvendelse, og behandlingen ikke er omfattet af undtagelsen for husholdninger i henhold til artikel 2, stk. 2, litra c), i databeskyttelsesforordningen, vil den registrerede, hvis denne anvender den indhentede registrering, som indeholder samtalepartnerens personoplysninger til andre formål, f.eks. ved at offentliggøre fortegnelsen, blive dataansvarlig for denne behandling af personoplysninger vedrørende den anden person, hvis stemme blev optaget. Selv om dette ikke vil fritage den dataansvarlige fra dennes databeskyttelsesforpligtelser, når den behørigt analyserer, om der kan gives adgang til den fuldstændige registrering, opfordres den dataansvarlige til at underrette den registrerede om, at vedkommende i sådanne tilfælde kan blive dataansvarlig. Dette berører ikke eventuelle yderligere vurderinger i henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen, som er beskrevet i afsnit 6. Tilsvarende kan meddelelser, som registrerede har sendt til andre i form af personlige meddelelser, og som de selv har slettet fra deres enhed, men som stadig er tilgængelige for tjenesteudbyderen, være omfattet af retten til indsigt.

107. Der er også situationer, hvor forbindelsen mellem oplysningerne og flere personer kan være uklar for den dataansvarlige, f.eks. i tilfælde af identitetstyveri. Ved identitetstyveri handler en person svigagtigt i en anden persons navn. Det er i den forbindelse vigtigt at minde om, at offeret bør informeres om alle personoplysninger, som den dataansvarlige opbevarer i forbindelse med vedkommendes identitet, herunder oplysninger, der er indsamlet på grundlag af svindlerens handlinger. Selv efter at den dataansvarlige har fået kendskab til identitetstyveriet, udgør personoplysninger, der er knyttet til eller vedrører offerets identitet, med andre ord personoplysninger om den registrerede.

Eksempel 17: En person bruger svigagtigt en anden persons identitet til at spille poker online. Gerningsmanden betaler onlinekasinoet ved hjælp af det kreditkort, den pågældende har stjålet fra offeret. Når offeret opdager identitetstyveriet, anmoder offeret udbyderen af onlinekasinoet om at få adgang til sine personoplysninger og mere specifikt til de spil, gerningsmanden har spillet online, samt oplysninger om det kreditkort, som gerningsmanden anvendte.

Der er en forbindelse mellem de indsamlede oplysninger og offeret, da offerets identitet er blevet anvendt. Efter afsløringen af svigen har ovennævnte personoplysninger stadig et link på grund af deres indhold (ingen tvivl om, at offerets kreditkort vedrører offeret), formål og virkning (oplysningerne om de onlinespil, som gerningsmanden spiller, kan f.eks. anvendes til at udstede fakturaer til offeret). Onlinekasinoet skal derfor give ofret adgang til ovennævnte personoplysninger.

108. Hvis det er relevant, kan interne logfiler bruges til at registrere adgang til en fil og til at spore, hvilke handlinger der blev foretaget i forbindelse med adgang til en registrering, såsom udskrivning, kopiering

⁶⁵ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om retten til dataportabilitet — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 9: *I mange tilfælde vil dataansvarlige behandle oplysninger, der indeholder personoplysninger om flere registrerede. Hvis det er tilfældet, bør de dataansvarlige ikke fortolke sætningen "personoplysninger om den registrerede" alt for restriktivt. Eksempelvis kan optegnelser fra telefonsamtaler, meddelelsetjenester eller VoIP indeholde (i abonnentens kontohistorik) oplysninger om tredjeparter, der er involveret i indgående og udgående opkald. Selvom sådanne optegnelser derfor vil indeholde personoplysninger om flere personer, bør abonnenter kunne få udleveret disse optegnelser som svar på anmodninger om dataportabilitet, fordi optegnelserne (også) vedrører den registrerede. Men hvis sådanne optegnelser derefter overføres til en ny dataansvarlig, bør denne nye dataansvarlige ikke behandle dem med henblik på noget formål, der kan påvirke tredjeparters rettigheder og friheder på en negativ måde (se nedenfor: tredje betingelse).*"

⁶⁶ Se eksempel 34 i afsnit 6.2.

eller sletning af personoplysninger. Disse logfiler kan omfatte logningstidspunktet, årsagen til, at der søgtes adgang til filen, samt oplysninger, der identificerer den person, der havde adgang. Spørgsmål vedrørende dette emne er genstand for en sag, der i øjeblikket verserer ved EU-Domstolen (C-579/21). Etablering, overvågning og revision af logfiler med information om tilslutningsaktivitet henhører under den dataansvarliges ansvar og kan kontrolleres af tilsynsmyndighederne. Den dataansvarlige bør således sikre, at de personer, der handler under dennes myndighed, og som har adgang til personoplysninger, kun behandler personoplysninger på foranledning af den dataansvarlige, jf. artikel 29 i databeskyttelsesforordningen. Hvis personen alligevel behandler personoplysningerne i andet øjemed end at opfylde den dataansvarliges instrukser, kan vedkommende blive dataansvarlig for den pågældende behandling og være genstand for disciplinære eller strafferetlige procedurer eller administrative sanktioner, der udstedes af tilsynsmyndighederne. Databeskyttelsesrådet bemærker, at det i henhold til artikel 24 i databeskyttelsesforordningen henhører under arbejdsgiverens ansvar at gøre brug af passende foranstaltninger, lige fra uddannelse til disciplinære procedurer, for at sikre, at behandlingen er i overensstemmelse med databeskyttelsesforordningen, og at der ikke sker nogen overtrædelse.

4.2.2 Personoplysninger, der "behandles"

109. Artikel 15, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen henviser desuden til personoplysninger, som "behandles". Referencepunktet for fastlæggelse af den række af personoplysninger, der er omfattet af anmodningen om indsigt, er allerede beskrevet i afsnit 2.3.3. Ordlyden antyder imidlertid også, at retten til indsigt ikke sonderer mellem formålene med behandlingen.

Eksempel 18: En virksomhed behandlede personoplysninger om en registreret for at behandle deres købsordre og sørge for forsendelse til den registreredes hjemadresse. Efter at disse oprindelige formål, som personoplysningerne blev indsamlet til, ikke længere eksisterer, opbevarer den dataansvarlige nogle af personoplysningerne udelukkende for at opfylde sine retlige forpligtelser vedrørende registrering.

Den registrerede anmoder om indsigt i personoplysninger om sig selv. For at opfylde sin forpligtelse i henhold til artikel 15, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen skal den dataansvarlige give den registrerede de ønskede personoplysninger, som den dataansvarlige opbevarer for at opfylde sine retlige forpligtelser.

110. Der skelnes mellem arkiverede personoplysninger og backupdata, der er personoplysninger, som udelukkende lagres med henblik på at genoprette oplysningerne i tilfælde af datatab. Det skal bemærkes, at for så vidt angår principperne om indbygget databeskyttelse og dataminimering svarer backupdataene i princippet til data i produktionssystemet. Hvor der er mindre forskelle mellem personoplysninger i backupsystemet og produktionssystemet, er disse generelt knyttet til indsamlingen af yderligere data siden sidste backup. Et fald i data i produktionssystemet (f.eks. sletning efter opbevaringsperiodens udløb for visse data eller efter en anmodning om sletning) vil i nogle tilfælde kun blive overskrevet i backupdataene på tidspunktet for den efterfølgende backup. Hvis der foreligger en anmodning om indsigt på det tidspunkt, hvor der er flere personoplysninger om den registrerede i backuppen end i produktionssystemet eller andre personoplysninger (f.eks. via logge over sletninger i produktionssystemet, der gennemføres i fuld overensstemmelse med princippet om dataminimering), skal den dataansvarlige være åben om dette forhold og, hvor det er teknisk muligt, på den registreredes anmodning give adgang, herunder til personoplysninger, der er lagret i backuppen. Med henblik på at sikre gennemsigtighed for registrerede, der udøver deres ret, kan en logbog over sletninger i produktionssystemet f.eks. sætte den dataansvarlige i stand til at se, at der er

oplysninger i backuppen, som ikke længere findes i produktionssystemet, da de for nylig er blevet slettet, men som endnu ikke er overskrevet i backuppen.

4.2.3 Omfanget af en ny begæring om aktindsigt

111. Endelig påpeges det, at de registrerede har ret til indsigt i alle de oplysninger, der behandles vedrørende dem selv, eller til dele af oplysningerne, afhængigt af anmodningens omfang (se også 2.3.1 om oplysningernes fuldstændighed og 3.1.1 om analysen af anmodningens indhold). Hvis en dataansvarlig allerede har efterkommet en anmodning om indsigt tidligere, og forudsat at anmodningen ikke er overdreven, kan den dataansvarlige således ikke indskrænke omfanget af denne nye anmodning. Det betyder, at den dataansvarlige i forbindelse med enhver yderligere anmodning om indsigt fra den samme registrerede ikke kun bør underrette den registrerede om ændringer i de behandlede personoplysninger eller i selve behandlingen siden den sidste anmodning, medmindre den registrerede udtrykkeligt accepterer dette. I modsat fald ville de registrerede være forpligtet til at samle deres personoplysninger for at få et fuldstændigt sæt personoplysninger med indsigt i, hvordan deres oplysninger er blevet behandlet og deres rettigheder som registreret.

4.3 Oplysninger om behandlingen og de registreredes rettigheder

112. Ud over selve adgangen til personoplysningerne skal den dataansvarlige informere den registrerede om behandlingen og om registreredes rettigheder i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a) til h), og artikel 15, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen. De fleste af oplysningerne om disse specifikke punkter er allerede samlet, i det mindste i generel form, i den dataansvarliges fortegnelse over behandlingsaktiviteter, jf. artikel 30 i databeskyttelsesforordningen, og/eller i dennes meddelelse om databeskyttelse, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 12-14 i databeskyttelsesforordningen. Det kan derfor som et første skridt være nyttigt at konsultere "Retningslinjer for gennemsigtighed under forordning 2016/679"⁶⁷ fra Artikel 29-Gruppen om indholdet af de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen.
113. Dataansvarlige kan for at overholde artikel 15, stk. 1, litra a)-h), og 15, stk. 2, anvende tekstmoduler i deres databeskyttelsesmeddelelse, såfremt de udviser forsigtighed, og så længe de sikrer, at de er ajourførte og præcise med hensyn til den registreredes anmodning. Før eller i begyndelsen af databehandlingen er visse oplysninger såsom identifikation af specifikke modtagere eller den præcise varighed af databehandlingen tit endnu ikke tilgængelige. Nogle oplysninger, f.eks. retten til at klage til en tilsynsmyndighed (se artikel 15, stk. 1, litra f)), afhænger ikke af den person, der fremsætter anmodningen om adgang. De kan derfor meddeles i generelle vendinger, sådan som det også er tilfældet i meddelelsen om beskyttelse af privatlivets fred. Andre typer oplysninger, f.eks. oplysninger om modtagere, kategorier og kilden til oplysningerne, kan variere afhængigt af, hvem der fremsætter anmodningen, og hvad anmodningen går ud på. I forbindelse med en anmodning om indsigt i henhold til artikel 15 kan det derfor være nødvendigt at ajourføre og tilpasse en hvilken som helst del af oplysningerne om den behandling, der er til rådighed for den dataansvarlige, til de behandlingsaktiviteter, der rent faktisk udføres med hensyn til den registrerede, der fremsætter anmodningen. En henvisning til ordlyden i den dataansvarliges privatlivspolitik vil således ikke være en tilstrækkelig måde, hvorpå den dataansvarlige kan udlevere de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a)-h), og stk. 2, medmindre de "tilpassede og ajourførte" oplysninger er de

⁶⁷ Artikel 29-Gruppen, WP260 rev. 01, 11. april 2018, Retningslinjer for gennemsigtighed under forordning 2016/679 — godkendt af Databeskyttelsesrådet (i det følgende benævnt "Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet").

samme som dem, der gives ved behandlingens begyndelse. I redegørelsen for, hvilke oplysninger der vedrører den anmodende person, kan den dataansvarlige, hvor det er relevant, henvise til visse aktiviteter (f.eks. "hvis du har benyttet denne tjeneste...", "hvis du har betalt via faktura"), så længe det er indlysende for de registrerede, om det berører dem. I det følgende forklares den krævede grad af specifikation i forhold til de enkelte typer oplysninger.

114. Oplysninger om formålene i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a), skal være specifikke med hensyn til det eller de præcise formål i det konkrete tilfælde, hvor den registrerede har fremsat anmodningen. Det vil ikke være tilstrækkeligt at angive det generelle formål med den dataansvarliges arbejde uden at præcisere, hvilket eller hvilke formål den dataansvarlige forfølger i den foreliggende sag om den registrerede. Hvis behandlingen foretages med flere mål for øje, skal den dataansvarlige præcisere, hvilke oplysninger eller hvilke kategorier af oplysninger der behandles til hvilke(t) formål. I modsætning til artikel 13, stk. 1, litra c), og artikel 14, stk. 1, litra c), i databeskyttelsesforordningen indeholder oplysningerne om den behandling, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a), ikke oplysninger om retsgrundlaget for behandlingen. Da nogle registreredes rettigheder afhænger af det gældende retsgrundlag, er disse oplysninger imidlertid vigtige for de registrerede med henblik på at kontrollere databehandlingens lovlighed og fastslå, hvilke rettigheder den registrerede har i det enkelte tilfælde. For at lette udøvelsen af registreredes rettigheder i overensstemmelse med artikel 12, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen anbefales det derfor, at den dataansvarlige også underretter den registrerede om det gældende retsgrundlag for hver behandlingsaktivitet eller angiver, hvor de kan finde disse oplysninger. Under alle omstændigheder kræver princippet om gennemsigtig behandling, at oplysningerne om retsgrundlaget for behandlingen stilles til rådighed for den registrerede på en tilgængelig måde (f.eks. i en meddelelse om databeskyttelse).
115. Det kan også være nødvendigt at tilpasse oplysninger om kategorier af oplysninger (artikel 15, stk. 1, litra b)) til den registreredes situation, så kategorier, der har vist sig ikke at være relevante for den anmodende part, bør fjernes.

Eksempel 19: I forbindelse med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen, oplyser et hotel, at de behandler en række kategorier af kundeoplysninger (identifikationsoplysninger, kontaktoplysninger, bankoplysninger og antal kreditkort osv.). Hvis der fremsættes en anmodning om indsigt på grundlag af artikel 15, skal den registrerede, der fremsætter anmodningen, ud over adgangen til de faktiske oplysninger, der behandles (komponent 2), i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, litra b), også underrettes om de specifikke kategorier af oplysninger, der behandles i det særlige tilfælde (f.eks. ikke medtage bankoplysninger eller kreditkortoplysninger, hvis der blev betalt kontant).

116. Oplysninger om "modtagere eller kategorier af modtagere" (artikel 15, stk. 1, litra c)) skal først og fremmest tage hensyn til definitionen af modtagere, der er angivet i artikel 4, stk. 9, i databeskyttelsesforordningen. Definitionen af modtagere er baseret på videregivelsen af personoplysninger til en fysisk eller juridisk person, en offentlig myndighed, et agentur eller et andet organ⁶⁸. Det følger af artikel 4, stk. 9, i databeskyttelsesforordningen, at offentlige myndigheder, der handler inden for rammerne af en bestemt undersøgelse med forbehold af specifikke nationale bestemmelser, ikke anses for at være modtagere.

⁶⁸ Det skal endvidere bemærkes, at der inden for samme virksomhed kan være forskellige dataansvarlige, jf. artikel 4, stk. 7, i databeskyttelsesforordningen. I denne konstellation er det muligt at videregive oplysninger fra en modtager til en anden i én virksomhed.

117. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt den dataansvarlige frit kan vælge mellem oplysninger om modtagere eller kategorier af modtagere, skal det bemærkes, at "i modsætning til artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen, som fastsætter en forpligtelse for den dataansvarlige (...), fastsætter artikel 15 i databeskyttelsesforordningen en reel ret til indsigt for den registrerede, med det resultat, at den registrerede skal have mulighed for enten at få oplysninger om de specifikke modtagere, som oplysningerne er blevet eller vil blive videregivet til, hvis det er muligt, eller oplysninger om kategorierne af modtagere."⁶⁹ Det skal som anført i ovennævnte retningslinjer om gennemsigtighed⁷⁰ også erindres, at oplysninger om modtagere eller kategorier af modtagere i henhold til artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen skal være så konkrete som muligt af hensyn til principperne om gennemsigtighed og rimelighed. I henhold til artikel 15 er den dataansvarlige, hvis den registrerede ikke har truffet et andet valg, forpligtet til at udpege de faktiske modtagere, medmindre det er umuligt at identificere disse modtagere, eller den dataansvarlige påviser, at den registreredes anmodninger om adgang er åbenbart grundløse eller uforholdsmæssige som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 12, stk. 5⁷¹ ⁷². Databeskyttelsesrådet minder i denne forbindelse om, at lagring af oplysninger om de faktiske modtagere bl.a. er nødvendig for at kunne opfylde den dataansvarliges forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, og stk. 19 i databeskyttelsesforordningen.

Eksempel 20: En arbejdsgiver giver i sin meddelelse om beskyttelse af privatlivets fred oplysninger om, hvilke kategorier af oplysninger der videregives til "rejsebureauer" eller "hoteller" i tilfælde af forretningsrejser i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, litra e), og artikel 14, stk. 1, litra e), i databeskyttelsesforordningen. Hvis en medarbejder anmoder om indsigt i personoplysningerne efter forretningsrejser, bør arbejdsgiveren for så vidt angår modtagerne af personoplysningerne i henhold til artikel 15, stk. 1, litra c) i sit svar angive, hvilke(t) rejsebureau(er) og hotel(ler) der har modtaget oplysningerne. Selv om arbejdsgiveren legitimt henviste til kategorier af modtagere i sin meddelelse om beskyttelse af privatlivets fred i henhold til artikel 13 og 14, fordi det på nuværende tidspunkt endnu ikke var muligt at udpege modtagerne, bør arbejdsgiveren, medmindre medarbejderen har valgt andet, oplyse de specifikke modtagere (navne på rejsebureauer, hoteller osv.), når medarbejderen fremsætter en anmodning om adgang.

Hvis en dataansvarlig under overholdelse af ovennævnte betingelser kun må udlevere kategorierne af modtagere, bør oplysningerne være så specifikke som muligt ved at angive typen af modtager (dvs. med henvisning til de udførte aktiviteter), industrien, sektoren og delsektoren samt modtagernes beliggenhed⁷³.

118. I henhold til artikel 15, stk. 1, litra d), skal der så vidt muligt gives oplysninger om det planlagte tidsrum, hvor personoplysningerne vil blive opbevaret. I modsat fald skal de kriterier, der anvendes til at fastsætte denne periode, angives. Den dataansvarliges oplysninger skal være præcise nok til, at den registrerede kan vide, hvor længe oplysningerne om den registrerede fortsat opbevares. Hvis det ikke er muligt at angive tidspunktet for sletningen, angives det, hvor længe oplysningerne har været opbevaret, og begyndelsen af dette tidsrum eller den udløsende begivenhed (f.eks. opsigelsen af en kontrakt, udløbet af en garantiperiode osv.). Det er ikke tilstrækkeligt blot at henvise til f.eks. "sletning

⁶⁹ Domstolens dom, C-154/21 (Österreichische Post AG), præmis 36.

⁷⁰ Artikel 29-Gruppen, WP260 rev. 01, 11. april 2018, Retningslinjer for gennemsigtighed under forordning 2016/679 — godkendt af Databeskyttelsesrådet (i det følgende benævnt "Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet"), s. 37 (bilag)

⁷¹ Domstolens dom, C-154/21 (Österreichische Post AG)

⁷² Den blotte omstændighed, at oplysningerne er blevet videregivet til et stort antal modtagere, vil ikke i sig selv gøre anmodningen overdreven, jf. afsnit 6, punkt 188.

⁷³ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet, s. 37 (bilag)

efter udløbet af de lovbestemte opbevaringsperioder". Angivelser vedrørende dataopbevaringsperioder skal fokusere på de specifikke oplysninger om den registrerede. Hvis den registreredes personoplysninger er omfattet af forskellige sletningsperioder (f.eks. fordi ikke alle oplysninger er omfattet af retlige opbevaringsforpligtelser), skal sletningsperioderne angives i forhold til de respektive behandlingsaktiviteter og kategorier af oplysninger.

119. Selvom oplysninger om retten til at indgive klage til en tilsynsmyndighed (artikel 15, stk. 1, litra f)) ikke afhænger af de særlige omstændigheder, varierer de registreredes rettigheder, der er nævnt i artikel 15, stk. 1, litra e), alt efter retsgrundlaget for behandlingen. For så vidt angår den dataansvarliges forpligtelse til at lette udøvelsen af registreredes rettigheder i henhold til artikel 12, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen, skal den dataansvarliges reaktion på disse rettigheder tilpasses individuelt til den registreredes tilfælde og vedrøre de pågældende behandlingsaktiviteter. Oplysninger om rettigheder, der ikke gælder for den registrerede i den specifikke situation, bør undgås.
120. I henhold til artikel 15, stk. 1, g), skal "alle tilgængelige oplysninger" om kilden til oplysningerne angives, hvis personoplysningerne ikke indsamles fra den registrerede. Omfanget af tilgængelige oplysninger kan ændre sig over tid.

Eksempel 21: I en stor virksomheds politik for beskyttelse af privatlivets fred hedder det:

"Kreditkontrol hjælper os med at forebygge problemer med betalingstransaktioner. De beskytter vores virksomhed mod finansielle risici, som også kan påvirke salgspriserne på mellemlang til lang sigt. Der foretages nødvendigvis en kreditkontrol, når vi transporterer varer uden samtidig at modtage den respektive købspris, f.eks. i forbindelse med et kontokøb. Hvis der ikke foretages nogen kreditkontrol, er det kun muligt at foretage en forudbetaling (øjeblikkelig bankoverførsel, onlineudbyder af betalinger, kreditkort).

Vi sender dit navn, din adresse og din fødselsdato til følgende tjenesteydere med henblik på kreditkontrol, f.eks.: 1) finansielt oplysningsbureau X, 2) virksomhedsinformationsformidler Y, (3) kommercielt kreditvurderingsbureau Z.

Oplysningerne videregives kun til ovennævnte kreditinstitutter inden for rammerne af, hvad der er juridisk tilladt, og kun med henblik på at analysere din tidligere betalingsadfærd og vurdere risikoen for misligholdelse på grundlag af matematiske statistiske procedurer ved hjælp af adresseoplysninger og for at verificere din adresse (undersøgelse af levering). Afhængigt af resultatet af kreditkontrollen vil vi muligvis ikke længere være i stand til at tilbyde dig individuelle betalingsmetoder, f.eks. køb af fakturaer."

Meddelelsen om databeskyttelse indeholder således generelle oplysninger om muligheden for at indhente oplysninger fra de anførte økonomiske informationskontorer i overensstemmelse med artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen. Hvis det ikke på forhånd er klart, hvilke af virksomhederne der vil blive involveret i behandlingen, er det tilstrækkeligt at nævne navnene på de berettigede virksomheder i privatlivspolitikken. I forbindelse med en anmodning baseret på artikel 15 vil det ud over oplysningerne om, at der er indhentet oplysninger om kreditværdigheden, derefter (efterfølgende) være nødvendigt at oplyse, præcis hvilke af de nævnte virksomheder der har været involveret. Det fremgår klart af artikel 15, stk. 1, litra g), at oplysninger om behandlingen af oplysningerne omfatter "enhver tilgængelig information om, hvorfra personoplysningerne stammer", hvis personoplysningerne ikke indsamles fra den registrerede.

121. Af artikel 15, stk. 1, litra h), fremgår det, at alle registrerede bør have ret til at blive informeret på en meningsfuld måde, bl.a. om eksistensen af og den underliggende logik bag automatiske afgørelser, herunder profilering vedrørende den registrerede, og om betydningen og de forventede konsekvenser, som en sådan behandling kan have⁷⁴. Oplysninger i henhold til artikel 15, stk. 1, litra h), skal så vidt muligt være mere specifikke i forhold til den begrundelse, der fører til specifikke afgørelser vedrørende den registrerede, der har anmodet om indsigt.
122. Der skal gives oplysninger om påtænkte overførsler af oplysninger til et tredjeland eller en international organisation, herunder forekomsten af en afgørelse fra Kommissionen om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller passende garantier, i henhold til artikel 13, stk. 1, litra f) og 14, stk. 1, litra f) i databeskyttelsesforordningen. I forbindelse med en anmodning om indsigt i henhold til artikel 15 kræver artikel 15, stk. 2, kun oplysninger om de fornødne garantier i henhold til artikel 46 i databeskyttelsesforordningen i tilfælde, hvor der rent faktisk overføres oplysninger til et tredjeland eller en international organisation.

5 HVORDAN KAN EN DATAANSVARLIG GIVE ADGANG?

123. Databeskyttelsesforordningen er ikke særlig præskriptiv med hensyn til, hvordan den dataansvarlige skal give adgang. Retten til indsigt kan være let og ligetil at anvende i visse situationer, f.eks. når en lille organisation er i besiddelse af begrænsede oplysninger om den registrerede. I andre situationer er retten til indsigt mere kompliceret, fordi databehandlingen er mere kompleks på grund af antallet af registrerede, kategorierne af behandlede oplysninger samt datastrømmen inden for og mellem forskellige organisationer. I betragtning af forskellene i den måde, personoplysninger behandles på, kan den rigtige måde at give adgang på variere tilsvarende.
124. Dette afsnit har til formål at give nogle retningslinjer og praktiske eksempler på forskellige måder, hvorpå dataansvarlige kan efterkomme en anmodning om adgang, samt på betydningen af artikel 12, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen i forbindelse med retten til indsigt. I dette afsnit vejledes der også om, hvad der anses for at være en almindeligt anvendt elektronisk form, samt om tidsplanen for levering af adgang i henhold til artikel 12, stk. 3, i databeskyttelsesforordningen.

5.1 Hvordan kan den dataansvarlige hente de ønskede oplysninger?

125. De registrerede bør have adgang til alle de oplysninger, som den dataansvarlige behandler vedrørende dem. Det betyder f.eks., at den dataansvarlige er forpligtet til at søge efter personoplysninger i alle sine IT-systemer og andre systemer end IT-registreringssystemer. Den dataansvarlige bør i forbindelse med en sådan søgning anvende de tilgængelige oplysninger i organisationen om den registrerede, som sandsynligvis vil resultere i match i systemerne, alt efter hvordan oplysningerne er struktureret⁷⁵. Hvis oplysningerne f.eks. sorteres i filer efter navn eller referencenummer, kan søgningen begrænses til disse faktorer. Men hvis datastrukturen afhænger af andre faktorer såsom familieforhold eller faglige titler eller enhver form for direkte eller indirekte identifikatorer (f.eks. kundenummer, brugernavn eller IP-adresser), skal søgningen udvides til at omfatte disse faktorer, forudsat at den dataansvarlige også er i besiddelse af disse oplysninger vedrørende den registrerede, eller at den registrerede

⁷⁴ Se i den forbindelse retningslinjer om gennemsigtighed under forordning (EU) 2016/679 (WP 260), punkt 41, med henvisning til retningslinjer om automatiseret individuel beslutningstagning og profilering som omhandlet i forordning 2016/679 (WP 251).

⁷⁵ En sådan søgning bør naturligvis også omfatte oplysninger, som en databehandler er i besiddelse af, jf. artikel 28, stk. 3, litra e), i databeskyttelsesforordningen.

modtager disse oplysninger. Det samme gælder, når det er sandsynligt, at registre vedrørende tredjeparter indeholder personoplysninger om den registrerede. Den dataansvarlige kan dog ikke kræve, at den registrerede giver flere oplysninger, end det er nødvendigt for at identificere den registrerede. Hvis en dataansvarlig anvender en databehandler til sine databehandlingsaktiviteter, skal søgningen naturligvis udvides til at omfatte personoplysninger, der behandles af databehandleren.

126. I overensstemmelse med artikel 25 i databeskyttelsesforordningen om databeskyttelse gennem design og databeskyttelse gennem standardindstillinger bør den dataansvarlige (og eventuelle databehandlere, som den anvender) også allerede have indført funktioner, der gør det muligt at overholde registreredes rettigheder. Det betyder i denne forbindelse, at der bør være passende måder at finde og hente oplysninger om en registreret på i forbindelse med behandlingen af en anmodning. Det skal imidlertid bemærkes, at en overdreven fortolkning i denne henseende kan give anledning til anvendelse af funktioner til at finde og hente oplysninger, der i sig selv udgør en risiko for de registreredes privatliv. Det er derfor vigtigt at huske på, at processen forbundet med at hente oplysninger også bør udformes på en databeskyttelsesvenlig måde, så den ikke skader privatlivets fred for andre, f.eks. den dataansvarliges ansatte.

5.2 Passende foranstaltninger med henblik på at give adgang

5.2.1 Træffe "passende foranstaltninger"

127. Artikel 12 i databeskyttelsesforordningen fastsætter kravene til at give adgang, dvs. til at give bekræftelsen, personoplysningerne og de supplerende oplysninger i henhold til artikel 15, og den præciserer også den form, måde og tidsfrist, der er forbundet med retten til indsigt. Artikel 29-gruppens "Retningslinjer for gennemsigtighed i henhold til forordning (EU) 2016/679"⁷⁶ giver yderligere vejledning med hensyn til artikel 12, hovedsagelig i forbindelse med artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen, men også i forbindelse med artikel 15 og om gennemsigtighed generelt. Det, der er fastlagt i disse retningslinjer, kan således tit også finde anvendelse med hensyn til at give adgang i henhold til artikel 15.
128. I henhold til artikel 12, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen skal den dataansvarlige træffe passende foranstaltninger til i henhold til artikel 15 at give enhver meddelelse om behandling til den registrerede i en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog. I henhold til artikel 12, stk. 2, skal den dataansvarlige lette udøvelsen af den registreredes ret til indsigt. De mere præcise krav i denne henseende skal vurderes fra sag til sag. Når de dataansvarlige beslutter, hvilke foranstaltninger der er hensigtsmæssige, skal de tage hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder, men ikke begrænset til, den mængde oplysninger, der behandles, kompleksiteten af databehandlingen og den viden, de dataansvarlige har om de registrerede, hvis f.eks. størstedelen af de registrerede er børn, ældre eller personer med handicap. I situationer, hvor den dataansvarlige gøres opmærksom på eventuelle særlige behov, som den registrerede, der fremsætter anmodningen, har, f.eks. gennem yderligere oplysninger i anmodningen, skal den dataansvarlige tage disse omstændigheder i betragtning. Som følge heraf vil de relevante foranstaltninger variere.
129. I forbindelse med vurderingen er det vigtigt at holde sig for øje, at udtrykket "passende" aldrig må opfattes som en måde, hvorpå man kan begrænse omfanget af de oplysninger, der er omfattet af retten til indsigt. Udtrykket "passende" betyder ikke, at bestræbelserne på at stille oplysningerne til

⁷⁶ Artikel 29-Gruppen, WP260 rev. 01, 11. april 2018, Retningslinjer for gennemsigtighed under forordning 2016/679 — godkendt af Databeskyttelsesrådet (i det følgende benævnt "Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet").

rådighed kan afvejes i forhold til f.eks. den registreredes eventuelle interesse i at få personoplysningerne. Vurderingen bør i stedet sigte mod at vælge den mest hensigtsmæssige metode til at fremskaffe alle de oplysninger, der er omfattet af denne ret, afhængigt af de særlige omstændigheder i hvert enkelt tilfælde. En registeransvarlig, der behandler en stor mængde oplysninger, skal f.eks. acceptere at gøre en stor indsats for at sikre de registreredes ret til indsigt i en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form ved hjælp af et enkelt og klart sprog.

130. Det skal undgås at sende den registrerede rundt til forskellige kilder som svar på en anmodning om dataadgang. Som tidligere anført i Artikel 29-gruppens retningslinjer om gennemsigtighed (med hensyn til begrebet "levere" i artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen) indebærer begrebet "give", at *"den registrerede ikke må være forpligtet til aktivt at søge efter oplysninger, der er omfattet af disse artikler, blandt andre oplysninger såsom vilkår og betingelser for brug af et websted eller en app"*⁷⁷. Derfor og under overholdelse af gennemsigtighedsprincippet skal de registrerede fra den dataansvarlige indhente de oplysninger og personoplysninger, der kræves i henhold til artikel 15, stk. 1, 15, stk. 2, og 15, stk. 3, på en måde, der giver fuld adgang til de ønskede oplysninger. Under særlige omstændigheder ville det være uhensigtsmæssigt eller endog ulovligt at dele oplysningerne med den dataansvarlige, f.eks. på grund af oplysningernes følsomme karakter (f.eks. oplysninger om whistleblowing). I disse tilfælde vil det være hensigtsmæssigt at opdele oplysningerne i flere svar som svar på de registreredes anmodning om indsigt. Den metode, som den dataansvarlige har valgt, skal rent faktisk give den registrerede de ønskede data og oplysninger, og det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt udelukkende at bede den registrerede om at kontrollere de ønskede oplysninger, der er lagret på vedkommendes egen enhed, herunder f.eks. at tjekke klikstrømshistorik og IP-adresser på deres mobiltelefon.
131. I overensstemmelse med ansvarlighedsprincippet skal en dataansvarlig dokumentere sin tilgang for at kunne påvise, hvordan de midler, der er taget i anvendelse for at indhente de nødvendige oplysninger i henhold til artikel 15, er hensigtsmæssige under de foreliggende omstændigheder.

5.2.2 Forskellige måder at give adgang på

132. Som allerede forklaret i afsnit 2.2.2 ovenfor har de registrerede, når de fremsætter en anmodning om indsigt, ret til at modtage en kopi af de af deres oplysninger, der behandles i henhold til artikel 15, stk. 3, sammen med de supplerende oplysninger, der betragtes som den vigtigste måde at give adgang til personoplysningerne på.
133. Under visse omstændigheder kan det imidlertid være hensigtsmæssigt for den dataansvarlige at give adgang på andre måder end ved at udlevere en kopi. Sådanne ikke-permanente betingelser for adgang til data kan f.eks. være: mundtlige oplysninger, aktindsigt, adgang på stedet eller fjernadgang uden mulighed for at downloade. Disse metoder kan være hensigtsmæssige måder at give indsigt på, f.eks. i tilfælde, hvor det er i den registreredes interesse, eller hvor den registrerede anmoder om det. Adgang på stedet kan også være hensigtsmæssigt som en indledende foranstaltning, når en dataansvarlig behandler en stor mængde ikke-digitaliserede oplysninger, så den registrerede kan blive opmærksom på, hvilke personoplysninger der behandles, og for at kunne træffe en informeret beslutning om, hvilke personoplysninger han eller hun ønsker at få udleveret en kopi af. Ikke-permanente adgangsveje kan være tilstrækkelige og hensigtsmæssige i visse situationer. Det kan f.eks. opfylde de registreredes behov for at kontrollere, at de oplysninger, som den dataansvarlige behandler, er korrekte, ved at give de registrerede mulighed for at se de oprindelige oplysninger. En

⁷⁷ Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet, punkt 33.

dataansvarlig er ikke forpligtet til at give oplysningerne på andre måder end ved at udlevere en kopi, men den dataansvarlige bør anlægge en rimelig tilgang, når denne behandler en sådan anmodning. Hvis registrerede får adgang på andre måder end gennem udlevering af en kopi, har de registrerede stadig ret til også at få udleveret en kopi, medmindre de fravælger det.

134. Den dataansvarlige kan afhængigt af den foreliggende situation vælge at udlevere kopien af de behandlede oplysninger sammen med de supplerende oplysninger på forskellige måder, f.eks. pr. e-mail, almindelig post eller ved hjælp af et selvbetjeningsværktøj. Hvis den registrerede indgiver anmodningen elektronisk, og medmindre den registrerede anmoder om andet, udleveres oplysningerne i en almindeligt anvendt elektronisk form som anført i artikel 15, stk. 3. Den dataansvarlige skal under alle omstændigheder overveje passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder tilstrækkelig kryptering, når den dataansvarlige giver oplysninger via e-mail eller online selvbetjeningsværktøjer.
135. I den situation, hvor den dataansvarlige kun i beskeden omfang behandler personoplysninger om den person, der fremsætter anmodningen, kan og bør kopien af personoplysningerne og de supplerende oplysninger udleveres gennem en enkel procedure.

Eksempel 22: En lokal boghandel fører et register over navne og adresser på de kunder, der har bestilt hjemmelevering. En kunde besøger bogholderiet og anmoder om adgang. I denne situation ville det være tilstrækkeligt at udskrive personoplysningerne om kunden direkte fra forretningssystemet og samtidig angive de supplerende oplysninger i artikel 15, stk. 1 og 2.

Eksempel 23: En månedlig donor til en velgørenhedsorganisation indgiver en anmodning om adgang via e-mail. Velgørenhedsorganisationen er i besiddelse af oplysninger om donationer inden for de seneste 12 måneder samt navne og e-mailadresser på donorerne. Den dataansvarlige kan udlevere kopien af personoplysningerne og de supplerende oplysninger ved at besvare e-mailen, forudsat at denne anvender alle nødvendige sikkerhedsforanstaltninger, f.eks. under hensyntagen til oplysningernes art.

136. Selv dataansvarlige, der behandler en stor mængde oplysninger, kan vælge at benytte manuelle rutiner til at behandle anmodninger om adgang. Hvis den dataansvarlige behandler oplysninger i flere forskellige afdelinger, skal den dataansvarlige indsamle personoplysninger fra hver afdeling for at kunne besvare den registreredes anmodning.

Eksempel 24: Den dataansvarlige udpeger en administrator til at behandle de praktiske spørgsmål vedrørende anmodning om adgang. Når administratoren modtager en anmodning, sender denne en forespørgsel pr. e-mail til de forskellige afdelinger i organisationen og anmoder dem om at indsamle personoplysninger om den registrerede. Repræsentanter for hver enkelt afdeling giver administratoren de personoplysninger, som behandles i deres afdeling. Administratoren sender derefter alle personoplysninger til den registrerede sammen med de nødvendige supplerende oplysninger, f.eks. pr. e-mail hvis det er hensigtsmæssigt.

137. Selv om manuelle processer til behandling af anmodninger om adgang kan anses for at være hensigtsmæssige, kan nogle dataansvarlige drage fordel af at benytte automatiserede processer til behandling af registreredes anmodninger. Dette kan f.eks. være tilfældet for dataansvarlige, der modtager et stort antal anmodninger. Man kan f.eks. udlevere oplysningerne i henhold til artikel 15 ved at give den registrerede selvbetjeningsværktøjer. Dette kan muliggøre en effektiv og rettidig behandling af registreredes anmodninger om indsigt og vil også sætte den dataansvarlige i stand til at lade kontrolmekanismen indgå i selvbetjeningsværktøjet.

Eksempel 25: En social medietjeneste har indført en automatiseret proces til behandling af anmodninger om adgang, som sætter den registrerede i stand til at få adgang til sine personoplysninger fra sin brugerkonto. Brugere af de sociale medier kan hente personoplysningerne ved at vælge "Download dine personoplysninger", når de er logget på deres brugerkonto. Denne selvbetjeningsmulighed giver brugere mulighed for at downloade en fil med deres personoplysninger direkte fra brugerkontoen til deres egen computer.

138. Brugen af selvbetjeningsværktøjer bør aldrig begrænse omfanget af modtagne personoplysninger. Hvis det ikke er muligt at udlevere alle oplysningerne i henhold til artikel 15 gennem selvbetjeningsværktøjet, skal de resterende oplysninger gives på anden måde. Den dataansvarlige må godt tilskynde den registrerede til at anvende et selvbetjeningsværktøj, som den dataansvarlige har stillet til rådighed til behandling af anmodninger om adgang. Det skal dog bemærkes, at den dataansvarlige også skal behandle anmodninger om adgang, der ikke sendes via den etablerede kommunikationskanal⁷⁸.

5.2.3 Give adgang i en "kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog"

139. I henhold til artikel 12, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen skal den dataansvarlige træffe passende foranstaltninger til at give adgang i henhold til artikel 15 i en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form og i et klart og enkelt sprog.
140. Kravet om, at den registrerede skal gives indsigt i en kortfattet og gennemsigtig form, betyder, at dataansvarlige skal fremlægge oplysningerne på en effektiv og kortfattet måde, så de er lette at forstå for den registrerede, navnlig hvis der er tale om et barn. Den dataansvarlige skal tage hensyn til mængden og kompleksiteten af oplysningerne, når vedkommende vælger, hvordan der skal gives adgang i henhold til artikel 15.

Eksempel 26: En udbyder af sociale medier behandler en stor mængde oplysninger om en registreret. En stor del af disse personoplysninger er oplysninger, der findes på hundredvis af sider i logfiler, hvor den registreredes aktiviteter på webstedet er registreret. Hvis de registrerede anmoder om indsigt i deres personoplysninger, er personoplysningerne i disse logfiler rent faktisk omfattet af retten til indsigt. Retten til indsigt kan derfor formelt opfyldes, hvis disse hundredvis af sider i logfiler skal udleveres til den registrerede. Hvis der ikke gøres en indsats for at lette forståelsen af oplysningerne i logfilerne, vil den registreredes ret til indsigt muligvis ikke blive opfyldt i praksis, fordi det er svært at hente nogen viden fra logfilerne, hvilket betyder, at kravet i artikel 12, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen ikke er opfyldt. Den dataansvarlige skal derfor være omhyggelig og grundig, når denne vælger, hvordan informationerne og personoplysningerne skal fremlægges for den registrerede.

141. I forbindelse med ovenstående eksemplet kan anvendelsen af en lagdelt tilgang i lighed med den lagdelte tilgang, der anbefales i retningslinjerne for gennemsigtighed med hensyn til meddelelser om privatlivets fred⁷⁹, være en passende foranstaltning til at opfylde begge kravene i artikel 15 og 12, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen. Dette vil blive videreudviklet i afsnit 5.2.4 nedenfor. Kravet om, at oplysningerne skal være "letforståelige", betyder, at de skal kunne forstås af den tilsigtede

⁷⁸ Se afsnit 3.1.2.

⁷⁹ WP29's retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet, punkt 35.

målgruppe⁸⁰, samtidig med at der tages hensyn til eventuelle særlige behov, som den registrerede måtte have, og som den dataansvarlige har kendskab til⁸¹. Da retten til indsigt ofte gør det muligt at udøve andre registreredes rettigheder, er det afgørende, at de oplysninger, der gives, er klare og forståelige. Dette skyldes, at registrerede kun vil kunne overveje, om de kan påberåbe sig deres ret til f.eks. berigtigelse i henhold til artikel 16 i databeskyttelsesforordningen, når de ved, hvilke personoplysninger der behandles, til hvilke formål osv. Den dataansvarlige kan derfor være nødt til at give den registrerede yderligere information, der forklarer de udleverede oplysninger. Det skal understreges, at kompleksiteten af databehandlingen forpligter den dataansvarlige til at tilvejebringe midlerne til at gøre oplysningerne forståelige og ikke kan bruges som argument for at begrænse adgangen til alle oplysninger. Tilsvarende kan den dataansvarliges forpligtelse til at stille oplysninger til rådighed på en kortfattet måde ikke bruges som argument for at begrænse adgangen til alle oplysninger.

Eksempel 27: Et websted for e-handel indsamler oplysninger om genstande, der ses eller købes på deres websted, til markedsføringsformål. En del af disse oplysninger vil bestå af data i et råformat⁸², som ikke er blevet analyseret, og som måske ikke er direkte relevante for læseren (koder, aktivitetshistorik osv.). Sådanne oplysninger vedrørende de registreredes aktiviteter er også omfattet af retten til indsigt og bør derfor stilles til rådighed for den registrerede, hvis denne anmoder om adgang. Når data leveres i et råformat, er det vigtigt, at den dataansvarlige træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den registrerede forstår oplysningerne, f.eks. ved at fremlægge et forklarende dokument, der konverterer det rå format til et brugervenligt format. Et sådant dokument kan også forklare betydningen af forkortelser og andre akronymer, f.eks. at "A", betyder, at købet er afbrudt, og "B" betyder, at købet er gennemført.

142. Elementet "lettilgængelig" betyder, at oplysningerne i henhold til artikel 15 bør præsenteres på en måde, der den registrerede let kan få adgang til. Dette gælder f.eks. layout, relevante overskrifter og afsnit. Oplysningerne bør altid gives i et klart og tydeligt sprog. En dataansvarlig, der tilbyder en tjeneste i et land, bør også give svar på det sprog, som de registrerede i det pågældende land forstår. Der tilskyndes også til brug af standardiserede ikoner, når det letter oplysningernes forståelighed og tilgængelighed. Når anmodningen om oplysninger vedrører synshæmmede registrerede eller andre registrerede, som kan have vanskeligt ved at få adgang til eller forstå oplysninger, forventes den dataansvarlige at træffe foranstaltninger, der letter forståelsen af de oplysninger, der gives, herunder mundtlige oplysninger, når det er hensigtsmæssigt⁸³. Den dataansvarlige bør være særlig opmærksom på at sikre, at ældre, børn, synshæmmede eller personer med kognitive eller andre handicap kan udøve deres rettigheder, f.eks. ved proaktivt at stille lettilgængelige elementer til rådighed for at lette udøvelsen af disse rettigheder.

⁸⁰ Forståeligheden er tæt forbundet med kravet om at anvende et klart og tydeligt sprog (Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet, punkt 9). Det, der siges om et klart og tydeligt sprog i punkt 12-16 med hensyn til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 13 og 14 i databeskyttelsesforordningen, gælder ligeledes for kommunikation i henhold til artikel 15.

⁸¹ Se punkt 128

⁸² Det rå format i eksemplet skal forstås som uanalyserede data, der ligger til grund for en behandling, og ikke det laveste niveau af rådata, der muligvis kun er i maskinlæsbart format (f.eks. "bits").

⁸³ Se Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet, punkt 21.

5.2.4 For store mængder oplysninger skal der fastsættes særlige krav til, hvordan oplysningerne skal gives.

143. Uanset hvilke midler der anvendes til at give adgang, kan den mængde oplysninger, som den dataansvarlige skal give de registrerede, og kravet om, at den skal være kortfattet, være modstridende. En måde at opfylde begge krav på og et eksempel på en passende foranstaltning for visse dataansvarlige, når der skal leveres en stor mængde oplysninger, er at anvende en lagdelt tilgang. Denne tilgang kan gøre det lettere for de registrerede at forstå oplysningerne. Det bør dog understreges, at denne tilgang kun kan anvendes under visse omstændigheder og den skal gennemføres på en måde, der ikke begrænser retten til indsigt som forklaret nedenfor. Anvendelsen af en lagdelt tilgang bør desuden ikke skabe en ekstra byrde for den registrerede. Den vil derfor være bedst egnet, når der gives adgang i en onlinesammenhæng. En lagdelt tilgang er blot en måde at præsentere oplysningerne i henhold til artikel 15 på, så der også er overensstemmelse med kravene i artikel 12, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, og den bør ikke forveksles med de dataansvarliges mulighed for at anmode om, at den registrerede specificerer de informations- eller behandlingsaktiviteter, som anmodningen vedrører, som foreskrevet i betragtning 63 i databeskyttelsesforordningen⁸⁴.
144. En lagdelt tilgang til retten til indsigt betyder, at en dataansvarlig under visse omstændigheder kan videregive de personoplysninger og de supplerende oplysninger, der kræves i henhold til artikel 15, på en lagdelt facon. Det første lag bør omfatte oplysninger om behandlingen og den registreredes rettigheder i henhold til artikel 15, stk. 1, litra a)-h), og 15, stk. 2, samt en første del af de behandlede personoplysninger. I et andet lag bør der stilles flere personoplysninger til rådighed.
145. I forbindelse med beslutningen om, hvilke oplysninger der skal stilles til rådighed i de forskellige lag, bør den dataansvarlige overveje, hvilke oplysninger den registrerede generelt anser for at være mest relevante. Det første lag bør i overensstemmelse med rimelighedsprincippet også indeholde oplysninger om den behandling, der har størst indvirkning på den registrerede⁸⁵. De dataansvarlige skal kunne udvise ansvarlighed med hensyn til deres begrundelse for ovenstående.

Eksempel 28: En dataansvarlig analyserer big data-sæt for at placere kunder i forskellige segmenter afhængigt af deres onlineadfærd. I denne situation kan det antages, at de oplysninger, som er de vigtigste for de registrerede at få adgang til, er oplysning om, hvilket segment de er placeret i. Denne oplysning bør derfor inkluderes i det første lag. Data i et råformat⁸⁶, der endnu ikke er blevet analyseret eller viderebehandlet, f.eks. brugeraktivitet på et websted, er også personoplysninger, der er omfattet af retten til indsigt, men det kan i nogle tilfælde være tilstrækkeligt at give disse oplysninger i et andet lag.

146. En betingelse for, at en lagdelt tilgang kan betragtes som en passende foranstaltning, er, at den registrerede fra starten informeres om, at oplysningerne i henhold til artikel 15 er struktureret i forskellige lag, og at disse udleveres med en beskrivelse af, hvilke personoplysninger og data de forskellige lag indeholder. Det vil gøre det lettere for den registrerede at afgøre, hvilke lag de ønsker at få adgang til. Beskrivelsen bør objektivt afspejle alle de kategorier af personoplysninger, som den dataansvarlige rent faktisk behandler. Det skal også gøres klart, hvordan den registrerede kan få adgang til de forskellige lag. Den registrerede bør ikke skulle gøre en uforholdsmæssig stor indsats for

⁸⁴ Se også afsnit 2.3.1.

⁸⁵ Se Artikel 29-Gruppens retningslinjer om gennemsigtighed — godkendt af Databeskyttelsesrådet, punkt 36.

⁸⁶ Se fodnote 82.

at få adgang til de forskellige lag og adgangen må ikke være betinget af, at den registrerede formulerer en ny anmodning. Det betyder, at de registrerede skal have mulighed for at vælge, om de vil tilgå alle lag på én gang eller blot et eller to lag, hvis de finder det tilstrækkeligt.

Eksempel 29: En registreret indgiver en anmodning om indsigt i en videostreamingtjeneste. Anmodningen fremsættes ved hjælp af et valg, der er tilgængeligt, når de registrerede er logget på deres konto. Den registrerede stilles over for to valgmuligheder, der vises som knapper på websiden. Den ene mulighed er at downloade del 1 af personoplysningerne og de supplerende oplysninger. Dette omfatter f.eks. nyere streaminghistorik, kontooplysninger og betalingsoplysninger. Den anden mulighed er at downloade del 2 af de personoplysninger, der indeholder tekniske logfiler om de registreredes aktiviteter og historiske oplysninger om kontoen. I dette tilfælde har den dataansvarlige gjort det muligt for de registrerede at udøve deres ret på en måde, der ikke udgør en ekstra byrde for den registrerede.

Variation 1: Hvis den registrerede kun vælger knappen til at downloade del 1 af personoplysningerne, er den dataansvarlige kun forpligtet til at udlevere del 1 af oplysningerne.

Variation 2: I tilfælde, hvor den registrerede vælger knapperne til både del 1 og del 2 af oplysningerne, kan den dataansvarlige ikke nøjes med at stille del 1 af oplysningerne til rådighed og anmode om en ny bekræftelse, før del 2 af oplysningerne stilles til rådighed. I stedet skal begge dele af oplysningerne stilles til rådighed for den registrerede i overensstemmelse med anmodningen.

147. Det anses ikke for hensigtsmæssigt at anvende en lagdelt tilgang for alle dataansvarlige eller i alle situationer. En lagdelt tilgang bør kun anvendes, når den registrerede vil have svært ved at forstå oplysningerne, hvis de gives i deres helhed. Den dataansvarlige skal med andre ord kunne påvise, at anvendelsen af en lagdelt tilgang udgør en merværdi for den registrerede med hensyn til at hjælpe vedkommende med at forstå de oplysninger, der gives. En lagdelt tilgang vil derfor kun blive anset for hensigtsmæssig, når en dataansvarlig behandler en stor mængde personoplysninger om en registreret, der fremsætter en anmodning, og hvis det er klart, at den registrerede vil have svært ved at forstå oplysningerne, hvis de gives på én gang. Det forhold, at det ville kræve en stor indsats og mange ressourcer fra den dataansvarlige at udlevere oplysningerne i henhold til artikel 15, er ikke i sig selv et argument for at anvende en lagdelt tilgang.

5.2.5 Format

148. I henhold til artikel 12, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen skal oplysninger i henhold til artikel 15 udleveres skriftligt eller på anden måde, herunder, hvor det er relevant, elektronisk. Med hensyn til adgangen til de personoplysninger, der behandles, fastslås det i artikel 15, stk. 3, at hvis den registrerede indgiver anmodningen elektronisk, og medmindre den registrerede anmoder om andet, udleveres oplysningerne i en almindeligt anvendt elektronisk form. Databeskyttelsesforordningen præciserer ikke, hvad en almindeligt anvendt elektronisk form er. Der er således flere tænkelige formater, der kan bruges. Det, der anses for at være en almindeligt anvendt elektronisk form, vil også variere over tid.
149. Hvad der kunne betragtes som en almindeligt anvendt elektronisk form, bør være baseret på en objektiv vurdering og ikke på det format, den dataansvarlige anvender i den daglige drift. Når den dataansvarlige skal bestemme, hvilket format der skal betragtes som et almindeligt anvendt format i den foreliggende situation, skal denne vurdere, om der findes specifikke formater, der generelt anvendes inden for den dataansvarliges arbejdsområde eller i den givne sammenhæng. Når sådanne almindeligt anvendte formater ikke forefindes, bør åbne formater, der er fastsat i en international

standard såsom ISO, generelt betragtes som almindeligt anvendte elektroniske formater. Databeskyttelsesrådet udelukker dog ikke muligheden for, at andre formater også kan anses for at være almindeligt anvendte i henhold til artikel 15, stk. 3. Ved vurderingen af, om et format er et almindeligt anvendt elektronisk format, finder Databeskyttelsesrådet det vigtigt, hvor let det er for den pågældende person at få adgang til de oplysninger, der gives i det aktuelle format. Det bør i denne forbindelse noteres, hvilke oplysninger den dataansvarlige har givet den registrerede om, hvordan der opnås adgang til en fil, der er stillet til rådighed i et bestemt format, såsom hvilke programmer eller hvilken software, der kan anvendes for at gøre formatet mere tilgængeligt for den registrerede. Den registrerede bør imidlertid ikke være forpligtet til at købe software for at få adgang til oplysningerne.

150. Når der træffes afgørelse om, i hvilket format kopien af personoplysningerne og oplysningerne i henhold til artikel 15 skal udleveres, skal den dataansvarlige være opmærksom på, at formatet skal gøre det muligt at præsentere oplysningerne på en måde, der både er forståelig og lettilgængelig. Det er vigtigt, at den registrerede får oplysningerne i en integreret, permanent form (tekst, elektronisk). Da oplysningerne bør opretholdes over tid, er skriftlige oplysninger, herunder elektroniske, i princippet at foretrække frem for andre former. Kopien af personoplysningerne kan, når det er hensigtsmæssigt, lagres på en elektronisk lagringsenhed såsom en CD eller en USB.
151. Der gøres opmærksom på, at for at en dataansvarlig kan antage, at de registrerede har fået udleveret en kopi af personoplysninger, er det ikke tilstrækkeligt at have givet dem adgang til deres personoplysninger. For at kravet om at fremlægge en kopi af personoplysninger skal være opfyldt, og hvis oplysningerne leveres elektronisk/digitalt, skal de registrerede kunne downloade deres oplysninger i en almindeligt anvendt elektronisk form.
152. Det er den dataansvarliges ansvar at træffe afgørelse om, i hvilken form det er hensigtsmæssigt at udlevere personoplysningerne. Den dataansvarlige kan, selv om denne ikke nødvendigvis er forpligtet til det, fremlægge de dokumenter, der indeholder personoplysninger om de registrerede, der fremsætter anmodningen, i deres oprindelige form. Den dataansvarlige kan f.eks. for bestemte sager give adgang til en kopi af mediet som sådan i betragtning af behovet for gennemsigtighed (f.eks. for at kontrollere rigtigheden af de oplysninger, som den dataansvarlige er i besiddelse af, hvis der indgives en anmodning om adgang til en lægejournal eller en lydoptagelse, hvis afskrift bestrides). I sin fortolkning af retten til indsigt i henhold til direktiv 95/46/EF udtalte EU-Domstolen imidlertid, at "for at [*retten til indsigt*] skal være overholdt, er det tilstrækkeligt, at ansøgeren får et fuldstændigt resumé af disse oplysninger i en letforståelig form, dvs. en form, der gør denne i stand til at gøre sig bekendt med disse oplysninger og kontrollere, at de er korrekte og behandles i overensstemmelse med dette direktiv, således at ansøgeren, hvor det er relevant, kan udøve de rettigheder, der er tillagt denne"⁸⁷. I modsætning til direktivet indeholder databeskyttelsesforordningen udtrykkeligt en forpligtelse til at give den registrerede en kopi af de personoplysninger, der er genstand for behandling. Dette betyder imidlertid ikke, at den registrerede altid har ret til at få en kopi af de dokumenter, der indeholder personoplysningerne, men en uændret kopi af de personoplysninger, der behandles i disse dokumenter.⁸⁸ En sådan kopi af personoplysningerne kan udleveres ved hjælp af en samling, der indeholder alle personoplysninger, der er omfattet af retten til indsigt, så længe kompileringen sætter den registrerede i stand til at blive gjort opmærksom på og kontrollere, at behandlingen er lovlig. Der er derfor ingen modstrid mellem ordlyden af databeskyttelsesforordningen og EU-Domstolens afgørelse om dette spørgsmål. Ordet resumé i dommen bør ikke fejlfortolkes således, at

⁸⁷ Domstolens dom, forenede sager C-141/12 og 372/12, YS og andre, præmis 60.

⁸⁸ Spørgsmål vedrørende dette emne er genstand for sager, der i øjeblikket verserer for EU-Domstolen (C-487/21 og C-307/21).

sammenstillingen ikke indeholder alle de oplysninger, der er omfattet af retten til indsigt, men det er blot en måde at præsentere alle disse oplysninger på uden at give adgang til de underliggende dokumenter, der indeholder personoplysningerne. Da kompileringen skal indeholde en kopi af personoplysningerne, bør det understreges, at den ikke kan foretages på en måde, der på en eller anden måde ændrer oplysningernes indhold.

Eksempel 30: En registreret har været forsikret hos et forsikringsselskab i mange år. Der er indtruffet flere forsikrede hændelser. I hvert enkelt tilfælde har der været en vis skriftlig korrespondance via e-mail mellem den registrerede og forsikringsselskabet. Da den registrerede skulle give oplysninger om de specifikke omstændigheder ved hver hændelse, indebærer korrespondancen en masse personoplysninger om den registrerede (hobbyer, bofæller, daglige vaner osv.). I nogle tilfælde opstod der uenighed om forsikringsselskabets forpligtelse til at yde erstatning til den registrerede, hvilket gav anledning til en stor mængde kommunikation frem og tilbage. Forsikringsselskabet opbevarer al denne korrespondance. Den registrerede fremsætter en anmodning om indsigt. I denne situation skal den dataansvarlige ikke nødvendigvis fremsende e-mails i deres oprindelige form ved at videresende dem til den registrerede. I stedet kan den dataansvarlige vælge at samle e-mailkorrespondancen, der indeholder den registreredes personoplysninger, i en fil, der udleveres til den registrerede.

153. Uanset i hvilken form den dataansvarlige afgiver personoplysningerne — f.eks. ved at fremlægge de faktiske dokumenter, der indeholder personoplysningerne, eller en kompilering af personoplysningerne — skal oplysningerne opfylde gennemsigtighedskravene i artikel 12 i databeskyttelsesforordningen. En eller anden form for kompilering og/eller udtræk af data på en måde, der gør det let at forstå oplysningerne, kan i nogle tilfælde være en måde at opfylde disse krav på. I andre tilfælde forstås oplysningerne bedre ved at vedlægge en kopi af det dokument, der indeholder personoplysningerne. Det skal derfor afgøres fra sag til sag, hvilken form der er bedst egnet.
154. Det er i den forbindelse vigtigt at huske på, at der skelnes mellem retten til indsigt i henhold til artikel 15 i databeskyttelsesforordningen og retten til at modtage en kopi af administrative dokumenter, der er reguleret i national ret, idet sidstnævnte er en ret til at modtage en kopi af det faktiske dokument. Dette betyder ikke, at retten til indsigt i henhold til artikel 15 i databeskyttelsesforordningen udelukker muligheden for at modtage en kopi af det dokument/de medier, hvori personoplysningerne optræder.
155. I nogle tilfælde er personoplysningerne selv bestemmende for kravene til, i hvilket format personoplysningerne skal gives. Hvis personoplysningerne f.eks. er håndskrevne oplysninger fra den registrerede, kan det være nødvendigt at give den registrerede en fotokopi af disse håndskrevne oplysninger, da selve håndskrivningen er personoplysninger. Dette kan især være tilfældet, når håndskriften er noget, der har betydning for behandlingen, f.eks. manuskriptanalyse. Det samme gælder generelt for lydoptagelser, fordi selve den registreredes stemme betragtes som personoplysninger. I nogle tilfælde kan der dog gives adgang ved at indgive en transskription af samtalen, f.eks. hvis det er aftalt mellem den registrerede og den dataansvarlige.
156. Det bemærkes, at bestemmelserne om formatkrav er forskellige, hvad angår retten til indsigt og retten til dataportabilitet. Selv om retten til dataportabilitet i henhold til artikel 20 i databeskyttelsesforordningen kræver, at oplysningerne gives i et maskinlæsbart format, gælder retten til information i henhold til artikel 15 ikke. Formater, der anses for ikke at være hensigtsmæssige, når en anmodning om dataportabilitet efterkommes, f.eks. pdf-filer, kan derfor stadig være egnede, når en anmodning om adgang efterkommes.

5.3 Tidspunkt for levering af adgang

157. I henhold til artikel 12, stk. 3, i databeskyttelsesforordningen skal den dataansvarlige oplyse den registrerede om foranstaltninger, der træffes på baggrund af en anmodning i henhold til artikel 15, uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen af anmodningen. Denne frist kan forlænges med højst to måneder under hensyntagen til anmodningernes kompleksitet og antal, forudsat at den registrerede er blevet underrettet om årsagerne til en sådan forsinkelse senest en måned efter modtagelsen af anmodningen. Denne forpligtelse til at underrette den registrerede om forlængelsen og begrundelsen herfor bør ikke forveksles med de oplysninger, der skal gives hurtigst muligt og højst efter en måned, hvis den dataansvarlige ikke reagerer på anmodningen, jf. artikel 12, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen.
158. Den dataansvarlige reagerer og giver som hovedregel oplysningerne i artikel 15 uden unødigt forsinkelse, hvilket betyder, at oplysningerne bør gives så hurtigt som muligt. Det betyder, at hvis det er muligt at give de ønskede oplysninger på mindre tid end en måned, bør den dataansvarlige gøre det. Databeskyttelsesrådet mener også, at tidsplanen for besvarelse af anmodningen i visse situationer skal tilpasses opbevaringsperioden for at kunne give adgang⁸⁹.
159. Fristen løber fra det tidspunkt, hvor den dataansvarlige har modtaget en anmodning i henhold til artikel 15, dvs. når anmodningen når frem til den dataansvarlige via en af dens officielle kanaler⁹⁰. Den dataansvarlige behøver rent faktisk ikke at være bekendt med anmodningen. Når den dataansvarlige har brug for at kommunikere med den registrerede på grund af usikkerhed vedrørende identiteten af den person, der fremsætter anmodningen, kan der dog forekomme ventetid, indtil den dataansvarlige har indhentet de nødvendige oplysninger fra den registrerede, forudsat at den dataansvarlige har anmodet om yderligere oplysninger uden unødigt forsinkelse. Det samme gælder, når en dataansvarlig har anmodet en registreret om at angive de behandlingsaktiviteter, som anmodningen vedrører, når betingelserne i betragtning 63 er opfyldt⁹¹.

Eksempel 31: Når en dataansvarlig har modtaget en anmodning, reagerer denne med det samme og anmoder om de oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte identiteten af den person, der fremsætter anmodningen. Sidstnævnte svarer først flere dage senere, og de oplysninger, som den registrerede sender som belæg for sin identitet, forekommer ikke at være tilstrækkelige, så den dataansvarlige er nødt til at anmode om præciseringer. I denne situation vil der forekomme ventetid, indtil den dataansvarlige har indhentet tilstrækkelige oplysninger til at verificere den registreredes identitet.

160. Fristen for at besvare en anmodning om adgang skal beregnes i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1182/71⁹².

Eksempel 32: En organisation modtager en anmodning den 5. marts. Fristen regnes fra og med samme dag. Det betyder, at organisationen skal efterkomme anmodningen senest den 5. april.

⁸⁹ Se afsnit 2.3.3.

⁹⁰ I nogle medlemsstater er der national lovgivning, der bestemmer, hvornår en meddelelse kan betragtes som modtaget, under hensyntagen til weekender og nationale helligdage.

⁹¹ Se også afsnit 2.3.1.

⁹² Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1182/71 af 3. juni 1971 om fastsættelse af regler om perioder, datoer og tidsfrister

Eksempel 33: Hvis organisationen modtager en anmodning den 31. august er svardatoen, da den efterfølgende måned er kortere, senest den sidste dag i den efterfølgende måned, dvs. den 30. september.

161. Hvis den sidste dag i denne periode ligger i en weekend eller på en helligdag, har den dataansvarlige indtil den næste arbejdsdag til at svare.
162. Under visse omstændigheder kan den dataansvarlige forlænge fristen for at besvare en anmodning om adgang med yderligere to måneder, hvis det er nødvendigt under hensyntagen til anmodningens kompleksitet og antallet af anmodninger. Det bør understreges, at denne mulighed er en undtagelse fra den generelle regel, og at den ikke bør overudnyttes. Hvis dataansvarlige ofte tvinges til at forlænge fristen, kan det være et tegn på, at der er behov for at videreudvikle deres generelle procedurer for håndtering af anmodninger.
163. Præcis hvad der udgør en kompleks anmodning varierer i henhold til de særlige omstændigheder i den enkelte sag. Nogle af de faktorer, der kan anses for relevante, er f.eks.:
 - den mængde oplysninger, som den dataansvarlige behandler
 - hvordan oplysningerne opbevares, navnlig når det er vanskeligt at hente oplysningerne, f.eks. når data behandles af forskellige enheder i organisationen
 - behovet for at redigere oplysninger, når der gælder en undtagelse, f.eks. oplysninger om andre registrerede, eller oplysninger som udgør forretningshemmeligheder
 - når oplysningerne skal bearbejdes yderligere for at være forståelige.
164. Den omstændighed, at det ville kræve en stor indsats at efterkomme anmodningen, gør ikke en anmodning kompleks. Tilsvarende vil det forhold, at en stor virksomhed modtager et stort antal anmodninger, ikke automatisk medføre, at fristen forlænges. Når en dataansvarlig midlertidigt modtager et stort antal anmodninger, f.eks. på grund af ekstraordinær reklame for deres aktiviteter, kan dette imidlertid betragtes som en legitim grund til at forlænge svarfristen. Ikke desto mindre bør en dataansvarlig, navnlig hvis denne håndterer store datamængder, have indført procedurer og mekanismer til at behandle anmodninger inden for tidsfristen under normale omstændigheder.

6 BEGRÆNSNINGER AF RETTEN TIL INDSIGT

6.1 Generelle bemærkninger

165. Retten til indsigt er underlagt de begrænsninger, der følger af artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen (andres rettigheder og frihedsrettigheder) og artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen (åbenbart grundløse eller overdrevne anmodninger). EU-retten eller medlemsstaternes nationale ret kan desuden begrænse retten til indsigt i overensstemmelse med artikel 23 i databeskyttelsesforordningen. Undtagelser vedrørende behandling af personoplysninger til videnskabelige, historiske eller statistiske formål eller med henblik på arkivering i samfundets interesse kan baseres på artikel 89, stk. 2, og artikel 89, stk. 3, i databeskyttelsesforordningen, og undtagelser for behandling i journalistisk øjemed eller med henblik på akademisk, kunstnerisk eller litterær virksomhed kan baseres på artikel 85, stk. 2, i databeskyttelsesforordningen.
166. Det er vigtigt at bemærke, at databeskyttelsesforordningen ud over ovennævnte rammer, fravigelser og mulige undtagelser ikke tillader yderligere undtagelser eller fravigelser fra retten til indsigt. Det betyder blandt andet, at retten til indsigt er uden noget generelt forbehold med hensyn til proportionaliteten, for så vidt angår den indsats, som den dataansvarlige skal gøre for at efterkomme

den registreredes anmodning i henhold til artikel 15 i databeskyttelsesforordningen⁹³. Det er desuden ikke tilladt at begrænse retten til indsigt i en kontrakt mellem den dataansvarlige og den registrerede.

167. I henhold til betragtning 63 gives de registrerede ret til indsigt for at få kendskab til og kontrollere, at behandlingen er lovlig. Retten til indsigt gør det bl.a. muligt for den registrerede alt efter omstændighederne at opnå berigtigelse, sletning eller blokering af personoplysninger⁹⁴. De registrerede er dog ikke forpligtet til at begrunde eller berettigede deres anmodning. Så længe kravene i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen er opfyldt, bør formålene med anmodningen betragtes som irrelevante⁹⁵.

6.2 Databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 4

168. I henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen må retten til at få udleveret en kopi ikke krænke andres rettigheder og frihedsrettigheder. Der redegøres for denne begrænsning i femte og sjette punktum i betragtning 63. Denne ret bør ikke krænke andres rettigheder eller frihedsrettigheder, herunder forretningshemmeligheder eller intellektuel ejendomsret, navnlig den ophavsret, som programmerne er beskyttet af.

Denne vurdering bør dog ikke resultere i en afvisning af at give al information til den registrerede. Ved fortolkningen af artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen skal der udvises særlig forsigtighed med ikke uberettiget at udbygge de begrænsninger, der er fastsat i artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, og som kun er tilladt på strenge betingelser.

169. Artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen finder anvendelse på retten til at modtage en kopi af oplysningerne, hvilket er den vigtigste metode til at give adgang til de behandlede oplysninger (anden komponent af retten til indsigt). Det finder også anvendelse, og der skal tages hensyn til andres rettigheder og frihedsrettigheder, hvis der undtagelsesvis gives adgang til personoplysningerne på anden måde end med en kopi. Der er f.eks. ingen begrundet forskel på, hvorvidt forretningshemmeligheder påvirkes ved at udlevere en kopi eller ved at give den registrerede adgang til webstedet. Artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen finder ikke anvendelse på de yderligere oplysninger om behandlingen som anført i artikel 15, stk. 1, litra a)-h), i databeskyttelsesforordningen.
170. I henhold til betragtning 63 omfatter modstridende rettigheder og frihedsrettigheder forretningshemmeligheder eller intellektuel ejendomsret, navnlig den ophavsret, som programmerne er beskyttet af. Disse udtrykkeligt nævnte rettigheder og frihedsrettigheder bør kun betragtes som eksempler, da enhver rettighed eller frihed, der er baseret på EU-retten eller medlemsstaternes lovgivning, i princippet kan anses for at påberåbe sig begrænsningen i artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen⁹⁶. Retten til beskyttelse af personoplysninger (artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder) kan derfor også betragtes som en

⁹³ Hvis den dataansvarlige, som nævnt i betragtning 63 i databeskyttelsesforordningen, behandler en stor mængde oplysninger om den registrerede, kan den dataansvarlige anmode om, at den registrerede angiver de oplysninger eller behandlingsaktiviteter, som anmodningen vedrører. Se også afsnit 2.3.1.

⁹⁴ Domstolens dom, forenede sager C-141/12 og C-372/12, YS og andre.

⁹⁵ Dette berører ikke gældende national lovgivning, der opfylder kravene i artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, jf. kapitel 6.4.

⁹⁶ De modstridende rettigheders og frihedsrettigheders vægt eller prioritet er ikke et spørgsmål om definitionen af udtrykkene "rettigheder og frihedsrettigheder". Afvejningen af sådanne interesser indgår imidlertid i et andet trin i vurderingen af, om artikel 15, stk. 4, finder anvendelse. Se punkt 173 nedenfor.

rettighed, der er berørt, i henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen. Med hensyn til retten til at få udleveret en kopi er andres ret til databeskyttelse et typisk tilfælde, hvor begrænsningen skal vurderes. Der skal desuden tages hensyn til retten til fortrolighed i forbindelse med korrespondance, f.eks. i tilknytning til privat e-mail-korrespondance i ansættelsesforhold⁹⁷. Det er vigtigt at bemærke, at ikke alle interesser udgør "rettigheder og frihedsrettigheder" i henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen. F.eks. når en virksomheds økonomiske interesse ikke at videregive personoplysninger ikke tærsklen for anvendelse af undtagelsen i artikel 15, stk. 4, så længe ingen forretningshemmeligheder, intellektuel ejendomsret eller andre beskyttede rettigheder er berørt.

171. "Andre": enhver anden person eller enhed bortset fra den registrerede, der udøver sin ret til indsigt. Den dataansvarliges eller databehandlers rettigheder og frihedsrettigheder (f.eks. med hensyn til at holde forretningshemmeligheder og intellektuel ejendomsret fortrolige) tages i betragtning. Hvis EU-lovgiveren ønskede at udelukke dataansvarliges eller databehandlers rettigheder og frihedsrettigheder, ville denne have anvendt udtrykket "tredjepart", som er defineret i artikel 4, stk. 10 i databeskyttelsesforordningen.
172. Den generelle bekymring for, at andres rettigheder og frihedsrettigheder kan blive påvirket ved at efterkomme anmodningen om adgang, er ikke tilstrækkelig til at påberåbe artikel 15, stk. 4 i databeskyttelsesforordningen. Den dataansvarlige skal kunne påvise, at andres rettigheder eller frihedsrettigheder rent faktisk vil blive påvirket i den konkrete situation.

Eksempel 34: En person, der nu er voksen, blev tidligere passet af ungdomsforsorgen i en årrække. De relevante filer kan eventuelt indeholde følsomme oplysninger om andre personer (forældre, socialarbejdere, andre mindreårige). En anmodning om oplysninger fra den registrerede kan dog generelt ikke afvises af denne grund med henvisning til artikel 15, stk. 4 i databeskyttelsesforordningen. Derimod skal andres rettigheder og friheder undersøges indgående og demonstreres af ungdomsforsorgen og den dataansvarlige. Sådanne specifikke oplysninger kan afvises afhængigt af de pågældende interesser og deres relative vægt (f.eks. ved redigering af navne).

173. Med hensyn til betragtning 4 i databeskyttelsesforordningen og begrundelsen for artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er retten til beskyttelse af personoplysninger ikke en absolut rettighed⁹⁸. Udøvelsen af retten til indsigt skal derfor også afvejes i forhold til andre grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Når vurderingen i henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen viser, at efterkommelse af anmodningen har negative virkninger for andre deltagers rettigheder og frihedsrettigheder (trin 1), skal alle deltagers interesser afvejes under hensyntagen til sagens særlige omstændigheder og navnlig arten og alvoren af de risici, der er forbundet med videregivelsen af oplysninger. Den dataansvarlige bør forsøge at forene de modstridende rettigheder (trin 2) ved f.eks. at gennemføre passende foranstaltninger, der mindsker risikoen for andres rettigheder og frihedsrettigheder. Som understreget i betragtning 63 bør beskyttelse af andres rettigheder og frihedsrettigheder i henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen ikke føre til et afslag på at give den registrerede alle oplysninger. Det betyder f.eks., at når begrænsningen finder anvendelse, skal oplysninger om andre så vidt muligt gøres ulæselige i stedet for, at man nægter at udlevere en kopi af personoplysningerne. Hvis det imidlertid er umuligt at finde en løsning, hvor de relevante rettigheder forenes, skal den

⁹⁷ ECHR, *Bărbulescu mod Rumænien*, nr. 61496/08, præmis 80, 5. september 2017.

⁹⁸ Se f.eks. også *Domstolens dom, forenede sager C-92/09 og C-93/09, Volker und Markus Schecke GbR og Hartmut Eifert mod Land Hessen [GC]*, 9. november 2010, præmis 48.

dataansvarlige derpå afgøre, hvilke af de modstridende rettigheder og friheder der har forrang (trin 3).

Eksempel 35: En detailhandler giver sine kunder mulighed for at bestille produkter via en hotline, der drives af dennes kundeservice. Detailhandleren har en opkaldsregistrering, der er i overensstemmelse med de strenge krav i gældende lovgivning, for at kunne påvise handelstransaktionerne. En kunde ønsker at modtage en kopi af den samtale, han havde med en kundeservicemedarbejder. Detailhandleren analyserer først anmodningen og opdager, at registreringen indeholder personoplysninger, der også vedrører en anden person, nemlig kundeservicemedarbejderen. For at kunne vurdere, om udlevering af kopien vil påvirke andres rettigheder og frihedsrettigheder, skal detailhandleren dernæst afveje de modstridende interesser, navnlig under hensyntagen til de mulige risici sandsynlighed og alvor for så vidt angår kundeservicemedarbejderens rettigheder og frihedsrettigheder i relation til de oplysninger, der formidles til kunden. Detailhandleren konkluderer, at optagelsen kun indeholder meget begrænsede personoplysninger om kundeservicemedarbejderen, nemlig hans stemme. Detailhandleren/den dataansvarlige finder, at det er svært at identificere medarbejderen. Indholdet af samtalen er desuden af erhvervsmæssig karakter, og den registrerede var samtalepartneren. På grundlag af ovennævnte omstændigheder når den dataansvarlige frem til den objektive konklusion, at retten til indsigt ikke krænker kundeservicemedarbejderens rettigheder og frihedsrettigheder, og den dataansvarlige kan derfor give den registrerede den fulde registrering, herunder de dele af stemmeoptagelsen, der vedrører kundeservicemedarbejderen.

Eksempel 36: En kunde på et apotek ønsker adgang til måleresultaterne vedrørende sine ben på grundlag af artikel 15 i databeskyttelsesforordningen. Apoteket havde målt den registreredes ben med henblik på at lave individuelle kompressionsstrømper. Det er åbenbart, at apoteket havde stor erfaring og havde indført en særlig teknik for at foretage en nøjagtig måling. Efter målingen på apoteket ønsker kunden at bruge måleresultaterne til at købe billigere strømper andre steder (bestille dem i en onlinebutik). Apoteket nægter delvist adgang til dataene på grundlag af artikel 15, stk. 4 i databeskyttelsesforordningen, idet den hævder, at resultaterne på grund af deres særlige og nøjagtige måleteknikker var beskyttet som forretningshemmeligheder. Hvis og i den udstrækning, at den dataansvarlige er i stand til at bevise, at:

- det ikke er muligt at give den registrerede oplysninger om måleresultaterne uden at afsløre, hvordan målingerne er foretaget
- oplysninger om, hvordan målingerne blev foretaget, herunder, hvis det er relevant, den nøjagtige bestemmelse af målepunkterne, er forretningshemmeligheder,

kan de anvende artikel 15, stk. 4 i databeskyttelsesforordningen.

Den dataansvarlige skal stadig give så mange oplysninger som muligt om måleresultaterne uden at afsløre vedkommendes forretningshemmelighed, også selv om dette betyder, at den dataansvarlige må gøre en ekstra indsats for at revidere og redigere resultaterne.

Eksempel 37: SPILLER X er registreret som bruger på spilleplatformen PLATFORM Y. En dag underrettes SPILLER X om, at der er indført begrænsninger på hans onlinekonto. Da han ikke længere er i stand til at logge på, anmoder SPILLER X den dataansvarlige om at få indsigt i alle personoplysninger, der vedrører ham. Desuden kræver SPILLER X at få oplyst begrundelsen for begrænsningen på hans konto. PLATFORM Y, der er ansvarlig for den onlinegamingplatform, hvor

anmodningen er indgivet, oplyser i deres generelle vilkår og betingelser, der er tilgængelige på dens websted, til brugerne, at enhver form for snyd (hovedsagelig ved brug af tredjepartssoftware) medfører et tidsmæssigt eller permanent forbud mod at bruge dens platform. PLATFORM Y informerer også brugerne i sin politik for beskyttelse af privatlivets fred om behandling af personoplysninger med henblik på at afdække snyd i spil i overensstemmelse med kravene i artikel 13 i databeskyttelsesforordningen.

Ved modtagelse af SPILLER X's anmodning om indsigt skal PLATFORM Y give SPILLER X en kopi af de personoplysninger, der behandles om SPILLER X. Hvad angår årsagen til begrænsningen af kontoen, bør PLATFORM Y over for GAMER X bekræfte, at den har besluttet at begrænse GAMER X's adgang til onlinespil, fordi denne en eller flere gange har snydt i spil, hvilket er i strid med de generelle brugsvilkår. Ud over de oplysninger, der er givet om behandlingen med henblik på afsløring af snyd i spil, bør PLATFORM Y give GAMER X adgang til de oplysninger, som selskabet har lagret om GAMER X's snyd i spil, som var anledningen til begrænsningen. PLATFORM Y bør navnlig give SPILLER X de oplysninger, der førte til begrænsningen af kontoen (f.eks. logoversigt, dato og tidspunkt, hvor der blev snydt, sporing af tredjepartssoftware...), så den registrerede (dvs. SPILLER X) kan kontrollere, at databehandlingen er korrekt udført.

I henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen og betragtning 63 i databeskyttelsesforordningen er PLATFORM Y imidlertid ikke forpligtet til at afsløre nogen del af den tekniske drift af anti-snyd-softwaren, selv om disse oplysninger vedrører SPILLER X, så længe dette kan betragtes som forretningshemmeligheder. Den nødvendige afvejning af interesser i henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen vil medføre, at PLATFORM Y's forretningshemmeligheder udelukker videregivelse af disse personoplysninger, fordi kendskab til den tekniske drift af anti-snyd-softwaren også kan sætte brugeren i stand til at undgå fremtidig afsløring af snyd eller svig⁹⁹.

174. Hvis dataansvarlige afslår at efterkomme en anmodning om indsigt helt eller delvist i henhold til artikel 15, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen, skal de straks og senest inden for en måned underrette den registrerede om årsagerne hertil (artikel 12, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen). Begrundelsen skal henvise til de konkrete omstændigheder for at gøre det muligt for de registrerede at vurdere, om de ønsker at skride til handling over for afslaget. Den skal indeholde oplysninger om muligheden for at indgive en klage til en tilsynsmyndighed (artikel 77 i databeskyttelsesforordningen) og søge effektive retsmidler (artikel 79 i databeskyttelsesforordningen).

6.3 Artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen.

175. Artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen giver dataansvarlige mulighed for at tilsidesætte åbenbart grundløse eller uforholdsmæssige anmodninger om ret til indsigt. Disse begreber skal fortolkes snævert, da principperne om gennemsigtighed og omkostningsfri rettigheder for registrerede ikke må undermineres.

⁹⁹ Omfanget af de oplysninger, der gives til enkeltpersoner, afhænger i høj grad af konteksten, idet der tages hensyn til den dataansvarliges virke, og hvordan servicevilkårene er overtrådt. I nogle tilfælde er det kun muligt for den dataansvarlige at give grundlæggende oplysninger som svar på en anmodning om adgang, som artikel 15, stk. 4, finder anvendelse på.

176. Dataansvarlige skal over for den pågældende kunne påvise, hvorfor de mener, at anmodningen er åbenbart grundløs eller overdreven, og på anmodning skal de kunne forklare årsagerne til anmodningen over for den kompetente tilsynsmyndighed. Hver anmodning bør behandles fra sag til sag i den sammenhæng, hvori den fremsættes, for at afgøre, om den er åbenbart grundløs eller overdreven.

6.3.1 Hvad betyder åbenbart grundløs?

177. En anmodning om aktindsigt er åbenbart grundløs, hvis kravene i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen tydeligvis ikke er opfyldt, når der anvendes en objektiv tilgang. Som forklaret navnlig i afsnit 3 ovenfor er der imidlertid kun meget få betingelser for anmodninger om ret til indsigt. Databeskyttelsesrådet understreger derfor, at der kun er meget begrænsede muligheder for at påberåbe sig det "åbenbart grundløse" alternativ i artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen med hensyn til anmodninger om ret til indsigt.

178. Det er desuden vigtigt at minde om, at de dataansvarlige, inden de påberåber sig begrænsningen, nøje skal analysere anmodningens indhold og omfang. En anmodning bør f.eks. ikke betragtes som åbenbart grundløs, hvis anmodningen vedrører behandling af personoplysninger, der ikke er omfattet af databeskyttelsesforordningen (i dette tilfælde bør anmodningen slet ikke behandles som en anmodning i henhold til artikel 15).

179. Andre tilfælde, hvor det er tvivlsomt, om artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen skal bringes i anvendelse, er anmodninger vedrørende oplysninger eller behandlingsaktiviteter, der tydeligvis ikke er omfattet af den dataansvarliges behandlingsaktiviteter.

Eksempel 38: En registreret sender en anmodning til en kommunal myndighed om oplysninger, der behandles af en statslig myndighed. I stedet for at hævde, at anmodningen er åbenbart grundløs, vil det være mere hensigtsmæssigt og lettere for den myndighed, som anmodningen rettes til, at bekræfte, at disse oplysninger ikke behandles af den pågældende myndighed (første komponent i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen: "hvortid" personoplysninger behandles)¹⁰⁰.

180. En dataansvarlig bør ikke antage, at en anmodning er åbenbart grundløs, fordi den registrerede tidligere har indgivet anmodninger, der har været åbenbart grundløse eller overdrevne, eller fordi den indeholder et usagligt eller upassende sprog.

6.3.2 Hvad betyder overdreven?

181. Der er ingen definition af begrebet "overdreven" i databeskyttelsesforordningen. På den ene side giver ordlyden "især fordi de gøres" i artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen mulighed for at konkludere, at hovedscenariet for anvendelsen af dette led med hensyn til artikel 15 i databeskyttelsesforordningen er knyttet til antallet af anmodninger fra en registreret om retten til indsigt. På den anden side viser den nævnte formulering, at andre grunde, der kan medføre overdrivelse, ikke på forhånd er udelukket.

182. I henhold til artikel 15, stk. 3, i databeskyttelsesforordningen om retten til at få en kopi kan en registreret indgive mere end én anmodning til en dataansvarlig¹⁰¹. I tilfælde af anmodninger, der

¹⁰⁰ Et andet spørgsmål er, om den myndighed, som anmodningen om adgang blev rettet til, har ret til at videresende anmodningen til den kompetente statslige myndighed.

¹⁰¹ I henhold til artikel 15, stk. 3, andet punktum, kan den dataansvarlige opkræve et rimeligt gebyr, hvis der anmodes om ekstra kopier.

potentielt kan anses for at være overdrevne, afhænger vurderingen af "overdrevne" af den dataansvarliges analyse og de særlige forhold i den sektor, som den dataansvarlige er beskæftiget i.

183. I tilfælde af efterfølgende anmodninger skal det vurderes, om tærsklen for rimelige intervaller (se betragtning 63) er overskredet eller ej. De dataansvarlige skal nøje tage hensyn til de særlige omstændigheder i hver enkelt sag.
184. Hvis der f.eks. er tale om sociale netværk, forventes det, at datasættet ændres med kortere mellemrum end i forbindelse med matrikelregistre eller centrale selskabsregistre. Hvad angår forretningsforbindelser, bør hyppigheden af kontakter med kunden tages i betragtning. Derfor er de "rimelige intervaller", inden for hvilke de registrerede igen kan udøve deres ret til indsigt, også forskellige. Jo oftere der sker ændringer i den dataansvarliges database, jo oftere kan den registrerede få lov til at anmode om adgang, så længe det ikke er overdrevent. På den anden side kan en anden anmodning fra den samme registrerede under visse omstændigheder anses for at være en gentagelse.
185. Når dataansvarlige træffer afgørelse om, hvorvidt der er forløbet et rimeligt tidsinterval, bør de tage hensyn til følgende i lyset af den registreredes rimelige forventninger:
- Hvor ofte ændres oplysningerne — er det usandsynligt, at oplysningerne har ændret sig mellem forespørgslerne? Hvis en datapulje tydeligvis ikke er genstand for anden behandling end lagring, og den registrerede er bekendt hermed, f.eks. på grund af en tidligere anmodning om indsigt, kan dette være et tegn på en overdreven anmodning.
 - Oplysningernes art — f.eks. om de er særligt følsomme
 - Formålene med behandlingen — f.eks. om behandlingen sandsynligvis vil skade den anmodende part.
 - Om de efterfølgende anmodninger vedrører samme type oplysninger eller behandlingsaktiviteter, eller om de vedrører andre¹⁰².

Eksempel 39 (tømrer): En registreret indgiver **hver anden måned** en anmodning om indsigt til den tømrer, der har fremstillet et bord til dem. Tømreren besvarede den første anmodning til fulde. Når det afgøres, om der er forløbet et rimeligt interval, bør det tages i betragtning, at tømreren kun lejlighedsvis (første led ovenfor) og ikke som led i sin kerneaktivitet behandler og indsamler personoplysninger, og at det er endnu mindre sandsynligt, at tømreren ofte leverer tjenester til den samme registrerede. I det foreliggende tilfælde leverede tømreren nemlig ikke mere end én tjeneste til den registrerede, hvilket gjorde det usandsynligt, at der skete ændringer i datasættet vedrørende den registrerede. Navnlig i betragtning af arten og mængden af de behandlede personoplysninger kan de risici, der er forbundet med behandlingen, anses for at være beskedne (andet led ovenfor), da formålet med behandlingen (faktureringsformål og overholdelse af forpligtelsen til at føre fortegninger) sandsynligvis ikke vil være til skade for den registrerede (tredje led ovenfor). Anmodningen vedrører desuden de samme oplysninger som den sidste anmodning (fjerde led ovenfor). Sådanne anmodninger kan derfor betragtes som overdrevne, fordi de gentages.

Eksempel 40 (social medieplatform): En social medieplatform, hvis hovedaktivitet er indsamling og/eller behandling af den registreredes personoplysninger, udfører omfattende komplekse og

¹⁰² Hvis den efterfølgende anmodning vedrører samme type oplysninger i omfang OG tid, er dette ikke et spørgsmål om overdreven karakter, men et spørgsmål om anmodning om en ekstra kopi, se afsnit 2.2.2.2.

kontinuerlige behandlingsaktiviteter. En registreret, der anvender platformens tjenester, indgiver anmodninger om adgang **hver tredje måned**. I dette tilfælde er der stor sandsynlighed for hyppige ændringer af den registreredes personoplysninger (første led ovenfor), idet den brede vifte af indsamlede oplysninger omfatter afledte følsomme personoplysninger (andet led ovenfor), der behandles med henblik på at vise den registrerede relevant indhold og relevante netværksmedlemmer (tredje led). Anmodninger om indsigt hver tredje måned kan — under disse omstændigheder — i princippet ikke anses for at være for overdrevne på grund af gentagelse.

Eksempel 41 (kreditinstitutter): Som det er tilfældet med sociale netværk, kan det ikke udelukkes, at de relevante oplysninger, som kreditinstitutter er i besiddelse af, vil ændre sig med meget kortere mellemrum end på andre områder (første led ovenfor). Dette skyldes en lang række faktorer, som den registrerede som udefrakommende person normalt ikke er bekendt med på grund af forretningsmodellens kompleksitet. Svaret på spørgsmålet om, hvilke typer oplysninger der blev indsamlet af den dataansvarlige med henblik på en pointberegning, og som i øjeblikket indgår i beregningen, kan derfor kun gives af kreditvurderingsbureauet selv. Databehandling gennem kreditvurderingsbureauer og den deraf følgende scoreværdi kan desuden have vidtrækkende konsekvenser for den registrerede med hensyn til påtænkte retlige transaktioner, såsom indgåelse af købs-, leje- eller leasingkontrakter (tredje led ovenfor).

Det er ikke muligt generelt at fastsætte et specifikt interval, inden for hvilket indgivelsen af en yderligere anmodning om adgang kan anses for at være overdreven i henhold til artikel 12, stk. 5, andet punktum, i databeskyttelsesforordningen. Der er snarere behov for en samlet vurdering af omstændighederne i den enkelte sag. I betragtning af databehandlingens betydning for de registreredes dagligdag kan det dog antages, at **et interval på et år** mellem gratis oplysninger under alle omstændigheder vil være for stort til, at anmodningen kan anses for at være overdreven. Hvis en anmodning indgives inden for et meget kort tidsrum, bør det afgørende være, om den registrerede har grund til at antage, at oplysningerne eller behandlingen har ændret sig siden den sidste anmodning. Hvis den registrerede f.eks. har gennemført en finansiel transaktion, f.eks. optaget et lån, bør den registrerede have ret til at anmode om adgang til kreditoplysningerne, selv om en sådan anmodning blev indgivet og besvaret kort forinden.

186. Når det er muligt helt ubesværet at give oplysningerne elektronisk eller ved fjernadgang til et sikkert system, hvilket betyder, at efterkommelsen af sådanne anmodninger i realiteten ikke belaster den dataansvarlige, er det usandsynligt, at efterfølgende anmodninger kan betragtes som overdrevne.
187. Hvis en anmodning overlapper en tidligere anmodning, kan den overlappende anmodning generelt betragtes som overdreven, hvis og i det omfang den dækker nøjagtig de samme oplysninger eller behandlingsaktiviteter, og den tidligere anmodning endnu ikke er efterkommet af den dataansvarlige uden at nå tilstanden "unødigt forsinkelse" (se artikel 12, stk. 3, i databeskyttelsesforordningen). Begge anmodninger kan derfor kombineres i praksis.
188. Den omstændighed, at det ville være tidskrævende for den dataansvarlige og nødvendiggøre en stor indsats at give oplysningerne eller kopien til den registrerede, kan ikke i sig selv gøre en anmodning overdreven¹⁰³. En lang række behandlingsaktiviteter indebærer typisk en større indsats i forbindelse med imødekomme af anmodninger om adgang. Som anført ovenfor kan anmodninger dog under visse omstændigheder anses for at være overdrevne af andre grunde end deres gentagne karakter.

¹⁰³ Ingen proportionalitetstest, jf. punkt 166 ovenfor.

Efter Databeskyttelsesrådets opfattelse omfatter dette navnlig tilfælde af misbrug af artikel 15 i databeskyttelsesforordningen, nemlig tilfælde hvor registrerede gør overdreven brug af retten til indsigt udelukkende med det formål at skade den dataansvarlige.

189. På denne baggrund bør en anmodning ikke anses for at være overdreven med den begrundelse, at:

- den registrerede ikke giver nogen begrundelse for anmodningen, eller den dataansvarlige anser anmodningen for meningsløs
- den registrerede bruger et forkert eller upassende sprog
- den registrerede har til hensigt at anvende oplysningerne til at indgive yderligere krav mod den dataansvarlige¹⁰⁴.

190. På den anden side kan en anmodning anses for at være overdreven, f.eks. hvis:

- en person fremsætter en anmodning, men samtidig tilbyder at trække den tilbage mod en eller anden form for ydelse fra den dataansvarlige
- anmodningen er ondsindet af natur og anvendes til at chikanere den dataansvarlige eller dennes ansatte blot for at skabe forstyrrelser, f.eks. på grundlag af, at:
 - den pågældende i selve anmodningen eller i andre meddelelser udtrykkeligt har tilkendegivet, at vedkommende udelukkende har til hensigt at skabe forstyrrelser eller
 - personen systematisk sender forskellige anmodninger til en dataansvarlig som led i en kampagne, f.eks. én gang om ugen, med det formål og den virkning at skabe forstyrrelser¹⁰⁵.

6.3.3 Konsekvenser

191. Hvis der forekommer en åbenbart grundløs eller overdreven anmodning om ret til indsigt, kan dataansvarlige i henhold til artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen enten opkræve et rimeligt gebyr (under hensyntagen til de administrative omkostninger ved at stille oplysninger til rådighed eller kommunikere eller træffe den ønskede foranstaltning) eller afvise at efterkomme anmodningen.

192. Databeskyttelsesrådet påpeger, at dataansvarlige på den ene side generelt ikke er forpligtet til at opkræve et rimeligt gebyr, før de afslår at efterkomme en anmodning. På den anden side står det dem heller ikke helt frit at vælge mellem de to alternativer. De dataansvarlige skal nemlig træffe en passende afgørelse afhængigt af sagens særlige omstændigheder. Selv om det er svært at forestille sig, at det at opkræve et rimeligt gebyr er en passende foranstaltning i tilfælde af åbenbart grundløse anmodninger, vil det i forbindelse med overdrevne anmodninger — i overensstemmelse med princippet om gennemsigtighed — ofte være mere hensigtsmæssigt at opkræve et gebyr som kompensation for de administrative omkostninger forbundet med gentagne anmodninger.

193. Dataansvarlige skal kunne påvise, at en anmodning er åbenbart grundløs eller overdreven (artikel 12, stk. 5, tredje punktum, i databeskyttelsesforordningen). Det anbefales derfor at sørge for, at de

¹⁰⁴ Dette berører ikke gældende national lovgivning, der opfylder kravene i artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, jf. kapitel 6.4.

¹⁰⁵ "Systematisk fremsendelse som led i en kampagne" betyder, at anmodninger, som den registrerede nemt kan kombinere i én anmodning, opdeles kunstigt i ikke blot nogle få, men mange dele med den åbenbare hensigt at skabe forstyrrelser.

tilgrundliggende forhold er behørigt dokumenteret. Hvis den dataansvarlige afslår at efterkomme en anmodning om indsigt helt eller delvist, skal denne i overensstemmelse med artikel 12, stk. 4, i databeskyttelsesforordningen, straks og senest en måned efter modtagelsen af anmodningen underrette den registrerede om:

- årsagen hertil
- retten til at indgive en klage til en tilsynsmyndighed
- muligheden for at indbringe sagen for en domstol.

194. Inden dataansvarlige opkræver et rimeligt gebyr i henhold til artikel 12, stk. 5, i databeskyttelsesforordningen, bør de give de registrerede en indikation af, at de har til hensigt at gøre det. Den registrerede skal have mulighed for at beslutte, om de vil trække anmodningen tilbage for at undgå at skulle betale noget.

195. Ubertigede afslag på anmodninger om ret til indsigt kan betragtes som overtrædelser af registreredes rettigheder i henhold til artikel 12-22 i databeskyttelsesforordningen og de kan derfor gøres til genstand for de kompetente tilsynsmyndigheders udøvelse af korrigerende beføjelser, herunder administrative bøder i henhold til artikel 83, stk. 5, litra b), i databeskyttelsesforordningen. Hvis de registrerede mener, at der er sket en overtrædelse af deres rettigheder som registrerede, har de ret til at indgive en klage på grundlag af artikel 77 i databeskyttelsesforordningen.

6.4 Mulige begrænsninger i EU-retten eller medlemsstaternes lovgivning baseret på artikel 23 i databeskyttelsesforordningen og undtagelser

196. Omfanget af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 15 i databeskyttelsesforordningen, kan begrænses ved lovgivningsmæssige foranstaltninger i EU-retten eller medlemsstaternes lovgivning¹⁰⁶.

197. Dataansvarlige, der agter at påberåbe sig en begrænsning baseret på national ret, skal nøje kontrollere kravene i bestemmelsen i den respektive nationale lovgivning. Det er desuden vigtigt at bemærke, at begrænsninger af retten til indsigt i medlemsstaternes (eller Unionens) lovgivning, som er baseret på artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, nøje skal opfylde de betingelser, der er fastsat i denne bestemmelse. Databeskyttelsesrådet har udstedt retningslinjer 10/2020 om begrænsninger i henhold til artikel 23 i databeskyttelsesforordningen med yderligere forklaringer herpå. Med hensyn til retten til indsigt minder Databeskyttelsesrådet om, at dataansvarlige bør ophæve begrænsningerne, så snart de omstændigheder, der berettiger dem, ikke længere foreligger¹⁰⁷.

198. Lovgivningsmæssige foranstaltninger, der fastsætter begrænsninger i henhold til artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, kan også indeholde bestemmelser om, at udøvelsen af en rettighed

¹⁰⁶ Se f.eks. afsnit 32-37 i den tyske forbundslov om databeskyttelse (BDSG), § 16 og § 17 i den norske persondatalov og kapitel 5 i den svenske databeskyttelseslov.

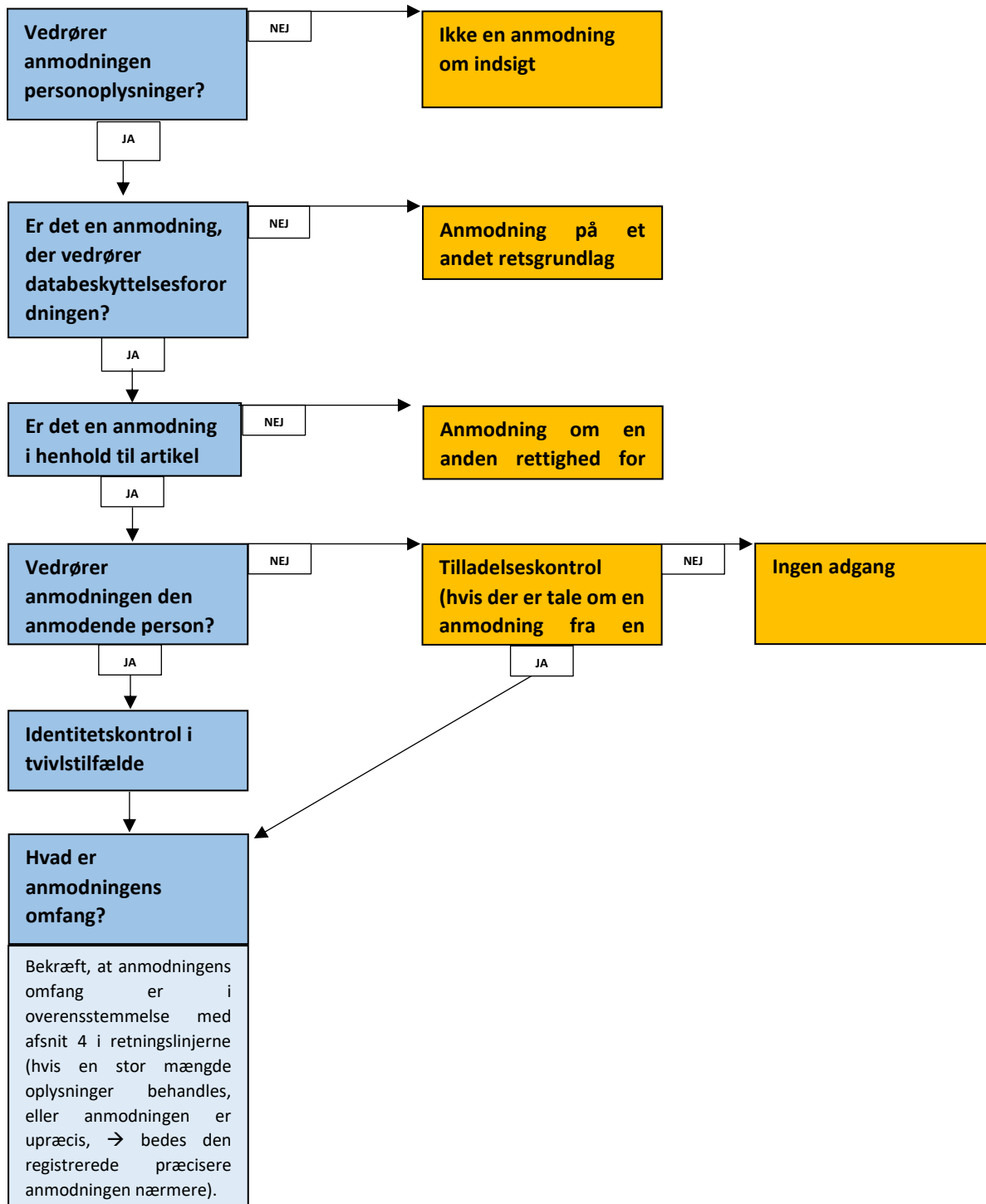
¹⁰⁷ Punkt 76 i retningslinjer 10/2020 om begrænsninger i henhold til artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, version 2.0, vedtaget den 13. oktober 2021.

forsinkes tidsmæssigt, at en ret udøves delvist eller begrænses til visse kategorier af oplysninger, eller at en ret kan udøves indirekte gennem en uafhængig tilsynsmyndighed¹⁰⁸.

¹⁰⁸ Punkt 12 i retningslinjer 10/2020 om begrænsninger i henhold til artikel 23 i databeskyttelsesforordningen, version 2.0, vedtaget den 13. oktober 2021. I § 34, stk. 3, i den tyske forbundslov om databeskyttelse fastsættes det f.eks., at hvis en offentlig myndighed ikke giver oplysninger til en registreret og dermed efterkommer en anmodning om indsigt på grund af visse begrænsninger, skal sådanne oplysninger gives til forbundstilsynsmyndigheden på anmodning af den registrerede, medmindre den ansvarlige øverste forbundsmyndighed (under den myndighed, der var genstand for anmodningen) i det konkrete tilfælde afgør, at dette ville bringe forbundsstatens eller en delstats sikkerhed i fare. Den italienske databeskyttelseslov indeholder bestemmelser om indirekte adgang (gennem myndigheden), hvis adgangen kan få negative konsekvenser for en række interesser (f.eks. interesse i at modvirke hvidvaskning af penge), jf. artikel 2-L i den italienske databeskyttelseslov.

BILAG — FLOWDIAGRAM

Trin 1: Hvordan fortolkes og vurderes anmodningen?



Trin 2: Hvordan besvares anmodningen (1)?

Tre hovedelementer i retten til indsigt (strukturen i artikel 15)		
Angivelse af, om personoplysninger behandles eller ej	Adgang til personoplysningerne	Yderligere oplysninger om formål, modtagere osv. (artikel 15, stk. 1, litra a)-h))

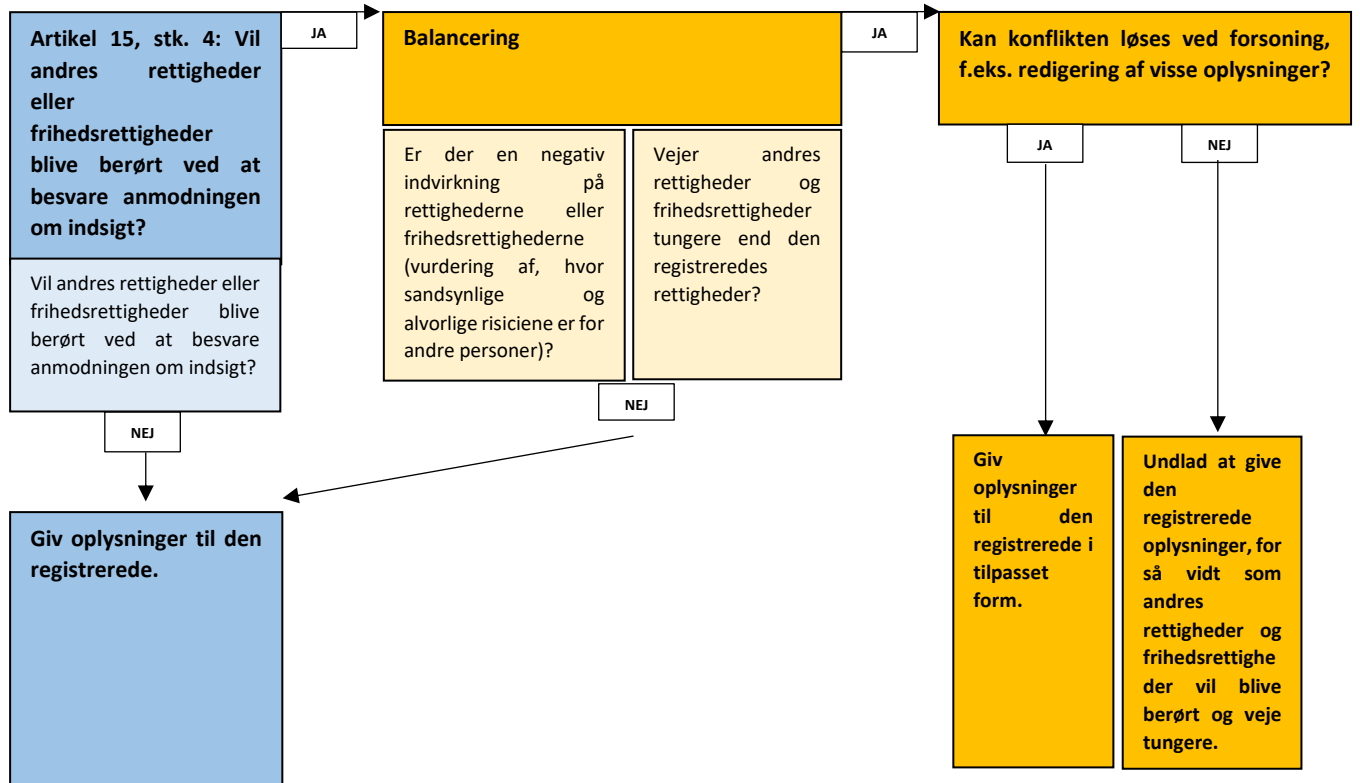
Trin 2: Hvordan besvares anmodningen (2)?

Træf passende foranstaltninger			
Artikel 12, stk. 1: kortfattet, gennemsigtig, letforståelig, lettilgængelig		Artikel 12, stk. 2: sørg for at fremme udøvelsen af retten til indsigt	
Vælg mellem forskellige metoder	Vedlæg en kopi, medmindre andet er aftalt (artikel 15, stk. 3)	Brug en lagdelt tilgang, hvis det er relevant (mest relevant i onlinesammenhæng)	Tidsplan — uden unødige forsinkelse, under alle omstændigheder inden for en måned (forlængelse med yderligere to måneder i ekstraordinære tilfælde)

Trin 2: Hvordan besvares anmodningen (3)?

Hvordan kan den dataansvarlige hente alle oplysninger om den registrerede?			
Fastlæg søgekriterier — baseret på, hvad den registrerede har opgivet, andre oplysninger, som den dataansvarlige er i besiddelse af om den registrerede, og de forhold, som oplysningerne er struktureret omkring (f.eks. kundenummer, IP-adresser, stillingsbetegnelse, familieforhold osv.).	Identificer eventuelle tekniske funktioner, der kan bruges til at hente data.	Søg i alle relevante it-systemer eller i andre systemer end it-systemer.	Sammensæt, udtræk eller indsaml på anden måde oplysninger, der vedrører den registrerede, på en måde, der fuldt ud afspejler behandlingen, dvs. som omfatter alle personoplysninger om den registrerede, og som gør det muligt for den registrerede at få kendskab til behandlingen og kontrollere, at den er lovlig. Indhentningen af oplysningerne kan ske fra sag til sag eller, hvis det er relevant, ved hjælp af et indbygget databeskyttelsesværktøj, som den dataansvarlige allerede har indført.

Trin 3: Kontrol af grænser og begrænsninger (1)



Trin 3: Kontrol af grænser og begrænsninger (2)

